

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

การศึกษา เปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเทและความเกรงใจ
ของครอบครัวไทยกับครอบครัวจีน

ปริญญานิพนธ์

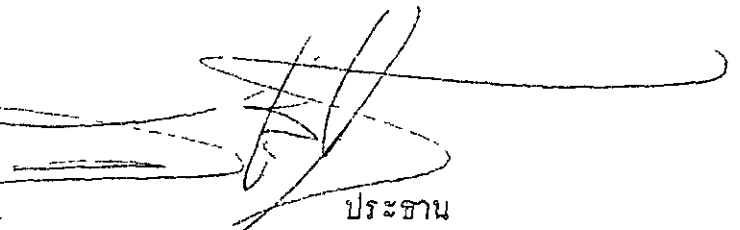
ของ

ทองหล่อ วิภาวีน

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สิงหาคม 2516

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้จนจบแล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

ประธาน

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. วีรบุท วิเชียรโชติ และ อาจารย์ ดร. นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชวาล แพรัตกุล และขอขอบคุณ อาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ และกำลังใจในการเขียนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เคื่อน สีนุพันธ์ประทุม ที่กรุณาให้ความสะดวกและความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

ขอขอบพระคุณ ขอขอบคุณ และขอใจ อาจารย์ใหญ่ คณะครู มารดาของนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนแอนโทนี และโรงเรียนสันติภาพ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้อำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณนิเวศน์ ขรรษรักษ์ และอาจารย์สุพรีร์ ศาสตรสาระ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ทองหอ วิภาวิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	11
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	12
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	12
ตัวแปรที่ใช้ศึกษา	13
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	14
2 ทฤษฎี เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	18
ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
ด้านความอบอุ่น	20
ด้านความเป็นเจ้าของ	23
ด้านความเป็นประชาธิปไตย	24
ด้านสติปัญญา	26
ด้านความเข้มงวด	27
ด้านความรุนแรงของการลงโทษ	28
ด้านความก้าวกาย	31
ด้านการปรับตัวของแม่	32
ด้านความเคลื่อนไหวในครอบครัว	33
การวิจัยสังคมประกิตในประเทศไทย	35
สมมุติฐานที่เป็นกลาง	47
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	47

3	✓ วิธีดำเนินการวิจัย	50
	✓ มวลประชากร	50
	✓ กลุ่มตัวอย่าง	50
	เกณฑ์ในการ เลือกรกลุ่มตัวอย่าง	51
	เกณฑ์ในการ เลือกรกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน	51
	เกณฑ์ในการ เลือกรกลุ่มตัวอย่างเด็กที่มาจากครอบครัวไทยและจีน	52
	✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	52
	คุณสมบัติของแบบสัมภาษณ์แบบการ สังคมประกิต	54
	✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	56
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
	การวิเคราะห์ข้อมูล	59
	การศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 ด้าน	
	ของ เด็กที่มาจากครอบครัวไทยและเด็กที่มาจากครอบครัวจีน	60
	การหาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจกับสังคมประกิต	
	9 ด้าน	67
	ศึกษาความสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจ	
	ของลูก	78
✓ 5	การวิจัยโดยสังเขป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	80
	ความมุ่งหมาย	80
	กลุ่มตัวอย่าง	81
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	81
	การวิเคราะห์ข้อมูล	82

บทที่	หน้า
✓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
✓ อภิปรายผล	94
✓ ข้อเสนอแนะ	101
✓ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	111

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาแยกตามเพศ สัญชาติ ของบิกามารกา และโรงเรียน	51
2	เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 คำนของเด็กชาย ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย	61
3	เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 คำนของเด็กชาย ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน	62
4	เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 คำนของเด็กชาย ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน	63
5	เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 คำนของเด็กหญิง ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน	64
6	เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 คำนของเด็กหญิง ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน	65
7	เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 คำนของเด็กชาย ที่มาจากครอบครัวจีน และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน	66
8	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย	68
9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย	71
10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน	74
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน	76

ตาราง	หน้า
12 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจ ของลูก ในกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยและจีน	79
13 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่ กับความเกรงใจ ของลูก และความเกรงใจของลูกกับสังคมประกิต 9 ด้าน	92
14 ผลการเปรียบเทียบความเกรงใจและสังคมประกิต 9 ด้าน ระหว่างเด็กที่มาจากครอบครัวไทยและครอบครัวจีน	93
15 คำสถิติมูลฐานจากกลุ่มตัวอย่าง เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย	ภาคผนวก ก
16 คำสถิติมูลฐานจากกลุ่มตัวอย่าง เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย	ภาคผนวก ก.
17 คำสถิติมูลฐานจากกลุ่มตัวอย่าง เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน	ภาคผนวก ก.
18 คำสถิติมูลฐานจากกลุ่มตัวอย่าง เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน	ภาคผนวก ก.

บัญชีภาพ

ภาพ

หน้า

- 1 แสดงถึงพฤติกรรมของแม่และบุคลิกลักษณะของเด็ก

34

บัญชีแผนภูมิ

แผนภูมิ	หน้า
1 แสดงความสัมพันธ์ของขบวนการสังคมนะกิตในบทบาทของสังคม และโครงสร้างของสังคม	5
2 แสดงถึงขบวนการสังคมนะกิตที่ช่วยก่อให้เกิบนุกลิภภ	6
3 แสดงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก	7

ภูมิหลัง

การวางแผนพัฒนาประเทศนั้น เป็นการนำเอาทรัพยากรต่าง ๆ เช่น กำลังคน กำลังเงิน ทรัพยากรธรรมชาติ วัสดุเครื่องมือเครื่องใช้ เทคนิคต่าง ๆ มาใช้ประกอบการ เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าตามแผนและเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่ตามทฤษฎีของการ พัฒนาประเทศนั้น การพัฒนาประเทศจะสำเร็จรวดเร็วเพียงใดขึ้นอยู่กับทรัพยากรมนุษย์ เป็นสำคัญ (ซาร์ง บัควรี 2514 : 81) เพราะเราจำเป็นต้องมีคนที่มีความรู้ความสามารถ ที่มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้นำความสามารถไปใช้พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรบุคคล พัฒนาวิทยาการ วัฒนธรรม และสังคม (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2516 : 1) ฉะนั้นการให้การอบรมและการศึกษาเพื่อให้คนมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาประเทศจึงเป็นหลักสำคัญ เมื่อวิเคราะห์ดูความล้มเหลวของประเทศไทย ในการพัฒนาการเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แล้วจะพบว่าปัญหาส่วนหนึ่งคือปัญหาตัวบุคคล ซึ่งมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ขาดความกล้าในการตัดสินใจ และมักควบคุมพฤติกรรมให้อยู่ ในขอบเขตที่สังคมยอมรับ นั่นคือบุคลิกภาพของคนไม่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจาก ขาดกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ และมีความคิดริเริ่ม ดังที่ แสง ศรีเมฆรัตน์ (2513 : 70) ไพฑูรย์ เครือแก้ว (2506 : 216) และฟิลิปส์ (Phillips, 1966 : 12) มีความเห็น สอดคล้องกับ วีรยุทธ วิเชียรโชติ ที่ว่า สังคมไทยมีลักษณะ เครื่องครัดค่อประเพณีดั้งเดิม เช่น มีระบบเจ้าขุนมูลนาย ผู้น้อยต้องเคารพยำเกรงผู้ใหญ่กว่า ไม่กล้าโต้แย้ง หรือแสดง ความคิดเห็น แม้จะมีเหตุผลและหลักการที่ถูกต้องก็ตาม ซึ่งมีสาเหตุมาจากความเกรงใจ อันเป็นบุคลิกภาพส่วนหนึ่งของคนไทย นักจิตวิทยาเชื่อว่าบุคลิกภาพนี้จะก่อตัวมาจากสังคมประเพณี หรือสังคมประเพณี (Socialization)

การศึกษาขบวนการสังคมนิยม มีรากฐานมาจากแนวความคิด 3 ด้านคือ

(David, 1971 : 1)

1. ด้านจิตวิทยา ซึ่งเน้นถึงการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้สอดคล้องกับสังคม
2. ด้านสังคม ซึ่งเน้นลักษณะเฉพาะของกลุ่มหรือของสถาบัน ฉะนั้นขบวนการสังคมนิยมจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กัน
3. ด้านมนุษยวิทยา ซึ่งพิจารณาขบวนการสังคมนิยมจากประเพณีนิยมต่าง ๆ ที่ช่วยให้เห็นถึงประสบการณ์และอิทธิพลของการจัดสิ่งแวดล้อม

เลวิน (Levin, 1971 : 503 - 510) ได้ให้ความหมายของขบวนการสังคมนิยมไว้ 3 อย่างคือ

1. สังคมนิยม คือการสะสมพฤติกรรมประเพณีนิยม (Enculturation) ในชีวิตประจำวัน เด็กจะได้รับการซึมซับสิ่งเหล่านี้เข้าไปโดยไม่รู้ตัว
2. สังคมนิยม คือการกระทำที่ควบคุมคนให้ประพฤติอยู่ในบรรทัดฐานของสังคม
- ✓ 3. สังคมนิยม คือการจัดประสบการณ์ให้แก่บุคคล และเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องกัน แต่อาจจะแปรเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

จากแนวความคิดนี้จะเห็นได้ว่าสังคมนิยมเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละคน เป็นขบวนการที่ถูกซึมซับของสิ่งเร้าและสิ่งแวดล้อมโดยอัตโนมัติ บุคคลจึงมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความแตกต่างของอิทธิพลของประเพณีสังคมนั้น นอกจากนี้ในทุก ๆ วัฒนธรรมเด็กจะถูกกดดัน ให้พัฒนาบุคลิกภาพของเขาให้เป็นไปตามมาตรฐานของสังคมนั้น (Benedict, 1949 : 344)

บาล์วิน (Baldwin, 1971 : 326) กล่าวว่า ทฤษฎีของสังคมนิยมจะต้องอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมและทฤษฎีแห่งการเรียนรู้ มีวิธีการดังนี้

1. วิธีการที่ทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เหมาะสมกับสังคมที่เขาอยู่
2. วิธีการที่ทำให้เด็กรู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเข้าใจค่านิยมต่าง ๆ
3. วิธีการที่ทำให้เด็กใช้ความสามารถของตนเองเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

เมอร์เซอร์ (Mercer, 1958 : 310) มีความเห็นว่า สังคมประกิต คือกระบวนการเรียนรู้แบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในสังคม นั่นคือการเรียนรู้ วัฒนธรรมของสังคมนั้นเพื่อที่จะทำให้เขาคำรงอยู่ในสังคมได้

✓ จะเห็นได้ว่าสังคมประกิตที่กล่าวมานี้เน้นในเรื่องพฤติกรรมและการเรียนรู้ของบุคคล เมื่อเด็กเกิดมาเด็กจะเริ่มมีการเรียนรู้ สถาบันสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้แห่งแรก คือครอบครัว ดังที่

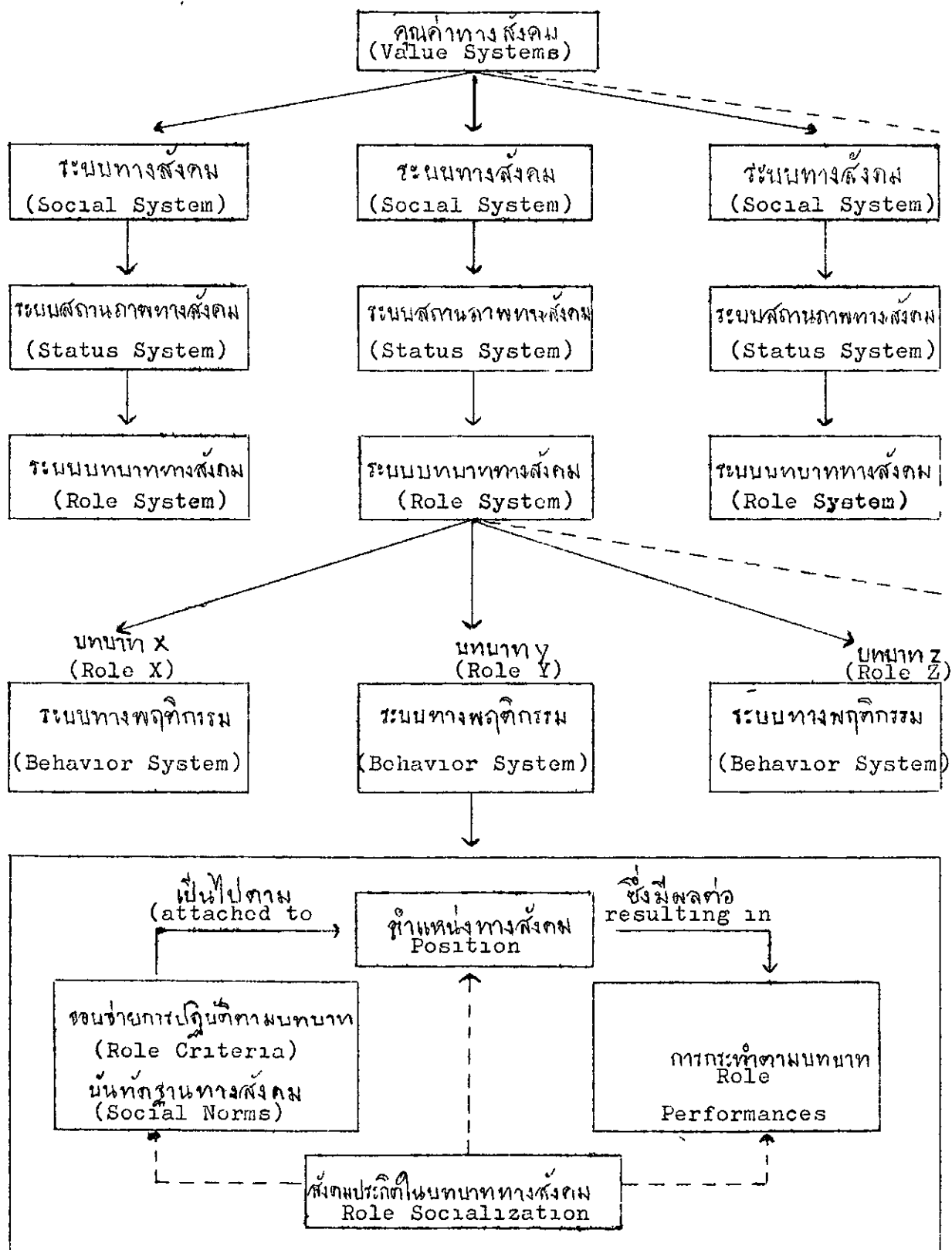
✓ วอตสัน (Watson, 1959 : 115) ได้อธิบายถึงลักษณะสังคมประกิตว่า คือกระบวนการเรียนรู้ที่เด็กได้รับจากครอบครัว และสังคม เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม แต่เด็กได้เรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ จากแม่ ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่สุด เพราะแม่เป็นผู้ให้ รางวัลเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่ต้องการ โดยวิธีการลงโทษ ตลอดจนเป็นผู้ที่จัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมของ ริชาร์ด เบลล์ (Richard Bell, 1962 : 539) ที่ว่าพฤติกรรมของแม่เป็นแบบฉบับให้กับลูก นอกจากนี้กระบวนการสังคมประกิตที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูยังมีความหมายดังนี้

* ขบวนการสังคมประกิต เป็นขบวนการฝึกหัดเด็ก เพื่อให้เด็กเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เด็กจะเรียนรู้ระเบียบของสังคม เป็นสมาชิกของสังคมและช่วยคำจูงให้สังคมอยู่ได้ต่อไป พฤติกรรมของเด็กเป็นไปตามแบบแผนที่สังคมกำหนดไว้ เด็กก็จะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (Alexander, 1969 : 205) และนอกจากนี้ขบวนการสังคมประกิต (คือการที่บุคคล) เรียนรู้ว่าเขาควรจะทำอะไรและสิ่งใดที่เขาไม่ควรทำ วิธีการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการ บุคลิกภาพที่สำคัญของบุคคล (Gallmer, 1970 : 175 - 176)

* ✓ จากที่กล่าวมานี้ ขบวนการสังคมประกิต หมายถึงลักษณะวิธีการที่พ่อแม่ใช้ในการ อบรมเลี้ยงดูลูก พ่อแม่จะคอย ๆ อบรมสั่งสอนลูกทีละน้อยตามระเบียบประเพณี วัฒนธรรม ที่สังคมยอมรับในแต่ละกลุ่ม เด็กก็จะเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยอัตโนมัติ คล้ายขบวนการดูดซึม ของต้นไม้ นานเข้าวิธีการปฏิบัติ พฤติกรรม ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่พ่อแม่สั่งสอนให้แก่เด็ก ก็จะเกิดความเคยชินเป็นนิสัยและบุคลิกภาพของเด็กตลอดไป

นอกจากนี้ วีรบุทข วิเชียรโชติ (1963 : 18) ได้ศึกษาขบวนการสังคมประกิตกับโครงสร้างของสังคม และให้ความหมายขบวนการสังคมประกิตไว้ว่า สังคมประกิตเป็นขบวนการเฉพาะที่เด็กได้ผ่านการเรียนรู้เกณฑ์ (Criteria) ในบทบาทต่าง ๆ ของสังคมโดยทั่ว ๆ ไปเด็กจะเรียนรู้ในสิ่งที่สังคมกำหนดให้ เพื่อเด็กจะได้ปฏิบัติตามสังคมนั้น

กัษฎภาพ

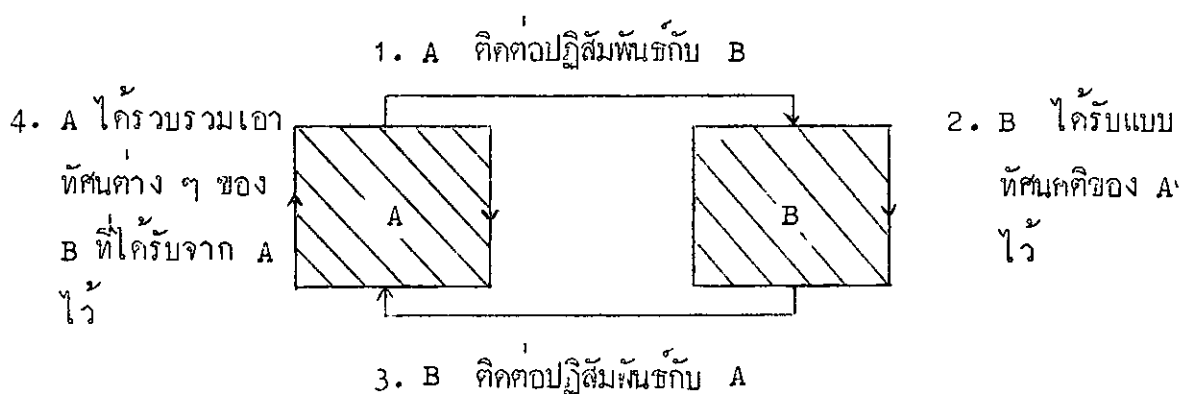

แผนภูมิ 1 แสดงความสัมพันธ์ของขบวนการสังคมประเพณีในบทบาทของสังคมและโครงสร้างของสังคม

ซึ่งจะเห็นได้ว่า เด็กมีขบวนการสังคมประกิตเกี่ยวกับบทบาท ฐานะตำแหน่งเช่นใด เด็กก็จะปฏิบัติตามบทบาทฐานะเช่นนั้น นั่นคือเด็กจะคอย ๆ เรียนรู้หน้าที่ของตนเองเกี่ยวกับบทบาทของตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น ซึ่งมีค (Mead 1972 : 142) ได้ศึกษาขบวนการสังคมประกิตและเน้นให้เห็นว่า บุคลิกภาพของคนก่อตัวขึ้นเป็นผลของการปฏิสัมพันธ์

(Interaction) ของกระบวนการสังคม

มีทไควิเคราะห์บุคลิกภาพและสรุปออกมา เป็นแผนผังไคดังนี้

แผนภูมิ 2 แสดงถึงขบวนการสังคมประกิตที่ช่วยก่อให้เกิดบุคลิกภาพ

จากแผนผังนี้เราจะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลนั้นเกิดจากการซึมซาบของบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่สุดเป็นไปทีละน้อยโดยไม่รู้สึกตัว ปกติเด็กจะเลียนแบบพ่อแม่ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่สุด ครูคนแรกของลูกคือพ่อแม่ (ปัญญา นันทิกุล, 2515 : 16) ฉะนั้นการกระทำทุกอย่างของพ่อแม่จึงเป็นภาพประทับใจของลูก สิ่งเหล่านี้จะก่อตัวเป็นบุคลิกภาพของเด็ก เด็กจะเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ และทัศนคติต่าง ๆ จากกรอบกว้าง ในแต่ละกรอบกว้างมีวิธีดำเนินชีวิตของคนที่แตกต่างกัน พ่อแม่เป็นผู้ที่อบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนลูก ฉะนั้นการที่เด็กจะอยู่ในระเบียบวินัยหรือประเพณีวัฒนธรรมใดก็เนื่องมาจากบุคลิกภาพของเด็ก ได้สะสมโครงสร้างและปรับโครงสร้างเหล่านั้นตามแบบอย่างบุคลิกภาพของพ่อแม่ ดังนั้นเด็กจะมีบุคลิกภาพค่านิยมเป็นอย่างไรจึงขึ้นอยู่กับขบวนการสังคมประกิต

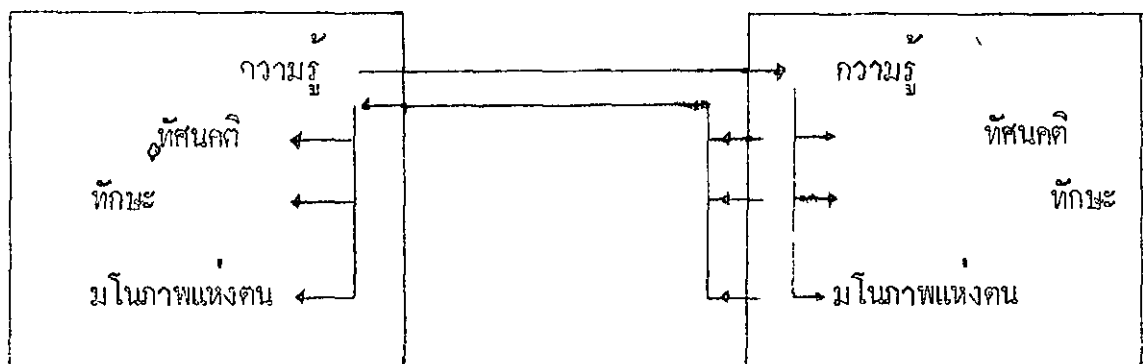
แม่เป็นกุญแจสำคัญและเป็นเครื่องนำทางให้เด็กมีบุคลิกภาพเฉพาะอย่าง เพราะพื้นฐานความต้องการทางด้านจิตวิทยาของเด็ก คือการได้รับความรักความอบอุ่นและการยอมรับ

โดยเฉพาะจากแม่ ถ้าแม่ไม่ยอมรับ มีความสัมพันธ์กับเด็กไม่ดี เด็กจะมีปัญหามากที่สุด
 ดังผลงานวิจัยของจุฑพร จริยะนวิรัช (2514) แม่แสดงความรักลูกอย่างเปิดเผยมากกว่าพ่อ
 และเด็กอยู่ใกล้ชิดแม่มากกว่าพ่อ นอกจากนี้แม่เป็นผู้ที่แสดงบรรยากาศและจัดสิ่งแวดล้อม
 ภายในบ้านคอย รวมทั้งการถ่ายทอดค่านิยมต่าง ๆ ใ้หลายวิธี ที่เห็นได้ชัดคือการสนองตอบ
 พฤติกรรมของลูก โดยการให้คำแนะนำ การสั่งสอน การวางกฎเกณฑ์ในการบังคับ การแสดง
 ความห่วงใยการแสดงความพอใจไม่พอใจด้วยวิธีให้รางวัลและลงโทษ ลูกจึงมีบุคลิกคล้ายกับแม่ //
 ดังที่ การ์ดเนอร์ (Gardner, 1963 : 311) ได้เสนอเป็นภาพไว้ดังนี้

แนวทาง ๆ ของบุคลิกภาพของลูก

แนวทาง ๆ ของบุคลิกภาพของแม่

คำถาม

แผนภูมิ 3 แสดงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก

ภาพนี้แสดงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก เมื่อแม่มีความรู้ ทักษะ ทักขะ
 และความนึกเกี่ยวกับตนเองอย่างไร ก็จะมีการตอบสนองพฤติกรรมเหล่านั้นให้กับลูก ฉะนั้น
 พฤติกรรมของแม่จึงเป็นแบบฉบับให้กับลูก โครงสร้างของแม่ได้ถ่ายทอดให้กับลูก
 เป็นที่ยอมรับกันว่าการพัฒนาทางจิตใจของเด็กเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมของเด็ก
 ซึ่งก่อตัวมาตั้งแต่ทารกยังอยู่ในครรภ์ของมารดา ดังที่ สุชา จันทน์โสม (2514 : 273)
 กล่าวว่า ระยะเวลาที่สำคัญที่สุดก่อนหนึ่งขอชีวิตคือระยะที่ทารกอยู่ในครรภ์มารดา ถ้ามารดา
 มีความสุขความภูมิใจที่จะมีเด็ก เด็กที่เกิดมาจะแข็งแรง มีสุขภาพจิตดี แต่ถ้ามารดาไม่มีความสุข
 เกิดความวิตกกังวลในปัญหาต่าง ๆ เช่น กลัวว่าจะเกิดอันตรายขณะคลอด เด็กที่เกิดมา

จะไม่ได้รับความสุขเพียงพอ มีสุขภาพจิตไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เซนเนส (Shaneness, 1956 : 15) ซึ่งเซนเนสยังพบอีกว่า แม่จะแสดงการยอมรับหรือปฏิเสธลูก ตั้งแต่แม่เริ่มมีครรภ์ และการแสดงออกของแม่หลังจากที่คลอดลูกแล้วมีความสำคัญมาก เช่น แม่อาจจะแสดงความซาเย็นหรือไม่ให้ความอบอุ่นแก่ลูก ฝึกให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง ควบคุมพฤติกรรมทุกอย่างของลูก ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูของแม่จึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของลูก เพราะพฤติกรรมของแม่ที่ได้แสดงออกและปฏิบัติต่อลูก ลูกจะมีพฤติกรรมตอบสนองทำให้เกิดเป็น ลักษณะนิสัยประจำตัวเด็กต่อไป

ไซมอนด์ (Symond, 1939 อ้างจาก Watson, 1959 : 651) พบว่าลักษณะเด่นของพ่อแม่ที่มีต่อลูกคือการยอมรับและการทอดทิ้ง จากการศึกษาเด็กเป็นรายกรณีพบพฤติกรรมของการยอมรับและการทอดทิ้งมีลักษณะดังนี้

ลักษณะของการยอมรับ	ลักษณะของการที่ทอดทิ้ง
- มีความสนิทสนมกับ เด็กและจัดให้เด็กไปเที่ยว - มีการเสียสละให้เด็ก - สนใจในการเล่น และสนองความต้องการของเด็ก - ไม่สบายใจเมื่อบุตรป่วย - มีความไว้วางใจเด็ก - พ่อแม่ให้คำแนะนำปรึกษาและให้กำลังใจ - มีการยอมรับบุตรโดยเฉพาะมากกว่าเด็กอื่น ๆ - พูกรับเด็กดี ๆ - ให้ความรัก และความคุ้มครอง	- ไม่ให้ความสนใจแก่เด็ก ไม่มีเวลาสำหรับเด็ก - ปลอมใจให้เด็กอยู่ตามลำพัง - ไม่สนองความต้องการของเด็ก - ไม่สนับสนุนเด็ก - ลงโทษทางกาย ทารุณ โหดร้าย - พูจจาเหยียดหยันเด็ก ✓ ทอดทิ้งเด็ก ในค่านอนมัย เสื้อผ้า การฝึกหัดอบรม - ชอบระแวงสงสัยในพฤติกรรมของเด็ก ✓ บ้านเป็นเสมือนโรงเลี้ยงเด็ก ✓ ลงโทษด้วยวาจา บ่น และดู - ชอบตำหนิเด็กเสมอ

นอกจากนี้ Symond (1939) ได้ทำการวิจัย อุปนิสัยของเด็กที่ได้รับการทอดทิ้ง และเด็กที่พ่อแม่ยอมรับกลุ่มละ 31 คน โดยวิธีการจับคู่ (Match) กันเพศ อายุ ชั้น ฐานะทางสังคม และระดับสติปัญญาแล้วศึกษาพฤติกรรมของเด็กพบว่า เด็กที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นคนที่แสดงความเป็นมิตรกับผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำงานและเป็นผู้ที่มีอารมณ์มั่นคง ส่วนเด็กที่ถูกทอดทิ้งจะมีพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นเด็กที่มีปัญหาและรู้สึกว่ามีปัญหามาก ซึ่งเป็นการแสดงว่าพ่อแม่ทอดทิ้งเด็ก หรือยอมรับเด็กจะมีผลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของเด็ก

ดังนั้นเด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตตอนโตมักจะเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีภาพลักษณ์ของพ่อแม่เต็มไปด้วยความรักจะทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี มีความคิดริเริ่ม กล้าแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่สังคมต้องการ ส่วนเด็กที่ขาดความรักจากพ่อแม่ จะรู้สึกว่าตนเองหมดหวัง จึงพยายามเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น อาจจะแสดงให้เห็นในรูปของการกระทำผิดต่าง ๆ เด็กเหล่านี้จะแสดงความก้าวร้าวและขัดแย้งกับพ่อแม่อยู่เสมอ

✕ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้พอจะแสดงให้เห็นได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะอุปนิสัย อารมณ์รวมทั้งความนึกคิดและค่านิยมต่าง ๆ ของเด็กนั้น เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ซึ่งเป็นวัฒนธรรมภายในบ้าน และมีความสำคัญยิ่งกว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกบ้าน เพราะขบวนการสังคมประติจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมและขนบธรรมเนียมของครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นรากฐานของสังคมประติ เพราะขบวนการสังคมประติเป็นวิธีการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ เด็กจะต้องเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา ในระยะแรก ๆ แบบแผนและพฤติกรรมของชีวิตในครอบครัวจะเหมือนกับพ่อแม่ที่ทำการอบรมเลี้ยงดู การทฤษฎีของ ฟรอยด์ (Freud, อ้างจาก นวลเพ็ญ วิเชียร โชติ, 2514) เชื่อว่าบุคลิกภาพของบุคคลพัฒนามาจากการอบรมเลี้ยงดูในระยะ 5 ปีแรกของชีวิต และสังคมประติที่เด็กได้รับมานั้นจะบูรณาการบุคลิกภาพของเด็กให้เป็นลักษณะเฉพาะอย่างของเขาอย่างที่เปลี่ยนแปลงได้ จึงเป็นการแสดงว่าการอบรมเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กจึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้เกิดเป็นพฤติกรรมและบุคลิกภาพประจำตัวเด็กต่อไป ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองทั้งทางกายาร่างกายและจิตใจที่ถูกต้อง เด็กก็จะเติบโต

เป็นผู้ใหญ่ที่ดี ถ้าหากเป็นไปในทางตรงกันข้าม ชีวิตของเด็กก็จะพบกับความขมขื่น การที่เด็กมีความประพฤติไม่เหมาะสมกลายเป็นเด็กเกเรนั้น มีใจว่าเด็กจะมีสันดานชั่วมาแต่กำเนิด แต่ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูไม่ดี เช่น เด็กขาดความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ หรือได้รับการบีบบังคับทางจิตใจจากบ้าน พ่อแม่ขาดความรู้ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการอบรมเด็ก ทำให้เกิดเป็นปัญหายิ่งใหญ่ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งยังแก้ไขไม่สำเร็จ ฉะนั้นถ้ามีการส่งเสริมคุณลักษณะของเด็กให้มีการพัฒนาการอย่างถูกแบบแผนและให้เป็นที่ยอมรับปรารถนาของสังคม นอกจากจะช่วยลดปัญหาเยาวชนที่อาจจะเกิดขึ้นแล้ว เด็กเหล่านี้ยังเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าเร็วยิ่งขึ้น

✓ เนื่องจากประชากรของประเทศไทยมีหลายเชื้อชาติ เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วจะเห็นว่า นอกจากคนไทยแล้วมีจีนมากที่สุดในสังคมไทย จากการสำรวจสำมะโนครัวปี 2513 มีชาวจีนต่างคำถึง 409,508 คน ถ้าจะรวมถึงลูกหลานจีนหรือชาวจีนโดยวัฒนธรรมแล้ว มีประมาณ 4 แสนคน (ชัชถัย นุราชพิพัฒน์, 2513 : 97) เมื่อสังเกตดูแล้วจะเห็นว่าคนไทยเชื้อชาติจีนกระจัดกระจายไปตามจังหวัดต่าง ๆ เกือบทุกแห่ง รวมทั้งตามโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ถ้าจะมองในแง่กฎหมายบุตรที่มีบิดามารดาเป็นจีน ถึงแม้ว่าจะขาดสิทธิบางประการซึ่งไม่เท่าเทียมกับบุตรที่มีบิดามารดาเป็นไทยโดยกำเนิด แต่ทุกคนก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศคนหนึ่งในการช่วยพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมให้บรรลุถึงเป้าหมาย

✓ เมื่อพิจารณาสภาพความเป็นอยู่ของสังคมไทยและสังคมจีนจะพบลักษณะที่เด่นคือ คนจีนชอบมีอาชีพค้าขาย กระจุกตัวกัน ชยัน มีความอดทน กล้าเสี่ยง เป็นผู้ชอบความอิสระ บกย่องคุณค่าของเงิน ดังนั้นคนจีนซึ่งเป็นกลุ่มน้อยจึงมีอิทธิพลทางด้านการเศรษฐกิจ เมื่อเปรียบเทียบกับคนไทยแล้ว คนไทยเฉื่อยชา รักความสันโดษ ขาดความกระตือรือร้น ชอบการพึ่งพาผู้อื่น นิยมการเป็นเจ้าคนนายคนซึ่งจะเห็นได้ว่า คนจีนและคนไทยมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สกินเนอร์ (Skinner, 1957 : 91) ใกล้เคียงว่า "คนจีนเป็นผู้ที่มีความอดสาหัส ชยันขันแข็ง เติบโตทำงานทุกชนิด มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนมีความทะเยอทะยาน อยากร่ำรวย รักความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ชอบทำสิ่งใหม่ ๆ กล้าเสี่ยง

และรักความเป็นอิสระ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับคนไทยโดยทั่วไปแล้ว คนไทยขยันน้อยกว่า
ทำงานเพื่อสนองความต้องการของคนในระยะสั้น พอใจในสิ่งที่คนมีอยู่แล้ว ไม่สนใจเรื่องเงิน
หรือความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รักษาจารีตประเพณีนิยม และพอใจที่จะพึ่งพาผู้อื่น"

และบลันชาร์ค (Blanchard, 1958 : 485) ได้ให้ทัศนะสอดคล้องกันว่า "คนไทยมีชีวิต
 อยู่ในปัจจุบัน คนจีนมีความอดกลั้นในความต้องการในวันนี้เก็บเงินไว้เพื่อความสบายในวันหน้า"
 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมไทยและสังคมจีนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ผลงานของนักสังคมวิทยา
 พบว่าพฤติกรรมของมนุษย์ที่แตกต่างกันนี้ มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมมากกว่าอิทธิพลทางพันธุกรรม
 (Child 1954, Trend 1934, Whiting 1954) เพราะคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
 การที่จะทำอะไรนั้นจะต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม และให้ถูกต้องตามบทบาทของ
 สังคมนั้น ฉะนั้นประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อและกฏนิยมของแต่ละเชื้อชาติ จึงทำให้มีการ
 อบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาหาความสัมพันธะระหว่างความเกรงใจและการอบรมเลี้ยงดู
ของครอบครัวคนไทยและครอบครัวคนจีน ซึ่งเป็นรากฐานของปัญหาบุคลิกภาพที่ก่อให้เกิดปัญหา
ในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเปรียบเทียบมโนการสังคมประเพณีทั้งของคนไทยและ
คนจีน ว่ามีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูอย่างไร ซึ่งจะเป็นแนวทางให้สามารถหาวิธีการในการ
ปรับปรุงขนบการสังคมประเพณีให้เหมาะสมกับสังคม เพื่อช่วยในการพัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจระหว่างเด็กที่มาจากครอบครัวไทยและ
 ครอบครัวจีน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจของบุตรกับความเกรงใจของมารดา

3. เพื่อสำรวจลักษณะความสัมพันธ์ของความเกรงใจกับสังคมประเพณี 9 ด้านคือ

ความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย ความสามารถทางสติปัญญา ความ
 เข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าใ้บ่ก่าวกาย การปรับตัวของแม่ และความ
 เปลี่ยนไหวในครอบครัว

4. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบรูปแบบของสังคมประเพณีของครอบครัวไทยกับครอบครัวไทยที่มีเชื้อสายจีน

5. เพื่อศึกษาว่าเพศชายกับเพศหญิงนั้นผ่านการอบรมตามรูปแบบของสังคมประเพณีต่างกันหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับสังคมประเพณีที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อจะได้ส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกแบบแผน ตลอดจนจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เป็นการส่งเสริมบุคลิกภาพที่พึงปรารถนา เช่น ให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความคิดริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นประชาธิปไตย

2. ศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจและสังคมประเพณีของเด็กที่มาจากครอบครัวไทยและเด็กที่มาจากครอบครัวจีน ทำให้ทราบว่าประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ทัศนคติ เป็นผลทำให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางให้คนเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีงามได้เหมาะสมและถูกต้อง

3. ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อครู เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่ถูกแบบแผน ช่วยแนะแนว ตลอดจนหาทางช่วยแก้ปัญหาเด็กที่มีสาเหตุของปัญหามาจากบ้านให้ได้รับการช่วยเหลือ และสนับสนุนให้เป็นพลเมืองดีต่อไป

4. ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศ เพื่อที่จะได้นำแบบแผน ขบวนการสังคมประเพณีที่เหมาะสมไปเผยแพร่ โดยชักจูงบรรณผู้ที่จะเป็นแม่ ได้เข้าใจธรรมชาติและ การอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อให้ได้บุคลิกภาพที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

5. เป็นแนวทางสำหรับศึกษาสังคมประเพณีด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครอบครัวและเด็กชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2514 ของอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 3 โรงเรียนคือ

โรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์แอนโทนี และโรงเรียนสันติภาพ เป็นเด็กที่มีบิดามารดาเชื้อชาติไทยสัญชาติไทย และเป็นเด็กที่มีบิดามารดาเชื้อชาติจีน สัญชาติจีน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมศึกษาปีที่ 5 – ประถมศึกษาปีที่ 7) ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียน 3 แห่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์แอนโทนี และโรงเรียนสันติภาพ โดยการสุ่ม เด็กที่มาจากรอบครัวที่มีบิดามารดาเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย จำนวน 50 คนคือ ชาย 25 คน หญิง 25 คน และเด็กที่มาจากรอบครัวที่มีบิดามารดาเชื้อชาติจีน สัญชาติจีน จำนวน 50 คน เป็นชาย 25 คน หญิง 25 คน

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา (Variable)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

สังคมประกิต ^{บ้าน} ^{บ้าน}

- ความอบอุ่น
- ความเป็นเจ้าของ
- ความเป็นประชาธิปไตย
- ความสามารถทางสติปัญญา
- ความเข้มงวด
- ความรุนแรงของการลงโทษ
- การเข้าไปก้าวกาย
- การปรับตัวของแม่
- ความเคลื่อนไหวในครอบครัว
- วัฒนธรรม
- เพศ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ความเกรงใจ

กานิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ความเกรงใจ หมายถึง คุณลักษณะทางความรู้สึกอย่างหนึ่งที่ไปอยากทำให้คนอื่นเดือดร้อนรำคาญใจ ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้รักษาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและบรรยากาศทางสังคมให้ยั่งยืน เมื่อเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะทำให้บุคคลนั้นตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ใช่พฤติกรรมที่ตนอยากกระทำ หรือผิดใจ หรือระงับการกระทำนั้น ความรู้สึกเกรงใจนี้อาจจะแปรเปลี่ยนไปตามสภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องและสิ่งแวดล้อม

2. สังคมประกิต เป็นขบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ที่บุคคลในสังคมหนึ่งพยายามที่จะเสริมสร้างพฤติกรรมของอีกบุคคลหนึ่ง เพื่อที่จะให้มีพฤติกรรมตามความต้องการของสมาชิกในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ ซึ่งมีการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ระเบียบประเพณี สิ่งเหล่านี้เด็กจะได้เรียนรู้จากพ่อแม่และผู้ใหญ่รอบ ๆ ตัวของเขา และซึมซาบเข้าไปโดยเด็กไม่รู้ตัว เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่สามารถควบคุมตนเองได้ มีชีวิตที่ดำรงอยู่ในสังคมได้

ในขั้นขบวนการสังคมประกิตหมายถึง เฉพาะการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ปฏิบัติต่อลูก ในก้นการให้ความรักความอบอุ่น การปกป้องรักษา การให้ความเป็นประชาธิปไตย ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าไปก้าวก่าย นอกจากนี้ยังพิจารณาการปรับตัวของแม่ และความสัมพันธ์ในครอบครัว

2.1 ความอบอุ่น (Warm) หมายถึง ความรู้สึกและพฤติกรรมของแม่ที่แสดงต่อลูก ด้วยการแสดงความรักใคร่ ให้ความสนิทสนม เอาเด็กเป็นศูนย์กลาง ยอมรับความคิดเห็นและการกระทำของลูก แม้มักถูกบีบบังคับด้วยทัศนคติ ผู้ที่ได้รับความอบอุ่นมากคือแม่ที่ให้ความอบอุ่นแก่ลูกมาก แม่จะให้ความรักความใกล้ชิดสนิทสนมและรับฟังความคิดเห็น โดยการคำนึงถึงตัวลูกเป็นสำคัญ ลูกจะมีความรู้สึกปลอดภัย ให้ความไว้วางใจด้วยการยึดแม่เป็นที่พึ่งในการปรึกษาปัญหา ส่วนแม่ที่ให้ความอบอุ่นแก่ลูกน้อย คือแม่ที่ไม่แสดงความรัก ไม่ให้ความใกล้ชิดสนิทสนมทอดทิ้งลูก ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นและการกระทำของลูก ลูกจะมีความรู้สึกเห็นทางและไม่กล้าปรึกษาปัญหาแก่แม่

2.2 ความเป็นเจ้าของ (Possessiveness) หมายถึงการดูแลเอาใจใส่ของแม่ที่มีต่อลูก อย่างพอเหมาะพอควร ภัยการที่แม่แสดงความช่วยเหลือ แสดงความห่วงใย และการให้ความปกป้องกับลูก ทำให้ลูกมีความรู้สึกว่าเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งของคนรอบครัว แม่ที่แสดงความเป็นเจ้าของมากคือ แม่ที่คอยช่วยเหลือลูกมากตลอดเวลาไม่ปล่อยให้เด็กทำอะไรด้วยตนเอง แสดงความห่วงใยมาก ให้ความคุ้มครองและปกป้องมาก ส่วนแม่ที่แสดงความเป็นเจ้าของน้อย คือแม่ที่ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือลูก ให้อยู่คนเดียวต่าง ๆ ด้วยตนเอง และไม่มี ความห่วงใยในตัวลูก

2.3 ความเป็นประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึงการที่แม่เปิดโอกาส และสนับสนุนให้ลูกแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ แม่รับฟังเหตุผล จักบรรยากาสนในบ้าน ให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันสร้างกฎเกณฑ์และให้เด็กรับผิดชอบร่วมกัน แม่ที่ไคะแนนความเป็นประชาธิปไตยมาก คือแม่กับลูกจะปรึกษาหารือกันและทำตามเหตุผล มีการวางกฎเกณฑ์ร่วมกัน ส่วนแม่ที่ไคะแนนความเป็นประชาธิปไตยน้อย คือแม่ที่ใช้อำนาจแบบเผด็จการจะเป็นผู้ทำอะไรตามอารมณ์ไม่ฟังเหตุผลจากลูก แม่เป็นผู้ที่กำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ภายในบ้านขึ้นเองตามลำพัง

2.4 ความสามารถทางสติปัญญา (Intellectuality)คือการที่แม่แสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อลูก ในการที่แม่ช่วยส่งเสริมให้สติปัญญาเพิ่มขึ้น มีความพร้อมที่จะอธิบายความอยากรู้อยากเห็นของลูกให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และส่งเสริมให้เด็กเป็นกณสนใจใคร่ที่จะรู้ แม่ที่ไคะแนนความสามารถทางสติปัญญามาก จะเป็นผู้ช่วยส่งเสริมให้สติปัญญาเพิ่มขึ้น ไคอธิบายเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ให้ลูกมีความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ส่วนแม่ที่ไคะแนนความสามารถทางสติปัญญาน้อย จะไม่ไคส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา ชักขวางความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ไม่สามารถให้ความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ไคอย่างแจ่มชัด

2.5 ความเข้มงวด (Restrictiveness) คือการที่แม่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางกฎเกณฑ์และคำแนะนำที่ไว้ ลูกจะกองปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เมื่อลูกฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษ แม่ที่ไคะแนนความเข้มงวดสูง คือเป็นผู้ที่ยึดถือกฎเกณฑ์ให้ลูกทำตามกฎนั้นจะหลีกเลี่ยง

ไม่ได้ เป็นการบังคับให้กระทำ ส่วนแม่ที่ไต่คะแนนความเข้มงวดต่ำ คือเป็นผู้ที่วางกฎเกณฑ์ไว้อย่างหละหลวม ให้อิสระกับเด็กมากแม่ไม่ได้บังคับกับเด็ก

2.6 ความรุนแรงของการลงโทษ (Severity) หมายถึงพฤติกรรมของแม่ที่แสดงออกต่อเด็ก เมื่อลูกละเมิดกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อที่จะยับยั้งหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา โดยแม่ใช้วิธีการลงโทษเหมาะสมเพียงใด แม่ที่ไต่คะแนนความรุนแรงของการลงโทษมาก แสดงว่าแม่เป็นคนที่ซึ่งซังเอาจริงเอาจังกับเงื่อนไขที่ใช้บังคับ ใช้วิธีการลงโทษที่หนักกว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนแม่ที่ไต่คะแนนความรุนแรงของการลงโทษน้อย แสดงว่าแม่เป็นคนที่ไม่ค่อยจะเข้มงวดกับเงื่อนไขที่ตั้งไว้ วิธีการลงโทษเบากว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2.7 การเข้าไปก้าวก่าย (Interference) หมายถึงการแสดงออกของแม่ในการวิพากษ์วิจารณ์ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องส่วนตัวทั้งภายในและภายนอกบ้าน แม่ที่ไต่คะแนนความก้าวก่ายมากแสดงว่า แม่จะเป็นผู้ที่ชอบออกความคิดเห็น สนับสนุนหรือขัดแย้งในการปรึกษาให้คำแนะนำลูกในเรื่องส่วนตัว ส่วนแม่ที่ไต่คะแนนความก้าวก่ายน้อย แสดงว่าแม่ไม่ค่อยไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของลูก ไม่ได้คำแนะนำและไม่วิพากษ์วิจารณ์

2.8 การปรับตัวของแม่ (Adjustment) เป็นพฤติกรรมของแม่ในการดำรงชีวิตประจำวันภายในครอบครัว เกี่ยวกับความราบรื่นในครอบครัว ความสามัคคี การวางระเบียบวิธียกร่วมกันภายในครอบครัว และความสามารถของแม่ทำให้นโยบายของครอบครัวบรรลุถึงเป้าหมาย แม่ที่ไต่คะแนนการปรับตัวมาก แสดงว่า เป็นผู้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกคนได้ดี สามารถทำให้เกิดความราบรื่นภายในครอบครัวได้คือ ระเบียบวินัยที่วางไว้ประสบผลสำเร็จ ส่วนแม่ที่ไต่คะแนนการปรับตัวน้อย แสดงถึงการปรับตัวของแม่ไม่ดี มักจะมีความขัดแย้งภายในครอบครัว การวางระเบียบวินัยและนโยบายภายในบ้านไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้

2.9 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว (Active) เป็นการแสดงออกถึงความสัมพันธ์ภายในบ้านเกี่ยวกับความมีชีวิตชีวาภายในบ้าน ความสัมพันธ์ของกันภายในบ้าน ความยาวนานของความสัมพันธ์นั้น และความแจ่มชัดของนโยบายภายในบ้าน แม่ที่ไต่คะแนน

ความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก แสดงถึงแม่มีความรักใคร่กลมเกลียวสนิทสนมกับทุกคน
ทุกคนในบ้านใช้เหตุผล มีการกำหนดนโยบายภายในบ้านแจ่มชัด ทำให้อยู่กันอย่างเป็นสุข
ส่วนแม่ที่ไคคะแนนความเคลื่อนไหวในครอบครัวน้อย แสดงว่าแม่ไม่ได้ทำที่บ้านนั้นมีชีวิตชีวา
ทุกคนในบ้านใช้อารมณ์ มีการทะเลาะเบาะแว้งกันภายในครอบครัว

3. ครอบครัวคนจีน หมายถึงบุตรที่มีบิดามารดาเชื้อชาติจีน สัญชาติจีน ที่บ้านใช้
ภาษาจีน และเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของกลุ่มตัวอย่าง

4. ครอบครัวคนไทย หมายถึงบุตรที่มีบิดามารดามีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ
และเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของกลุ่มตัวอย่าง

5. เด็กจีน หมายถึงบุตรที่มีบิดามารดามีเชื้อชาติจีน ที่บ้านใช้ภาษาจีน และเป็น
นักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของกลุ่มตัวอย่าง

6. เด็กไทย หมายถึงบุตรที่มีบิดามารดามีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ และเป็น
นักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 2

ทฤษฎี เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักจิตวิทยาที่มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของบุคคลนั้นได้รับการพัฒนามาจากขบวนการสังคมนะกิต (Socialization) วีรยุทธา วิเชียรโชติ (2516) ได้เสนอทฤษฎีสังคมนะกิต และลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลในสังคมนะกิตสัมพันธ์เปรียบเทียบกับสังคมนะกิต และลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลในสังคมนะกิตสัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและปรับปรุงบุคคลในสังคมนะกิตไทยให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศดังนี้

ทฤษฎีสังคมนะกิต

สังคมนะกิตแบบไมตรีสัมพันธ์	สังคมนะกิตแบบสมฤทธิสัมพันธ์
1. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล (บิดามารดาและบุตร) เป็นแบบไม่งอຍມີเหตุล ใช้อารมณเป็นใหญ่ 2. การฝึกความมีวินัย ใช้อารมณและการเขี่ยนตี คุกา เป็นสำคัญ 3. ผู้เยาว์ไม่สามารถสรุปหลักเกณฑ์เพื่อยึกเป็นค่านิยมของตนเองได้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรประพฤติปฏิบัติจึงมักไม่งอຍเกิดวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ	1. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล (บิดามารดาและบุตร) เป็นแบบมีเหตุล ใช้หลักเกณฑ์และหลักการเป็นใหญ่ 2. การฝึกความมีวินัย ใช้เหตุลและการอบรมค้ำยวจากที่มีหลักเกณฑ์แน่นอน และเป็นที่ยอมรับของผู้เยาว์ 3. ผู้เยาว์สามารถสรุปกฎเกณฑ์เพื่อยึกเป็นค่านิยมของตนเองได้ จึงเกิดความมีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ

สังคมประกิตแบบไมตรีสัมพันธ์	สังคมประกิตแบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์
4. ไม่ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้จากสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า เพราะไม่ชอบเก็บชน	4. ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้จากสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า เพราะถือว่าเป็นธรรมชาติของเด็กที่จะแสวงหาความรู้
5. ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่ถาม เพราะรำคาญ	5. ชอบให้ผู้ใหญ่ถาม เพราะเป็นการสนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก และทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง
6. ผู้ใหญ่ชอบทำอะไร ๆ ให้ผู้ใหญ่จนโต และไม่ส่งเสริมให้เด็กช่วย	6. ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ทำอะไร ๆ เองตั้งแต่ยังเยาว์ เพื่อฝึกความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง
7. ไม่ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ตัดสินใจด้วยตนเอง ผู้ใหญ่พยายามตัดสินใจให้เพราะถือว่ามีความรับผิดชอบมากกว่า อาบน้ำร้อนมาก่อน	7. ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ตัดสินใจด้วยตนเอง เพื่อฝึกความเป็นเอกัตตบุคคล และความเป็นเอกัคคี
8. แก้ปัญหา เค็กร้องให้ด้วยการอุ้มและการโอ	8. แก้ปัญหา เค็กร้องให้ด้วยการหาสาเหตุแล้วแก้ตามสาเหตุนั้น ๆ
9. ไม่ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่มาสังสรรค์กับผู้ใหญ่และไม่ค่อยพาออกไปนอกบ้าน	9. ส่งเสริมให้ผู้ใหญ่มาสังสรรค์กับผู้ใหญ่และมักพาออกนอกบ้านด้วยบ่อย ๆ
10. ผู้ใหญ่มักมีโลกทัศน์แบบการควบคุมตนเอง โดยอาศัยโลกภายนอก (External Control)	10. ผู้ใหญ่มักมีโลกทัศน์แบบการควบคุมตนเอง โดยอาศัยโลกภายในคือ ตนเอง (Internal Control)
* 11. มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และมีบุคลิกภาพแบบไมตรีสัมพันธ์	11. มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และมีบุคลิกภาพแบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์

ระบบบุคลิกภาพ

สังคมไมตรีสัมพันธ์	สังคมสัมฤทธิ์สัมพันธ์
1. ไม่นั่นใจในตนเอง 2. คนไม่ค่อยจะมีค่า 3. สืบเบียดไกลมือ 4. ต้องการเพื่อนมาก 5. เกรงใจมาก 6. ชอบตามอย่าง 7. ฝึกมาให้จำ	1. มั่นใจในตนเอง 2. คนมีค่า (เอกศักดิ์) 3. ออกเบรียวไว้นินทวาน 4. ต้องการความสำเร็จ 5. เกรงใจน้อยหรือปานกลาง 6. ชอบสร้างสรรค์ 7. ฝึกมาให้คิด

การศึกษาเรื่องสังคมประภคของประเทศไทยยังไม่ค่อยแพร่หลายนัก สำหรับในทางระเทศนั้น นักจิตวิทยาได้ศึกษาแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ กัน ถ้าพิจารณาขบวนการศึกษาสังคมประภคตามแนวทางของ A.L. Baldwin J. Kalhorn; F.H. Breese โดยพิจารณาตัวแปรที่ศึกษาแต่ละด้านมีดังนี้

๑. ด้านความอบอุ่น

บาลควิน คาลฮอร์นและ บรีส์ (Baldwin, Kalhorn and Breese, 1945) ได้ศึกษาขบวนการสังคมประภคโดยใช้ Fels Parents Behavior Rating Scale ที่มีตัวแปรอยู่ 30 ตัวนั้นไปหาความสัมพันธ์ระหว่างกัน Intercorrelation ผลที่ได้แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 กลุ่มคือ ประชาธิปไตยภายในบ้าน การยอมรับเด็กและการตามใจเด็ก ในแต่ละกลุ่มอาจจะมีลักษณะผสมกัน เช่น บ้านที่มีประชาธิปไตยน้อยแต่มีการยอมรับเด็กมาก (และตามใจเด็กมาก)

บาลควิน (Baldwin, 1945) ได้แบ่งชนิดการยอมรับเลี้ยงดูเป็น 3 ลักษณะคือ
ไม่ยอมรับ (Rejectance) ยอมรับ (Acceptance) และบ้านที่ใช้เหตุผล (Causal)
จากการสำรวจพบว่าบ้านที่พ่อแม่ไม่ยอมรับจะมีประมาณ $\frac{1}{4}$ ของทั้งหมด พวกนี้พ่อแม่
จะไม่ให้ความรัก ไม่มีความห่วงใยในตัวเด็ก ไม่ให้เป็นประชาธิปไตยกับเด็ก การไม่ยอมรับ
กับเด็กแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ (พวกแรกที่พ่อแม่ทอดทิ้งโดยตรงไม่สนใจและไม่มีความห่วงใย)
(และพวกที่พ่อแม่แสดงความไม่พอใจออกมาอย่างเห็นได้ชัดและใช้อำนาจกับเด็ก)

ส่วนพ่อแม่ที่ยอมรับเด็กแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือตามใจแต่ไม่ใช้ประชาธิปไตย
ใช้ประชาธิปไตยแต่ไม่ตามใจ และใช้ประชาธิปไตยกับตามใจ

การยอมรับชนิดที่ตามใจแต่ไม่เป็นประชาธิปไตยจะเหมือนกับพ่อแม่ที่ปกป้องมากเกินไป
(Overprotection) สำหรับบ้านที่ใช้ประชาธิปไตยแต่ไม่ตามใจเป็นการยอมรับที่มีขอบเขต
การยอมรับโดยทั่วไปของบาลควินมี 3 ลักษณะคือ

1. ประชาธิปไตยเทียม (Pseudo-Democratic) คืออนุญาตให้เด็กออก
ความคิดเห็น แต่จำกัดอิสรภาพในการกระทำเรื่องที่สำคัญ ๆ

2. ประชาธิปไตยแบบวิทยาศาสตร์ (Scientifically-Democratic)
พ่อแม่จะรักเด็กแต่ไม่แสดงออก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่อบอุ่น ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้ใช้
ประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง

3. ประชาธิปไตยแบบอบอุ่น (Warm-Democratic) เด็กได้รับการยอมรับจาก
พ่อแม่ ทำให้เกิดความอบอุ่นและเป็นประชาธิปไตยด้วย

✓ บาลควิน (Baldwin, 1949) ศึกษาเด็กอนุบาล 56 คน อายุ 3 - 5 ปี
ได้แบ่งบรรยากาศของบ้านออกเป็น 3 ชนิดคือ ประชาธิปไตย อบอุ่นและตามใจ เพื่อศึกษา
ความสัมพันธ์ของบรรยากาศของบ้านกับพฤติกรรมของเด็ก พบว่า

① เด็กที่พ่อแม่ให้ประชาธิปไตย เด็กจะได้รับความอบอุ่นด้วย เด็กจะเข้าสังคมได้ดี
และสามารถวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของสังคม และรักษาสติ
ของตนเอง ลักษณะโดยทั่วไปแล้วเด็กจะมีความคิดริเริ่ม รู้จักการวางแผน และมีลักษณะเป็นผู้นำ
ไม่ยี่เก้มนั่นในวัฒนธรรม ส่วนเด็กที่พ่อแม่ใช้อำนาจอิตาเลียนโดยจะมีลักษณะตรงกันข้ามกับ
ประชาธิปไตยคือ เด็กชอบทะเลาะวิวาท แสดงความก้าวร้าว

พ่อแม่ที่ตามใจเด็ก เด็กจะขาดความกระตือรือร้น ไม่มีความก้าวร้าว ไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าสังคม ไม่มีความรู้สึกสนุกสนาน

๕) บาลด์วิน และคณะ (Baldwin and Other, 1955) ยังพบอีกว่า บ้านที่พ่อแม่ทอดทิ้งเด็กจะก่อให้เกิดเด็กเกิดความก้าวร้าว และจากการที่เด็กถูกทอดทิ้งเด็กจะเกิดความชังกับใจและปรับตัวไคยาก

นอกจากนี้นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาค้นคว้าความอบอุ่น เช่น

เซฟเฟอร์ และเบย์เลย์ (Shaefer and Bayley, 1963 : 251) พบว่า แม่ที่มีพฤติกรรมที่ให้ความอบอุ่นและทอดทิ้งเด็กนั้น เนื่องมาจากการปรับตัวของมารดา

กิลเมอร์ (Gilmer, 1964 : 152) พบว่ามารดาที่มีลักษณะให้ ความอบอุ่น แก่เด็กจะทำให้เด็กมีการปรับตัวที่ดีที่สุด มารดาที่ขี้เขินจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่มีปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเฮนสไตน์ (Heinstein, 1964 : 243) และยังพบอีกว่า การให้ความอบอุ่นกับเด็ก จะมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของเด็ก

อีริกสัน (Erickson, 1965 อ้างจาก Johnson, 1965 : 360) พบว่า การที่พ่อแม่ยอมรับในการกระทำของตนเอง และรู้สึกว่าตนเองมีความปลอดภัยจะยอมรับ การกระทำของลูกด้วย ส่วนพ่อแม่ที่ขาดการยอมรับตนเองไม่ให้ความอบอุ่นแก่ลูก ทำให้ลูก แสดงความก้าวร้าวและปรับตัวไม่ดี ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับ ไชมอนด์ (Symond, 1938 : 155)

ไชเลย์ (Shirley, 1966 : 211) พบว่า เด็กที่ได้รับความรักจะมีความรู้สึก อบอุ่นและปลอดภัย ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ขาดความรักจะไม่สามารถปรับตัว ในสังคมได้ ส่วนเด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้งนั้น คือการที่พ่อแม่แสดงการเฉยชา ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเด็ก หรือชอบใช้อำนาจเหนือเด็ก เด็กจะมีลักษณะก้าวร้าว และรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้งไปตลอดชีวิต

๖) แอล อาร์ วอลเบอร์ก (L.R. Walberg, 1941 : 74 - 78) ได้ศึกษาเด็กที่ อารมณ์ไม่มั่นคง 33 คน (Emotionally Unstable-Children) พบว่าเป็นเด็กที่พ่อแม่ ทอดทิ้ง และแม่เป็นผู้ที่มีอารมณ์ถึงเครียดชอบดุด่าอย่างรุนแรง มีความวิตกกังวลสูงและไม่ บรรลุนิติภาวะลูกจะมีลักษณะก้าวร้าว ทั้งแม่และลูกจะชังกับใจอยู่ตลอดเวลา

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การที่พ่อแม่เลี้ยงดูโดยให้ความอบอุ่นหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับเด็ก เด็กที่ได้รับการอบอุ่นจะมีอารมณ์มั่นคงและมีการปรับตัวได้ดี ส่วนแม่ที่ไม่ให้ความอบอุ่นแก่เด็กเนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับเด็กไม่ดี จึงทำให้เด็กแสดงอาการก้าวร้าวมีความขี้ขลาดใจ นัยว่าสอดคล้องกับการพบของ เลวี

(Levy, 1943 : 13) และไซมอนด์ (Symond, 1938 : 193) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรม ของแม่ที่ทอดทิ้งเด็ก พบว่าเด็กพวกนี้จะแสดงอาการก้าวร้าว ตรงกับการศึกษาของไนท์

* (Knight, 1946) ที่พบว่า นอกจากเด็กจะแสดงอาการก้าวร้าวแล้ว เด็กพวกนี้มักจะไม่ใช่ฟัง และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ช้า

ด้านความเป็นเจ้าของ

อึ้งเกอร์ (Unger, 1962 : 357) พบว่าพ่อแม่ที่แสดงความรักห่วงใยและให้ความ ช่วยเหลือลูกมากเกินไป จะมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของเด็กที่คงอยู่ถึงพายุ้ง

เซมลิค และวอตสัน (Zemlick and Watson, 1953) พบว่าส่วนใหญ่การยอมรับ การเกิดกับความห่วงใยของแม่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก แม่ที่ยอมรับการเกิดของลูกย่อมมี ความห่วงใยในตัวลูกมากด้วย

เลวี (Levy, 1943) ศึกษาเด็ก 20 คน พบว่าเด็ก 11 คนที่พ่อแม่ปกป้องมากเกินไป เด็กจะก้าวร้าว และสรุปว่าแม่ที่ดูแลระวังรักษาลูกมากเกินไปช่วยประหนึ่งลูกเป็นทารก ไม่ยอมให้ลูกทำอะไรด้วยตนเอง กอดก้ำกั๊นหาให้ลูก ทำให้เด็กขาดการพึ่งตนเอง เพราะแม่ ไม่ได้ฝึกให้เด็กเป็นอิสระ และเด็กจะนำเอาพฤติกรรมในบ้านไปใช้กับเพื่อน ๆ ด้วย

* ไมเออร์ (Maier, 1965 : 175 - 176) ได้สรุปผลการวิจัยว่า การที่แม่ แสดงความเป็นเจ้าของกับลูกมากเกินไป ทำให้เด็กขาดความคิดริเริ่ม ขาดความเป็นอิสระ แก่ตนเอง การที่พ่อแม่ไม่แสดงความเป็นเจ้าของเลย เด็กจะไม่รู้จักขอบเขต และขาดการ ควบคุมตนเอง ทำให้เด็กประพฤติตนเป็นกบฏและก้าวร้าว ซึ่งสอดคล้องกับทัศนของ มอนโร (Monroe, 1962 : 185) นอกจากนี้ยังพบว่าพ่อแม่ที่ปกป้องรักษาลูกมากเกินไปเป็นคนที่ ไม่ได้ความร่วมมือ จะพึ่งตัวเองไม่ได้

นอกจากนี้ จอห์นสัน (Johnson, 1969 : 360) เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1964 : 650) ได้ให้ทัศนะสอดคล้องกับ ทอร์ป (Thorpe, 1955 : 382) เด็กที่พ่อแม่คอยปกป้องรักมากเกินไปจะเป็นคนไม่ค่อยพึ่งผู้อื่นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ชอบประพฤติตามกฎวินัยที่ตั้งไว้ เด็กจะมีการปรับตัวได้ยาก

ประนอมศรี ตูยานนท์ (ประนอมศรี, 2511 : 63) ได้ให้ทัศนะว่า เด็กที่ได้รับการประคบประหงมมากเกินไป จะเป็นคนที่ตามใจตนเอง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนไว้ได้ ทำให้ไม่ยอมอยู่ในระเบียบวินัยเป็นเหตุให้เด็กประพฤติตนเป็นคนเกเรและก้าวร้าว

มโนทร (มโนทร, 2513 : 46) การที่เด็กได้รับการปกป้องมากเกินไปทำให้เป็นเด็กที่เลี้ยงไม่รู้จักโต หมาดโอกาสที่จะประสบความยากลำบาก ทำลายความเชื่อมั่นในตนเอง ความยากลำบากย่อมชูปให้บุคคลแข็งแกร่งต่อสู้กับโลกได้

การเลี้ยงดูจึงควรยึดเกณฑ์ฉิมปิพาในคัมภีร์พุทธศาสนาว่า การรักมากก็เป็นภัย การทอดทิ้งเด็กก็เป็นภัยเช่นเดียวกัน ปฏิบัติเป็นสายกลางไว้นั้นแหละดี

คำถามความเป็นประชาธิปไตย

แรดเก้ (Radke, 1946) ได้ศึกษาแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมของเด็ก ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอนุบาล 43 คน และพ่อแม่ของเด็ก โดยนัยแบบสอบถามไปสัมภาษณ์พ่อแม่เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวินัย ความมีอำนาจในครอบครัว ข้อความที่ใช้ในคำถามนั้นเป็นแบบสเกล (Scale) ซึ่งให้พิจารณาเกี่ยวกับ

1. ปรัชญาของความมีอำนาจ เริ่มจากอัคราธิปไตย (Autocratic) ถึงประชาธิปไตย (Democratic)

2. ความเข้มงวดของพ่อแม่ ตั้งแต่เข้มงวดมากจนถึงปล่อยปละละเลย

3. ความรุนแรงของการลงโทษตั้งแต่รุนแรงมากจนถึงเบา

4. ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกตั้งแต่มากจนถึงน้อย

(2) แรดเก้ (Radke) พบว่าเด็กที่มาจากบ้านที่เป็นอัคราธิปไตย เด็กมักจะไม่ใช่ที่กว้างขวางในหมู่เด็กอื่น ชอบการทะเลาะวิวาทและต่อสู้ อารมณ์ไม่มั่นคง ไม่มีการยกย่องหรือตำหนิผู้อื่น

ซึ่งเขาได้อธิบายว่า เด็กเหล่านี้มาที่บ้านที่ต่างกันจึงมีประสบการณ์ต่างกัน เด็กเคยอยู่ในบ้านที่เป็นอัคราชิปไตย เมื่อมาอยู่ในหมู่เพื่อนที่มีอำนาจน้อยกว่าจึงเกิดแรงผลักดันในการใช้อำนาจ ฉะนั้นเด็กเหล่านี้จึงมาใช้อำนาจในหมู่เพื่อน ทำให้ไม่เป็นที่กว้างขวางในหมู่เพื่อน ลักษณะทั่วไปของบ้านที่มีแบบแผนและวินัยที่เข้มงวดเกินไป เด็กจะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับบ้านที่เป็นอัคราชิปไตย

⑪ * ส่วนเด็กที่มาจากบ้านที่เป็นประชาธิปไตย พฤติกรรมของเด็กจะตรงข้ามกับเด็กที่มาจากบ้านที่เป็นอัคราชิปไตย คือเด็กจะมีลักษณะเป็นคนกว้างขวางในหมู่เพื่อน ไม่ชอบทะเลาะวิวาท อารมณ์คงที่ ทัศนคติความนึกเห็นของผู้อื่น ไม่เป็นผู้นำแต่ก็ไม่เป็นผู้ตาม

* บาลด์วิน (Baldwin, 1948 : 127 - 136) ได้ศึกษาบรรยากาศของบ้านกับเด็กโรงเรียนอนุบาลอายุ 4 ปี 67 คน โดยการไปสัมภาษณ์มารดาและสังเกตพฤติกรรมของเด็ก พบว่าบ้านที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยพ่อแม่จะมีกิจกรรมร่วมกับเด็ก จะให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจ อธิบายเหตุผล กฎของครอบครัว สนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ได้รับการส่งเสริมทางสติปัญญา มีลักษณะเป็นผู้นำ ส่วนบ้านแบบอัคราชิปไตยคือบ้านที่ใช้อำนาจในการปกครอง เด็กจะมีความเห็นแบบคล้อยตามผู้อื่น (Conformity) มีการทะเลาะวิวาทกันน้อย

จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับบรรยากาศของบ้านจากการศึกษาของ บาลด์วิน

⑫ Baldwin, 1948 และ 1949) นั้นสอดคล้องกับของ แรดเก้ (Radke, 1946) นั่นคือเด็กที่มาจากบ้านประชาธิปไตย เด็กได้รับความอบอุ่น มีอารมณ์มั่นคง ส่วนเด็กที่มาจากบ้านที่เป็นอัคราชิปไตยเด็กจะมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

⑬ นอกจากนี้ เฮอรล็อก (Hurlock, 1964 : 661) ศึกษาและได้ผลสอดคล้องกับจีเซล (Gesell, 1965 : 3) ผลของการเลี้ยงดูเด็กที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย เด็กจะรู้จักการรับผิดชอบ คล่องแคล่ว มีการสังคม เด็กมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ พ่อแม่จะให้ความอบอุ่น เด็กได้รับการส่งเสริมความสามารถทางสมอง มีความคิดริเริ่ม พึ่งตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนผลของการเลี้ยงดูเด็กแบบที่พ่อแม่ใช้อำนาจ เด็กจะขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่อแม่ ขาดความรู้สึกละอ่อนมั่นคงและปลอดภัย การที่ปฏิบัติตามคำสั่งเป็นประจำทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเองเพราะไม่เคยฝึกการตัดสินใจ

นั่นคือเด็กที่มาจากบ้านแบบประชาธิปไตย จะได้รับความอบอุ่น ได้รับการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา และมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี

งานสติปัญญา

จากการศึกษาของ แชมปนีและคณะ (Champney and Others, 1945 : 134 - 156) เด็กที่มาจากบ้านบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะได้รับความอบอุ่น มีการคาดหวังในผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ I.Q. และเด็กที่มาจากบ้านที่เป็นประชาธิปไตยจะมีสติปัญญาเพิ่มขึ้นเร็วกว่าเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกันที่มาจากบ้านที่ไม่เป็นประชาธิปไตย

นอกจากนี้ บาลด์วิน และคณะ (Baldwin and Others, อ้างจาก Robersky, ยังพบว่า I.Q. ของเด็ก 4 - 7 ขวบจะเพิ่มขึ้นถ้าวินัยของพ่อแม่มีการตอบสนองต่อเด็ก อธิบายให้เด็กฟังอย่างเห็นจริงเห็นจัง แต่ I.Q. ของเด็กมีแนวโน้มที่จะลดลง ถ้าพ่อแม่ของเด็กเฉยชาไม่ได้ออกแสดงความเรียกร้องของลูก

สเตเวน (Staven, 1958 : 421) พบว่าพ่อแม่ที่เข้มงวด ทอดทิ้ง เบี่ยงเบน และใช้อัตตาธิปไตย จะทำให้เด็กมี I.Q. กงที่ ถ้าเด็กได้รับการทอดทิ้งมากจะทำให้ I.Q. นั้นลดลงมาก แต่เด็กที่มาจากบ้านแบบประชาธิปไตย I.Q. ของเด็กจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความถี่เริ่ม การวางแผน และมีความสนใจสูงในด้านการใช้ความสามารถทางสมอง

สิด (Syed, 1959) ได้ศึกษาเด็กไฮสกูลชั้น 7 ที่มี I.Q. 125 ทั้งหญิงและชาย แล้วแบ่งเป็นกลุ่ม I.Q. สูงเรียนดี และกลุ่ม I.Q. สูงเรียนต่ำ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์มารดา พบว่าพ่อแม่กลุ่ม I.Q. สูงเรียนดีให้ช่วยเหลือลูกให้มีสติปัญญาเพิ่มขึ้น โดยการยอมรับ กระตุ้นและให้กำลังใจลูก เด็กพวกนี้มีความไว้วางใจในพ่อแม่ และเป็นเจ้าของตัวเอง ตรงข้ามกับเด็ก I.Q. สูงเรียนต่ำ ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนในการเร่งให้สติปัญญาเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยของนักจิตวิทยาเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า บ้านที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย ให้ความสำคัญให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นสนองความอยากรู้อยากเห็น ทำให้เด็ก

ใกล้ชิดเหตุผลซึ่งเป็นการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก แต่ในทางตรงกันข้าม บ้านที่ใช้อ่านาจกับเด็ก ทำให้เด็กขาดความกิริเริ่ม มีความซอ้งคัยใจทำให้เด็กไม่กล้าคิด จึงทำให้สมรรถภาพทางสมองไม่ได้รับการพัฒนา เด็กว

งานความเข้มงวด

2

เอเยอร์ และเบอร์เนเตอร์ (Ayer and Berneuter, 1954) ได้ศึกษาวินัยของพ่อแม่ พบว่าเด็กที่ถูกเขี่ยนตี มีบุคลิกภาพห่างจากความเป็นจริง ต้องพึ่งผู้ใหญ่ในด้านความรักและความเอาใจใส่อย่างผิดปกติ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ยาก ส่วนเด็กที่พ่อแม่ให้อิสระในการใช้ความคิดและตัดสินใจด้วยตนเองนั้นจะสามารถเผชิญความวริงได้ดีกว่าและพึ่งผู้ใหญ่่น้อยกว่า

วอตสัน (Watson, 1957 : 249) ได้ศึกษาวินัยของพ่อแม่กับบุคลิกภาพของเด็ก พบว่าเด็กที่ได้รับอิสระจากพ่อแม่จะมีคามกิริเริ่มมากกว่าพ่อแม่ที่ควบคุมเด็ก ซึ่งเด็กพวกหลังนี้มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวมาก

บรอนเฟนเบรเนอร์ (Bronfenbrenner, 1961 : 78) ได้ศึกษาพ่อแม่ที่ใช้แบบแผนวินัยให้ความรักมากไป พบว่ามีผลต่อการลดความคิดสร้างสรรค์และความเป็นอิสระของลูก

๑) ฐนิก (Zunich, 1962) บรอดี (Brody, 1962) ถ้าแม่มีลักษณะเผด็จการสูง จะเข้มงวดกับเด็กมากกว่าแม่ที่มีลักษณะเผด็จการต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒) ฮอฟแมน (Hoffman, 1963 : 354) บ้านที่พ่อแม่บังคับและเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป โดยการที่ผู้ใหญ่คอยควบคุมจะทำให้เด็กไม่เป็นตัวของตัวเอง และมีอารมณ์ไม่นั่นง ส่วนพ่อแม่ที่ให้อิสระกับเด็กจะทำให้เด็กมีอารมณ์นั่นง

ฟลิอิเกล (Fliegel, อ้างจาก Hurlock, 1964 : 650) พบว่าพ่อแม่ที่เข้มงวดและระมักระวังเด็กมากเกินไปจะทำให้เด็กก้อร้นกับพ่อแม่

๓) เฮอร์ลอค (Hurlock, 1964 : 562) ได้สรุปไว้ว่า ถ้าพ่อแม่ก้งกฏข้อยังกับอย่างเข้มงวดเพื่อให้เด็กปฏิบัติตามโดยไม่คำนึงถึงความต้องการหรือระดับวุฒิภาวะของเด็ก

เด็กจะเติบโตเป็นคนที่ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ชอบบอกความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อถึงคราวต้องแก้ปัญหา มักจะทำไม่ได้ หรือถ้าพ่อแม่ใช้วินัยที่ไม่เข้มงวดรัดกุมที่วางไว้ไม่สม่ำเสมอ ปล่อยบางเข้มงวดบ้าง จะทำให้เด็กขงคับใจ เพราะการการณ์ล่วงหน้าไม่ถูกใจไม่มีความเข้าใจว่าพ่อแม่ให้เขาเป็นคนเช่นไร และประพฤติกวอย่างไรร ส่วนเด็กที่อยู่ในวินัยซึ่งพ่อแม่วางไว้และบอกเหตุผลว่าทำไมจึงปฏิบัติเช่นนั้น เด็กจะเติบโตเป็นคนที่มีจิตใจดีใจดี มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ชอบแสดงความคิดเห็นเป็นตัวของตัวเอง

② แจนซีเกอร์ (Danziger, 1970 : 60) พบว่าการที่พ่อแม่ควบคุมพฤติกรรมหรือจำกัดให้เด็กทำแต่สิ่งที่พ่อแม่ต้องการ เป็นลักษณะที่พ่อแม่เข้มงวดกับเด็ก เพราะต้องการให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ตามค่านิยมที่ตั้งไว้ จะทำให้เด็กเกิดความขงคับใจในการปฏิบัติตาม ทำให้เด็กไม่เป็นตัวของตัวเอง แต่การที่พ่อแม่ให้อิสระกับเด็ก เด็กจะหาอะไรพ่อแม่ก็ชอบทุกอย่าง เป็นลักษณะของการตามใจเด็กมากเกินไป

③ มิลเลอร์ (Miller, 1946 : 37 - 46) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก โดยสังเกตพฤติกรรมของแม่พบว่า การที่แม่จำกัดและบังคับพฤติกรรมของลูกจะมีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกกับความขงคับใจ เมื่อสังเกตพฤติกรรมของลูกพบว่า เด็กยิ่งได้รับการบังคับมาก ก็จะหงุดหงิดและแสดงความขงคับใจมากขึ้น และยังพบอีกว่าความขงคับใจมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว

จากการศึกษาของนักจิตวิทยาหลายท่านนั้นให้เห็นว่า แม่ที่บังคับและเข้มงวดกับเด็กมากจะทำให้เด็กเกิดความขงคับใจ

ถ่านความรุนแรงของการลงโทษ

ซีร์ แมคโคบี และเลวิน (Sears Maccoby and Levin) ได้ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูโดยใช้แบบฟอร์มการ Rate ซึ่ง Milton (1958) เป็นผู้สร้างขึ้นไว้วิธี Factor Analysis ได้แบ่งแยกออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ

1. การตามใจ - ความเข้มงวด
2. การปรับตัวของครอบครัว
3. ความอบอุ่นที่เกิดจากแม่และเด็ก

4. การฝึกเด็กให้มีความรับผิดชอบ

5. ความก้าวร้าวและการลงโทษ

พบว่าเด็กที่ขาดความอบอุ่นจากแม่จะแสดงความก้าวร้าว เด็กที่ถูกลงโทษอย่างเข้มงวดจะก้าวร้าวกว่าเด็กที่ถูกลงโทษเพียงเล็กน้อย การตามใจเด็กให้แสดงความก้าวร้าวจะทำให้เด็กมีความก้าวร้าวเพิ่มขึ้นอีก ส่วนการลงโทษและการตามใจจะเกี่ยวข้องกับทุกองค์ประกอบ

เซียร์ส และคณะ (Sears and Others, 1953) ได้ศึกษาความรุนแรงของการลงโทษกับการแสดงความก้าวร้าวของเด็กอนุบาล 3 กลุ่ม โดยการให้เด็กเล่นอย่างอิสระในสถานการณต่าง ๆ พบว่า กลุ่มแรก แม่ที่ไม่เคยทำโทษเด็ก เด็กจะไม่แสดงอาการก้าวร้าว เพราะไม่เคยได้รับความขงคับใจ กลุ่มสอง แม่ทำโทษอย่างเบา เด็กจะมีการแสดงการก้าวร้าวอย่างเห็นได้ชัด กลุ่มสาม แม่ทำโทษอย่างรุนแรงเด็กจะแสดงความก้าวร้าวบ้าง ซึ่งเป็นการแสดงว่าเด็กที่ได้รับการลงโทษอย่างหนักจะมีการยับยั้งการตอบสนองพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

เซียร์ส (Sears, 1953) ศึกษาความสัมพันธ์ของการลงโทษกับความก้าวร้าวกับเด็กวัยก่อนเข้าเรียน 40 คน โดยการสัมภาษณ์มารดา 40 คน การที่เด็กถูกทำโทษอย่างแรง หมายถึงแม่ใช้วิธีรุนแรงในการทำโทษเป็นประจำ พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของการลงโทษและความก้าวร้าวมีถึง 0.56 แสดงว่าแม่ที่ทำโทษเด็กมากเด็กก็จะยิ่งก้าวร้าวมาก สำหรับเด็กหญิงค่าสหสัมพันธ์ของการลงโทษหนักจะมีค่าสหสัมพันธ์กับความก้าวร้าวเป็นลบ แม่ที่ลงโทษเบาจะมีค่าสหสัมพันธ์สูงกับความก้าวร้าว ซึ่งสรุปได้ว่าเด็กหญิงระับความก้าวร้าวในการทำโทษได้มากกว่าเด็กชาย เด็กหญิงจะรู้สึกทรมาน และขงคับใจเมื่อถูกมารดาทำโทษมากกว่าเด็กชาย การทำโทษของเด็กชายถ้าไม่ทำโทษถึงกับหนักจนเข็ดหลาบแล้ว ยิ่งลงโทษเด็กมากก็ยิ่งจะทำให้เกิดความก้าวร้าวยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ เซียร์ส และคณะ (Sears and Other 1957) ได้พบและสรุปว่าผลของการทำโทษของแม่นั้นยสำคัญกับความกังวลใจของเด็ก ถ้ามีการทำโทษซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งความกังวลที่มากเกินไปจะเป็นความก้าวร้าว ฉะนั้นการทำโทษจึงไม่ไ้ระับพฤติกรรมของเด็กโดยตรง แต่จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวในระยะต่อมา นั่นคือจากการศึกษา

เรื่องการลงโทษของ เซียร์ส และแมคโคบี (Sears and Maccoby, 1957) พบว่า การลงโทษหมายถึงการพยายามที่ไม่ให้เด็กก่อสถานการณ์ที่ไม่พอใจเกิดขึ้นอีก ถ้าเด็กได้รับความเจ็บปวดจากสถานการณ์ที่เด็กก่อขึ้นโดยตรง และการกระทำนั้นเป็นความประทับใจของเด็ก เด็กจะไม่กล้ากระทำอีก สำหรับแม่ที่ลงโทษเด็กเพื่อให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับระดับการลงโทษของแม่ และปริมาณการลงโทษ ผลของการลงโทษทำให้เด็กกังวลใจ ทำให้เด็กปัสสาวะรดที่นอน แม่ทำโทษเด็กเมื่อเด็กมีปัญหาก็จะทำให้เด็กเกิดปัญหามากขึ้นกว่าแม่ที่ไม่ทำโทษเด็ก แม่ที่ทำโทษเด็กอย่างรุนแรงเมื่อเด็กก้าวร้าวจะทำให้เด็กก้าวร้าวมากขึ้นกว่าแม่ที่ทำโทษเด็กอย่างเบา การทำโทษเด็กนั้นมีผลต่อเด็กในระยะยาวมากกว่าการระงับพฤติกรรมโดยตรง นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์แม่ พบว่า

1. เมื่อมีการทำโทษเด็กอย่างรุนแรง เด็กจะแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา ถ้ายิ่งทำโทษมากเด็กก็จะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เข้มข้นมากขึ้น ซึ่งเป็นการแสดงว่าการทำโทษจะทำให้เด็กแสดงความก้าวร้าวมากขึ้น
2. การทำโทษเป็นการระงับพฤติกรรมชั่วครวเท่านั้น เช่นเกี่ยวกับการให้รางวัล
3. แม่ทำโทษเด็กโดยให้เด็กทำสิ่งที่แม่ต้องการ เด็กจะไม่ได้ทำตามวัตถุประสงค์ของแม่

เจอร์ซิลด์ (Jersild, 1960 : 89 - 93) ได้ให้ทัศนะว่า การลงโทษเป็นการย่ำยีให้เห็นความสำคัญของระเบียบวินัย เป็นของจำเป็นที่ควรกระทำ แต่ควรกระทำโดยไม่โกรธ และระวังอย่าให้เด็กเข้าใจว่าการลงโทษนั้นเป็นการแก้แค้น ซึ่งจะทำได้ก็เกิดการลงดี หรือเด็กขงคับใจมากขึ้น

ธอร์นไดค์ (Thorndike, 1932 : 112) ได้ทำการทดลองและแสดงให้เห็นว่าการลงโทษนอกจากจะไม่ทำให้พฤติกรรมที่ถูกลงโทษลดลงแล้ว ยังทำให้พฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้นอีกด้วย

การลงโทษนอกจากจะเป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำแล้ว ยังทำให้เกิดสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาที่ไม่ได้คาดไว้ก่อพฤติกรรมนั้นอีกด้วย (ระวิพันธุ์ โดมนะพันธุ์,

นักจิตวิทยาได้ให้ความเห็นว่า การลงโทษจะยิ่งลบล้างเด็ก ก็จะทำให้เด็ก มีความก้อก้องและมีความก้าวร้าวมากขึ้น นอกจากนี้แล้วจะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคนท้อแท้อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นแทนที่จะทำโทษเด็ก จึงควรให้เด็กเรียนรู้ถึงเรื่องระเบียบวินัย และอาจทำโดยลี้ภัยวิธีการชมเชย (เพ็ญแข ประจันปัจฉิม, 2515 : 191) และวิธีการลงโทษ เด็กนั้นพ่อแม่และครูควรใช้วิธีการลงโทษที่พอเหมาะและเหมาะสมกับความผิดของเด็กและต้องไม่ทำจนพร่ำเพรื่อ ผู้ทำโทษต้องไม่ใช่อารมณ์ขณะทำโทษเด็ก การลงโทษทันทีที่เด็กทำผิด สิ่งเหล่านี้ จะทำให้การลงโทษมีความหมายต่อเด็กยิ่งขึ้น

ปรีชา ชรรมา (ปรีชา ชรรมา, 2515 : 89) การลงโทษสถานเบา นั้นจะเป็นการบอกเล่าให้ผู้รับโทษทราบว่าอะไรผิดอะไรถูก อะไรควรอะไรไม่ควร ส่วนการลงโทษสถานหนักขึ้นมากจะเป็นการเพิ่มความตึงเครียดหรือความวิตกกังวลมากขึ้น ถึงระดับที่ทำให้ผู้รับโทษต้องหลบถอยหรือหันเหไปจากแนวทางที่ตนกระทำอยู่

* กวงเก๋น ศาสตราจารย์ (กวงเก๋น ศาสตราจารย์, 2515 : 83) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการลงโทษไว้ว่ายิ่งลงโทษเด็กรุนแรงมากเท่าใดก็ยิ่งจะทำให้เด็กมีความบกพร่องเริ่มสร้างสรรคน้อยลงเท่านั้น และเด็กก็จะคอยพึ่งคนอื่น ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นการลงโทษเด็กจึงควรพิจารณาสาเหตุและเลือกใช้วิธีการได้เหมาะสมกับปัญหานั้น ๆ

การพบของนักจิตวิทยา ในด้านการลงโทษเมื่อยิ่งลงโทษจะยิ่งเพิ่มความก้าวร้าวขึ้น ผลสอดคล้องกับการพบของ กลุค (Gluck, 1953) ทั่วแม่ที่ลงโทษหนักเด็กจะก้าวร้าวรุนแรงที่สุด โดยเฉพาะการลงโทษทางกาย ($r = .44$) ฉะนั้นการลงโทษทางกายจึงมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว ถ้าแม่ทำโทษโดยการที่ไม่ได้วางเงื่อนไขไว้ก่อน ก็คือการทำโทษทางกายอย่างจู่โจมจะทำให้เด็กแสดงความก้าวร้าวมากขึ้น ถ้าแม่มีเงื่อนไขตั้งรูปแบบไว้ (Model) เด็กจะไม่กล้าแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นอีก แต่จะแสดงออกในรูปแบบของความขี้อาย ซึ่งสรุปได้ว่าการลงโทษทางกายอย่างหนักก่อให้เกิดความก้าวร้าว

ความก้าวร้าว

การศึกษากันการก้าวร้าวโดยตรงของแม่ที่มีต่อลูกเกี่ยวกับความพร้อมในการวินิจฉัยวิจารณ์ และปริมาณการให้คำแนะนำนั้นยังไม่มีผลการวิจัยที่ปรากฏชัด แต่เมื่อพิจารณา

ด้านความสัมพันธ์ของแม่กับลูกแล้วจะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กันดี ซึ่งเป็นลักษณะของแม่ที่ไร้ประชาธิปไตย แม่และลูกจะร่วมมือกันปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ โดยที่แม่เป็นผู้แนะนำ จะเน้นการให้คำแนะนำจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็ก เด็กเสมือนเรือจะต้องมีหางเสือคอยนำทาง

ก้านการปรับตัวของแม่

บาร์ช (Baruch, 1937 : 214) ได้สัมภาษณ์มารดาผลปรากฏว่า

1. พฤติกรรมเบื้องหลังการปรับตัวของแม่มีรากฐานมาจากความกลัวของตัวเอง เมื่อแม่ไม่ได้รับความรักตอนเด็ก และไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับแม่ของตน จึงพยายามชดเชยหาตัวได้เป็นที่พึ่งของลูก

2. แม่ที่ไม่ประสบความสำเร็จตอนแต่งงาน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากปัญหาต่าง ๆ เช่น การข้องขังใจในตัวเอง การปรับตัวทางก้นเพศ แม่จึงพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูก และช่วยเหลือลูก

เบอร์ชินัล และคณะ (Burchinal and Others, 1957 : 269 270) ได้ทำการวิเคราะห์คะแนนความสัมพันธ์ของพ่อเกี่ยวกับคะแนนการปรับตัวของเด็ก ของนักเรียนเกรด 5 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการปรับตัวของแม่และการปรับตัวของเด็ก มีความสัมพันธ์กันต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สตรอป (Stroup, 1956)

และสตรอปยังพบอีกว่า การปรับตัวของแม่ไปคือเป็นเครื่องทำนายการปรับตัวของลูก เพราะมีช่องว่าง (Gap) มากเกินไประหว่างพ่อแม่และการปฏิสัมพันธ์กับเด็ก

พอร์เตอร์ (Porter, 1967 : 161) พบว่าการปรับตัวของแม่ในชีวิตสมรส และการยอมรับเด็กมีค่าสหสัมพันธ์ .41

สตอต (Stott, 1968) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของพ่อแม่ภายในบ้านกับบุคลิกภาพของเด็กที่มาจากบ้านที่มีสภาพแวดล้อมแตกต่างกันพบว่า แม่ที่แสดงความเป็นมิตรกับลูก มีการร่วมทุกข์ร่วมสุขกับลูกและออกไปพักผ่อนนอกบ้านร่วมกัน จะทำให้เด็กมีการปรับตัวที่ดี มีความรับผิดชอบ และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นดีด้วย

ฉะนั้นการปรับตัวของแม่จึงเป็นแกนของความเคลื่อนไหวในครอบครัว

ด้านความเคลื่อนไหวในครอบครัว

ริบเบิล (Ribble, 1955) พบว่าการที่พ่อแม่มีความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี จะมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก จะทำให้เด็กไม่เป็นคนอยู่ในระเบียบของสังคม (Personality Disorder) การที่พ่อแม่มีความรักและสนองความต้องการของลูกจะทำให้เด็กมีอารมณ์ดี

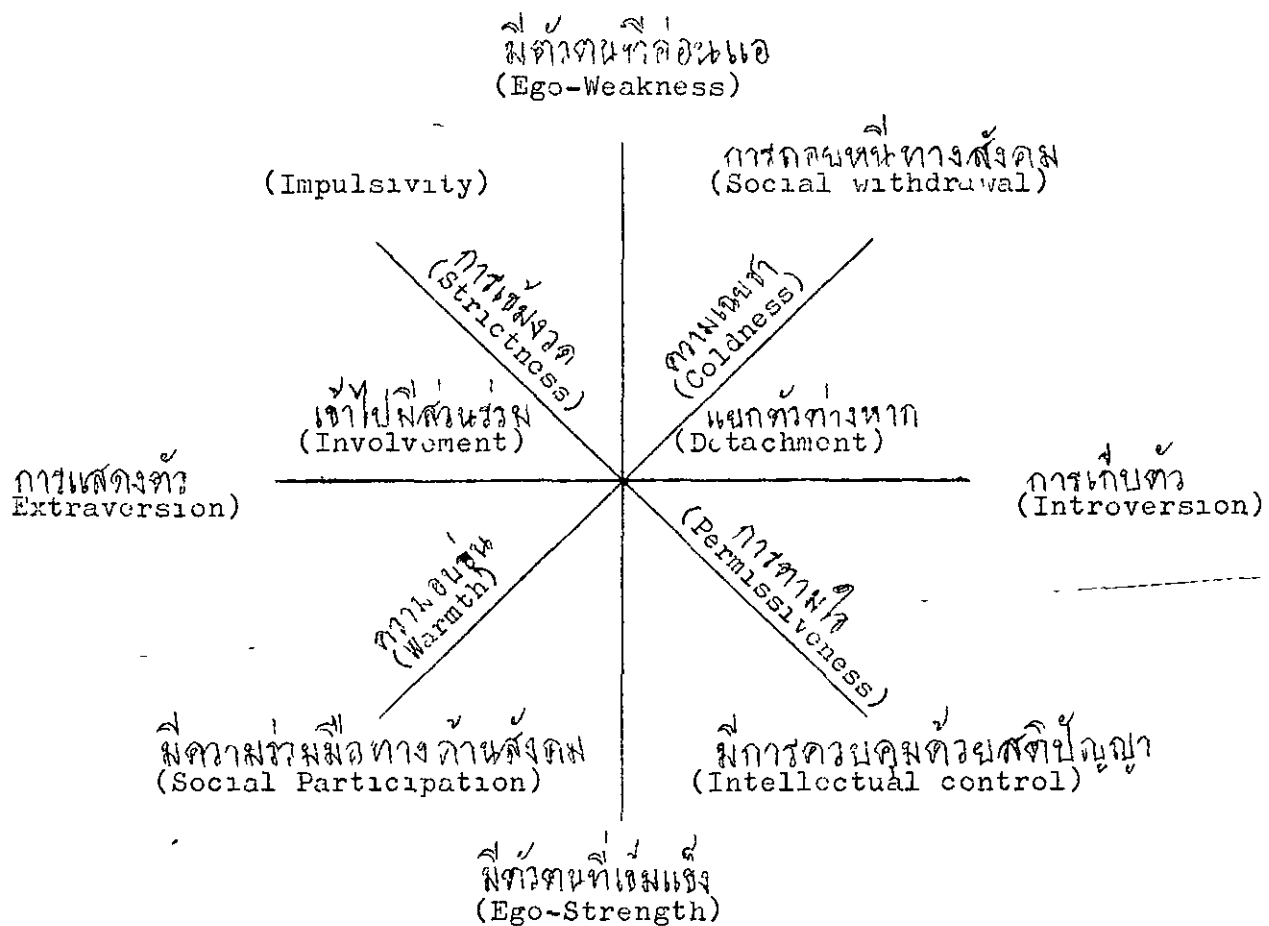
คาร์เตอร์ (Carter, 1955 : 212 - 215) ความสัมพันธ์ของครอบครัว จะมีผลต่อตัวเด็ก แบบแผนชีวิตในบ้านที่เป็นกันเองให้ความร่วมมือและมีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ดีและมีการปรับตัวที่ดีด้วย บ้านชนิดนี้คือบ้านที่พ่อแม่ให้ความรักกับบุตร บุตรจะได้รับความอบอุ่น

แมค คาร์ธี (Mc Carthy, 1954 : 523) พบว่าเด็กที่มีระบบการพูดไม่ปรกติ นั้น มาจากบ้านที่มีความเข้มพันกันไม่ดี จึงทำให้เด็กมีอารมณ์ไม่ดีไม่ปลอดภัยและปรับตัวไม่ได้

* มุสเสน และคองเกอร์ (Mussen and Conger, 1956 : 250) ได้ให้ทัศนะว่า พื้นฐานของพฤติกรรมของเด็กนั้นเนื่องมาจากบรรยากาศของบ้าน ถ้าทุกคนภายในบ้านมีความสัมพันธ์กันดี เด็กก็จะแสดงความเป็นมิตรและมีความสัมพันธ์กันก็กับบุคคลนอกบ้านด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่เข้มงวดกับเด็ก เด็กจะต้องทำตามคำสั่ง เด็กก็จะเป็นคนขี้อาย และขี้อายซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียน ซึ่งจากการศึกษาของ บาลด์วิน, แรดเก (Baldwin, Radke) พบว่าบ้านที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย พ่อแม่กับเด็กจะมีกิจกรรมร่วมกันในบ้านทำให้ทุกคนมีความสัมพันธ์กันดี การดำเนินงานนั้นทุกคนมีสิทธิออกความเห็น ทำให้นโยบายในบ้านแจ่มชัด ส่วนบ้านที่พ่อแม่ใช้อำนาจในการปกครองแบบเผด็จการจะทำให้ไม่มีการเกี่ยวข้องกันภายในบ้าน ทุกคนจะทำตามคำสั่งของพ่อแม่ เมื่อเวลาเด็กอยู่ในบ้านจะประพฤติก้าวส่งบเรียบร้อย ไม่มีชีวิตชีวา *

รัสเซลล์ (Russell, 1957) มุ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ วอตสัน (Watson, 1957 : 249) ได้พบว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กมีสาเหตุเนื่องมาจากความสัมพันธ์ของครอบครัวบ้านที่มีความสัมพันธ์กันดี คือบ้านที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย ทุกคนในบ้านมีการรับผิดชอบร่วมกัน ตรงกันข้ามบ้านที่มีบรรยากาศแบบอิตาเลียนแม่จะใช้วิธีการบังคับ และมีการลงโทษอย่างเข้มงวดเด็กจะแสดงความก้าวร้าวที่สังคมไม่ยอมรับ

พ่อแม่ที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีพ่อแม่จะแสดงความรักแย่งระหว่างพ่อแม่ลูก ผลที่เกิดจากความ
ความสัมพันธ์ไม่แน่นเนื่องมาจากแม่มากกว่าพ่อ และจะมีอิทธิพลต่อเด็กมาก ดังไลอาแกรม
(Hurlock, 1964 : 655)

ภาพที่ 1 แสดงถึงพฤติกรรมของแม่และบุคลิกภาพของเด็ก

การวิจัยสังคมประเพณีในประเทศไทย

เพราะพรรณ ประพิตรภา (2513) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาตามทัศนะของ เด็กวัยรุ่นไทยและ เด็กวัยรุ่นจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นลูกจีน 55 คน ลูกไทย 55 คน พบว่า

1. การอบรมสั่งสอนของเด็กไทยและ เด็กจีนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านการฝึกความสัมฤทธิ์ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ
2. ด้านความเข้มงวด การฝึกความเป็นอิสระ และความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
3. เด็กไทยและเด็กจีนที่มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพียงด้านเดียวคือ การให้รางวัลและการลงโทษ
4. ในระหว่างชนชาติเดียวกันพบว่ากลุ่มที่มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกับกลุ่มที่มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีการอบรมสั่งสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ.

ปราวณี สุธดุม (2514) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพระหว่างคนไทยและคนจีน เป็นเด็กวัยรุ่นชาย 60 คน และบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเชื้อชาติไทย 30 คนและเด็กเชื้อชาติจีน 30 คน ผลของการวิจัยสอดคล้องกับ เพราะพรรณ ประพิตรภา (2514) คือบิดามารดาไทยฝึกความสัมฤทธิ์ให้บุตรและคาดหวังในตัวบุตรมากกว่า บิดามารดาจีน และเด็กวัยรุ่นจีนมีความสุภาพอ่อนโยน จิตใจอ่อนไหวง่ายกว่า และคล้อยตามผู้อื่นมากกว่าเด็กวัยรุ่นไทยอย่างมีนัยสำคัญ .05

มัญรี บุญนาค (2514 : 172) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีของบิดามารดา กับบุคลิกภาพของเด็กในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและในต่างจังหวัด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นจำนวน 60 คน และบิดามารดาของเด็กพบว่า สังคมประเพณีของบิดามารดาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและต่างจังหวัดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้าน การฝึกสัมฤทธิ์ผล การฝึกความเป็นอิสระ การฝึกออกใจรอได้ การฝึกระงับความก้าวร้าว การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งผลการวิจัยนี้

น่าจะสนับสนุนผลการวิจัยของ เพราพรรณ ประพิตรภา (2514) ที่ว่าชนชาติเดียวกัน มีการอบรมสั่งสอนไม่แตกต่างกัน

มธุรส วีรกาแหง (2515) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การคิดแบบไม่ยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลาง และในการยับยั้งการฟุ้งตนเองของเด็กไทย เชื้อชาติจีน และเด็กจีนเชื้อชาติจีนในระดับอนุบาล 1 และอนุบาล 2 พบว่า

1. เด็กอนุบาล 1 และเด็กอนุบาล 2 ไม่มีความแตกต่างกันในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. การฝึกให้ฟุ้งตนเองมีสหสัมพันธ์เป็นเส้นตรงกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ในกลุ่มตัวอย่างในเด็กไทยไม่พบความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นตรงระหว่างการฝึกตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนอกจากนี้ยังพบว่า แม่ไทยฝึกให้ลูกฟุ้งตนเองสูงและฝึกให้ลูกฟุ้งตนเองต่ำ ลูกจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย ส่วนแม่ไทยที่ฝึกให้ลูกฟุ้งตนเองปานกลาง ลูกจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก

เมื่อเปรียบเทียบคนจีนกับคนไทยแล้วจะเห็นว่าแตกต่างกันในด้านก่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อถือปรัชญา ขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ การที่แตกต่างกันนั้น จึงมีผลมาจากการที่วัฒนธรรมแตกต่างกันทำให้การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละวัฒนธรรมแตกต่างกัน (Rosen, 1962 : 23)

เมื่อพิจารณาจากงานอาชีพ ส่วนใหญ่คนจีนมีอาชีพค้าขายพ่อแม่จะฝึกให้เด็กช่วยค้าขาย ตั้งแต่เล็ก ๆ ทำให้เด็กได้รับการฝึกให้ฟุ้งตนเอง การรับผิดชอบ ความมีวินัย ความอดทน ทำให้ขาดความใกล้ชิดสนิทสนมกับลูก ส่วนสภาพครอบครัวไทยบิดามารดามักให้ความรักและกอดคลุ้มครองกับลูกมาก ภาระกิจต่าง ๆ ที่บิดามารดาพอจะทำเองได้ก็ทำเอง เพราะเกรงว่าบุตรจะลำบาก จากการศึกษาของ มาลา วิรุณานนท์ (2515) พบว่า มารดาไทยประสบความสำเร็จในการฝึกลูกให้รับผิดชอบ ฟุ้งตนเอง นอกจากนี้สังคมไทยยังเน้นให้บุคคลรู้จักมีความเมตตา และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมไมตรีสัมพันธ์ มีความต้องการรักษาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลให้มีความอ่อนน้อม รู้จักเคารพผู้ใหญ่

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะเห็นได้ว่า เด็กไทยและเด็กจีนน่าจะได้รับการ
สังคมประเพณีที่แตกต่างกัน

ความเกรงใจ

ประเพณีและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก โดยที่ครอบครัว
เป็นสื่อที่จะบังคับเด็ก ให้ดำเนินตามแนวของมาตรฐานของกลุ่มสังคมนั้น ๆ (Benedict,
1949 : 343) สังคมไทยปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมในกรอบธรรมเนียม
ประเพณี (Traditional Society) ไปสู่สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง (Transitional
Society) ซึ่งสังคมแบบนี้จะทำให้การพัฒนาประเทศดีขึ้น แต่การที่บุคคลยังยึดมั่นอยู่ใน
ชนบทธรรมเนียมประเพณีจนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเพณีอันเกี่ยวกับความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม (แมกเกเลน อ้างจาก
ละม้ายมาศ ทรทัตต์, 2514 : 105)

ความเกรงใจเป็นค่านิยมเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจาก
สังคมในกรอบธรรมเนียม ซึ่งสังคมไทยถือว่าเป็นคุณธรรมที่เสริมสร้างกาวบารบรน์ให้กับ
สัมพันธไมตรีและความสงบเสถียร ซึ่งถือว่าเป็นคุณลักษณะอันดีงาม ในอีกทัศนะหนึ่งความเกรงใจ
นี้อาจหากมีมากเกินไป หรือใช้ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะและหลักของเหตุผลแล้วก็จะนำ
ผลเสียมาสู่การพัฒนาบุคลิกภาพไปสู่การลงประชานิยมไทย/(วิริยบุต วิเชียรโชติ, 1970)

บลันชาร์ด (Blanchard, 1958 : 482) พูดถึงลักษณะเกรงใจในคนไทยไว้ว่า
เป็นค่านิยมอย่างหนึ่งที่ทำให้คนไทยยุ่งยากใจในการทำกิจการต่าง ๆ เพราะกลัวจะนำ
ความผิดหวังมาสู่ตนเองและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง กวบเหตุนี้บางครั้งจึงแสดงพฤติกรรมไม่ตรง
กับจุดประสงค์ของตนเอง มักใช้คำว่า ไม่เป็นไร เพื่อรักษาความสัมพันธ์ไว้

ฟิลลิปส์ (Phillips, 1965 : 46 - 47) ได้ทำการศึกษาแบบแผนพฤติกรรม
ทางบุคคลสัมพันธ์ในหมู่บ้านบางชั้น พบว่า คนไทยมีนิสัยชอบเก็บตัว พูจาออนโยน มีน้ำใจ
โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีนิสัยเชื่องช้า ซื่อสัตย์ รักษามิตรภาพเกี่ยวกับคำพูดมากที่สุด
จึงไม่กล้าโต้แย้ง เพราะกลัวผู้อื่นไม่พอใจ

ฉะนั้นบุคลิกภาพแบบเก็บกดของสังคมไทย ที่ไม่ส่งเสริมให้เด็กเป็นกาวของตัวเอง จึงทำให้ขาดความกล้า ขาดความริเริ่ม ในการดำเนินกิจการให้ก้าวหน้าตามสภาพชีวิตที่กำลังพัฒนา ซึ่งเป็นลักษณะของสังคมโมเดิร์นลัทธิ เป็นผลให้เด็กมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว การที่เด็กมีบุคลิกภาพเป็นเช่นนี้จึงเป็นเพราะประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ มีอิทธิพลที่จะทำให้อุทิศในสังคมนั้น มีการพัฒนาบุคลิกภาพ จากสิ่งแวดล้อมในสังคมโดยผ่านกระบวนการสังคมประเพณีในแต่ละระดับ และในแต่ละวัยเรื่อยมา

ดร.วีรบุษ และดร.นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ได้เริ่มศึกษาเรื่องเกรงใจเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2513 โดยศึกษาเรื่องลักษณะธรรมชาติของความเกรงใจ ได้สร้างเครื่องมือทดสอบทดสอบความเกรงใจโดยอาศัยสภาสังคมไทยเป็นหลักในการสร้าง ทำให้ทราบว่าความเกรงใจเป็นค่านิยมที่คล้าย Super Ego กวดยังยังมีให้ตัวเราทำอะไรผิดพลาดไปจากค่านิยมอันดีงาม และลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งคือ เป็นกลวิธีป้องกันตน โดยการรักษาน้ำของตนและผู้อื่นที่รักใคร่ชอบพอ และในบางครั้งก็เป็นการหาเหตุผลเพื่อแก้ตัว (Rationalization) ในกรณีที่เกิดความกลัวไม่กล้าแสดงออก

ในการวิจัยครั้งที่ 2 เป็นการศึกษาความเกรงใจในระหว่างศิษย์กับอาจารย์ ดร.วีรบุษ วิเชียรโชติ และคณะสร้างแบบสอบถามกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้ตอบเลือกแสดงพฤติกรรมในบทบาทที่ค้างให้ เป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงระดับสูง เพื่อที่จะได้ศึกษาเรื่องความเกรงใจให้ลึกซึ้งและกว้างขวางขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบความเกรงใจนี้หาความสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่และลูก และเปรียบเทียบบุคคลที่มีประเพณีวัฒนธรรมแตกต่างกัน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความเกรงใจ

ประสิทธิ์ บัวคลี่ (2514) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนในต่างจังหวัด 100 คน นักเรียนในกรุงเทพฯ 100 คน นักเรียนนานาชาติ 216 คน พบว่า

1. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์แบบเส้นโค้งกับความวิตกกังวล และความเกรงใจมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงกับความคิดสร้างสรรค์

2. นักเรียนนานาชาติมีความเกรงใจน้อยกว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนนักเรียนในกรุงเทพฯ และนักเรียนต่างจังหวัดมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

* ผลการวิจัยของประสิทธิ์ บัวคลี ซึ่งได้เห็นว่าคนที่มีความเกรงใจปานกลางมีความคิดสร้างสรรค์สูง ฉะนั้นคนที่สามารถประจักษ์และฝึกคนสิ่งใหม่ ๆ ได้จะเก่งเป็นคนที่มีความเกรงใจปานกลางและจะต้องมีความวิตกกังวลลดน้อยลง เพื่อที่จะได้ลดความตึงเครียด ดังนั้นการส่งเสริมสังคมประจักษ์ควรจะฝึกความเป็นอิสระให้กับเด็ก ให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยการให้ความอบอุ่น และส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา

* วิราพร เทพวีระพงศ์ (2514) ได้ศึกษาถึงความเกรงใจกับพฤติกรรมการแก้ปัญหาในกลุ่มของนิสิตปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2513 จำนวน 523 คน เป็นชาย 344 คน และหญิง 188 คน พบว่าความเกรงใจสัมพันธ์โดยตรงกับถินิยม, ไม่กริสัมพันธ์ โดยเฉพาะวิเคราะหทางกายภาพและสังคม กลุ่มที่มีความเกรงใจน้อยมีความคล่องแคล่วในการพูด มีความกล้าในการแสดงออก มีการตื่นตัวในขณะทำงาน มีความเ็กเดียวในการตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง เสนอวิธีแก้ปัญหาได้ตรงรูกกว่า กลเม็ดในวิธีแก้ปัญหาคะทวอย่างตรงไปตรงมา จึงลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาอย่างยิ่งในกรพัฒนากวักคน ผลการวิจัยนี้ให้เ็นอีกแนวหนึ่งว่า ความเกรงใจมีส่วนสำคัญที่ทำให้บุคลิกภาพของคณไม่เป็นไปตามกรรลองแห่งสังคมประชาธิปไตย ผู้ที่มีความเกรงใจมากจะขาดประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมสังคมประจักษ์ความเป็นประชาธิปไตย เพราะบ้านที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะทำให้เ็กพัฒนาบุคลิกภาพได้เต็มที่ เพราะได้ฝึกการตัดสินใจ ภายใต้การแนะนำของผู้อื่นทำให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบและสร้างตนเองให้เป็นพลเมืองที่เหมาะสมกับสังคมประชาธิปไตย

มุกดา ศรียงก์ (2514 : 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเ็กไทยและเ็กจีนชั้นประถมปีที่ 7 ในจังหวัดพระนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นเ็กไทย 150 คน เ็กจีน 150 คน เ็กชายกลุ่มละ 85 คน เ็กหญิงกลุ่มละ 65 คน พบว่า

1. มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเกรงใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. คนไทยเกรงใจมากกว่าคนจีน คนไทยและคนจีนหญิงมีความเกรงใจสูงกว่าคนไทยและคนจีนชาย

3. ไม่มีความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างเด็กไทยและ
เด็กจีน

✕ นิคม ตั้งกะพิกพ (2516 : 113) ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ความเกรงใจ
และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทย และจีน ในจังหวัดเพชรบุรี
กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นจีน 40 คน เด็กวัยรุ่นไทย 40 คน เป็นชายกลุ่มละ 20 คน
เป็นหญิงกลุ่มละ 20 คน พบว่า

1. วัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวจีนมีความรับผิดชอบสูงกว่าวัยรุ่นหญิงและชายที่มาจาก
ครอบครัวไทย ส่วนวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวจีนและวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวไทย
ไม่มีความแตกต่างในค่านิยมความรับผิดชอบ

2. ความเกรงใจของวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทยสูงกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวจีน

3. ความคิดสร้างสรรค์ของวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวจีนมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า
วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทย

ปราชญ์ฉบับ กัณเฑเณตร (2515) ได้ศึกษาพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล
ความเกรงใจ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด
พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมตำหนิผู้อื่นและแก้ปัญหาให้บุคคลอื่นมากมักจะมีเกรงใจน้อย
ส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ตำหนิตนเอง หรือยกโทษให้อภัยผู้อื่นมากมักจะมีความเกรงใจมาก
การปรับตัว กับความเกรงใจมีความสัมพันธ์เป็นเส้นโค้ง

ฉะนั้นถ้าพ่อแม่ให้ความอบอุ่นกับ เด็กยอมรับหลักการกระทำและความคิดเห็น
และมีความสัมพันธ์ภายในบ้านดีเด็กจะฝึกให้มีการปรับตัวที่ดีและรู้จักการแก้ปัญหา

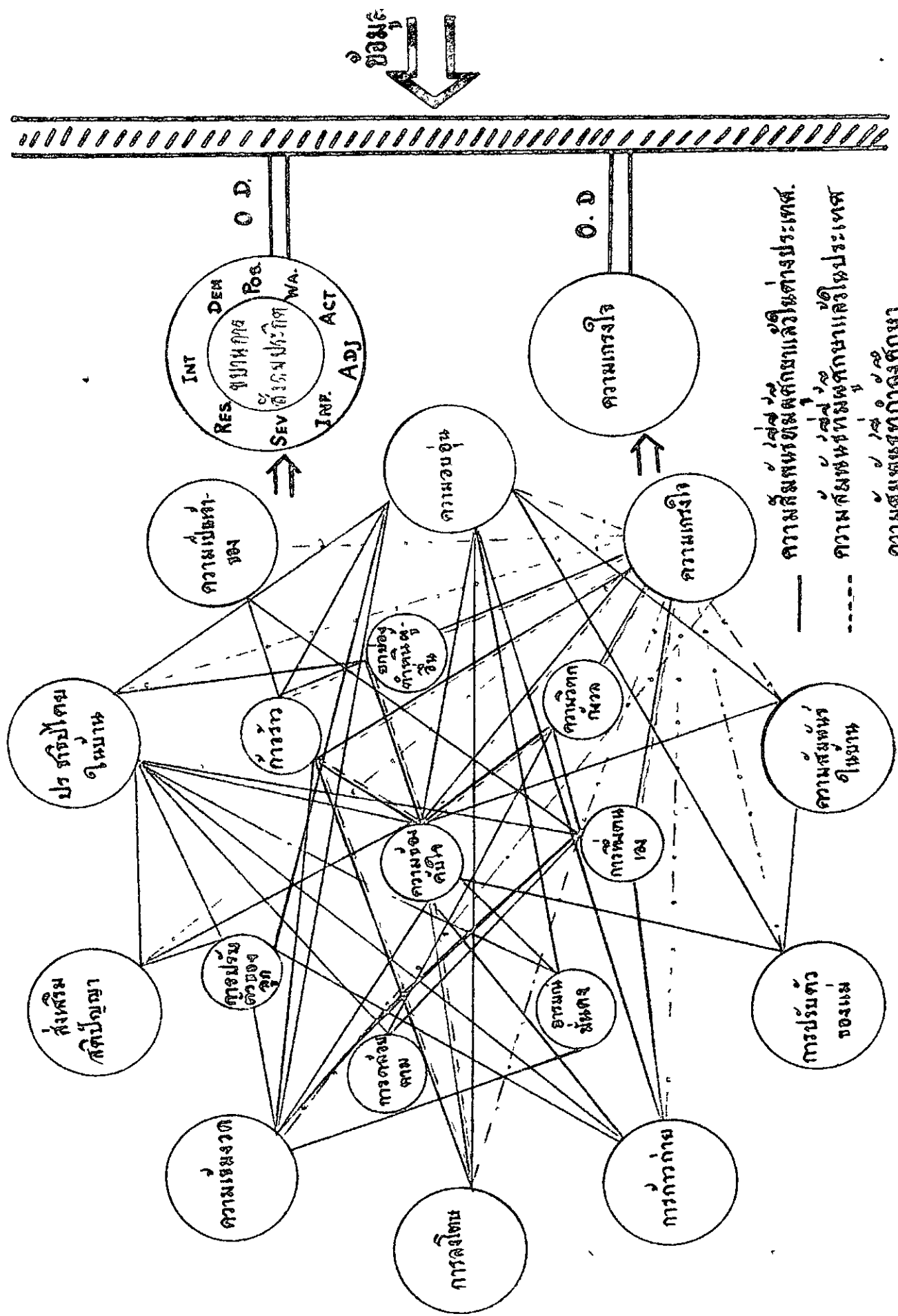
ค่านิยมความเกรงใจถ้าพิจารณาตามสภาพลักษณะของสังคมไทยมีก่านิยมในการพึ่งพาผู้อื่น
เห็นความสำคัญของญาติพี่น้องยึดถืออาวุโสเป็นใหญ่ ทำให้ชาวอิสระในการตัดสินใจ สังคมจะ
ไม่ยอมรับบุคคลที่ไม่มีความเกรงใจผู้อื่น ค่านิยมนี้ฝังแน่นอยู่ในจิตใจของคนไทยอยู่ตลอดเวลา
ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของบิดามารดาไทยจะ เน้นให้เด็กรู้จักมีสัมมาการะต่อผู้ที่
อาวุโสกว่า ทั้งวัยวุฒิและคุณวุฒิ ให้รู้จักที่ต่ำที่สูง สิ่งเหล่านี้ที่สนับสนุนก่านิยมของความเกรงใจ
ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Kaplan (1961 : 647) ที่ว่า ส่วนใหญ่ของ

การดำเนินชีวิต น้องจะทำตามพี่ ลูกจะทำตามพ่อแม่ โดยไม่แสดงความคิดเห็นของตนเอง
ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบจะฉันทหรือไม่ฉันทก็ตาม

พิจารณาสภาพครอบครัวคนจีน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางค้าขาย ซึ่งลักษณะ
 ของอาชีพทำให้บุคคลมีความเกรงใจน้อยลง เพราะการค้าขายต้องรักษาคะแนนประโยชน์ให้มาก
 ที่สุด การกระทำอันใดเป็นการแสดงความเกรงใจจะทำได้ ถ้าการกระทำนั้นจะต้องทำ
 ให้เสียผลประโยชน์ ประกอบกับอาชีพในการค้าขายจะต้องพบปะกับคนมากมายทำให้กล้าที่จะ
 แสดงออกต่อบุคคล และสาธารณะชนมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบคนจีนกับคนไทยแล้วจะเห็นว่า ค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณี
 วัฒนธรรมต่างกัน ฉะนั้นคนไทยน่าจะมีจิตใจสูงกว่าคนจีน

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ପଦ୍ୟାଳୟ

คำอธิบายมโนทัศน์และ เหตุผลในการตั้งสมมุติฐาน

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประจักษ์กับความเกรงใจ

จากเอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว นำมาเขียนมโนทัศน์ (Theoretical Space) เป็นโครงสร้างของสังคมประจักษ์กับความเกรงใจ โดยมีสังกรณ (Construct) เป็นองค์ประกอบทั้งภาพที่ 1

มโนทัศน์ที่สร้างขึ้นนั้นได้แบ่งลักษณะเชิงกรณของสังคมประจักษ์ตามลักษณะของ Roff (1949) ซึ่งแบ่งด้านการอบรมเลี้ยงดูโดยวิธีการ Factor Analysis ออกเป็น 9 ด้าน Factor ที่ 1 ถึง Factor ที่ 7 นั้นเป็นสังคมประจักษ์ของแม่ที่ปฏิบัติต่อบุตร ส่วน Factor ที่ 8 และที่ 9 นั้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว นอกจากนี้ Factor ในแต่ละตัวอย่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอีกด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประจักษ์ด้านความอบอุ่นกับความเกรงใจ

เป็นที่ยอมรับของนักจิตวิทยาว่า พ่อแม่ที่ยอมรับเด็กและเห็นความสำคัญของเด็ก จะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่น มีความรู้สึกปลอดภัย และไว้วางใจในพ่อแม่ของเขา ดังที่ บาลด์วิน (Baldwin, 1949) ศึกษาถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับพฤติกรรมของลูก พบว่าเด็กที่พ่อแม่ยอมรับจะมีอารมณ์เย็นมั่นคง เข้าสังคมได้ดี ส่วนเด็กที่พ่อแม่ไม่ยอมรับนั้น เด็กมักจะมีความคิดเห็นขัดแย้งกับผู้ใหญ่ คบคองและแสดงความก้าวร้าว ซึ่งสอดคล้องกับการพบของ อิริคสัน และไซมอน (Erickson, 1950 Symond, 1938) นอกจากนี้ ยังพบว่าพ่อแม่ที่ขาดการยอมรับตนเองจะไม่ให้ความอบอุ่นแก่ลูก ทำให้เด็กแสดงความก้าวร้าว และปรับตัวไม่ดี สำหรับการที่พ่อแม่ทอดทิ้งเด็กนี้เชอร์เลย์ (Shireley, 1966) พบว่า เด็กจะแสดงลักษณะก้าวร้าวซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แอลอาร์ วอลเบอร์ (L.R. Wallber, 1941) และนอกจากนี้ยังพบว่า ทั้งแม่และลูกจะมีความข้องคับใจอยู่ตลอดเวลา

~ วิราพร เทพวีระพงศ์ (2514 : 178) พบว่าบุคคลที่มีความเกรงใจมาก มักจะแสดงพฤติกรรมไม่ก้าวร้าว มีอารมณ์เย็น มีความสงบ มีความเรียบร้อยในการวางตัว ส่วนบุคคลที่มีความเกรงใจน้อยมักจะก้าวร้าว มีความมั่นใจในตนเอง แสดงความเด่นเป็นตัวของตัวเองมาก

ปราชญ์ลาปน์ กัทธเนตร (2514 : 187) บุคคลที่มีพฤติกรรมกำหนดบุคคลอื่น
คือบุคคลที่ก้าวร้าวหาความสุภาพจะมีความเกรงใจน้อย บุคคลที่แสดงความรู้สึกมากจะมี
ความเกรงใจมาก

ฉะนั้นผู้ที่มีความอบอุ่นมากจะมีความเกรงใจมาก เพราะมีการก้าวร้าว
และมีพฤติกรรมกำหนดบุคคลอื่นน้อย ด้วยเหตุผลนี้จึงใช้เป็นหลักในการตั้งสมมุติฐานว่า
ความเกรงใจของเด็กน่าจะมีความสัมพันธ์กับสังคมประจักษ์ด้านความอบอุ่นในทางบวก
ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประจักษ์ด้านความเป็นเจ้าของกับความเกรงใจ

การที่พ่อแม่แสดงความเป็นเจ้าของกับลูก แสดงว่าพ่อแม่มีความห่วงใยในตัวลูกมาก
ไปยอมให้ลูกทำอะไรด้วยตนเอง เพราะไม่กล้าให้เด็กเป็นอิสระ ทำให้เด็กขาดการพึ่งตนเอง
เลวี (Levy, 1943) ซึ่งสอดคล้องกับการพบของ เมเยอร์ (Mayer, 1965) มอนโร
(Monroe, 1962) และอังเกอร์ (Unger, 1962) นอกจากนี้ ยังพบว่าความห่วงใย
ทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

เด็กที่มีความเกรงใจมาก จะแสดงความเป็นตัวของตัวเองน้อย ขาดความมั่นใจ
ในตัวเอง วิราพร เทพวีระพงศ์ (2514 : 178) คอช.ศ.ศ.ศ.ศ.ศ.

การที่แม่แสดงความเป็นเจ้าของกับลูกมากนั้น เด็กจะไม่เป็นตัวของตัวเองต้องคอย
พึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ เนื่องจากความเคยชินที่แม่คอยปกป้องรักษาจนทำอะไรไม่เป็น ฉะนั้น
การแสดงความเป็นเจ้าของจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางบวก

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประจักษ์ด้านความเป็นประชาธิปไตยกับความเกรงใจ

จากการศึกษาของ แรดเก้ (Radke, 1946) พบว่าเด็กที่มาจากบ้านที่เป็น
ประชาธิปไตย เด็กมักจะให้ความร่วมมือในการทำงาน มีความรับผิดชอบซึ่งสอดคล้องกับ
การศึกษาของ บาลด์วิน (Baldwin, 1949) และเกสเซล (Gesell, 1965) ก็คือเด็กจะ
กลองแกล้ว เข้าสังคมได้ดี นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย ก็คือการที่พ่อแม่ใช้
อำนาจบังคับเด็กต้องทำตามคำสั่งของพ่อแม่ ทำให้เด็กไม่เป็นตัวของตัวเอง การที่เด็กต้อง
พึ่งพาผู้อื่นนั้น เป็นลักษณะของคนที่ไม่เกรงใจสูง (วิราพร เทพวีระพงศ์, 2514) ฉะนั้น
ความเป็นประชาธิปไตยจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประกิดกันความสามารถทางสติปัญญากับความเกรงใจ

ตามที่กล่าวมาแล้วว่าการส่งเสริมให้เด็กแสดงความคิดเห็นเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ประชาธิปไตยกับเด็ก จะทำให้สติปัญญาเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการพบของ แชมป์นี (Champney, 1945) และสตาเวน (Staven, 1958) พบว่าพ่อแม่ที่ทอดทิ้งเด็กจะทำให้ความสามารถทางสติปัญญาของเด็กคงที่ ถ้าได้รับการทอดทิ้งมากก็จะทำให้สติปัญญาลดลงมากจากการที่ถูกทอดทิ้งจะเกิดความขงคับใจ (L.R. Wallberg, 1941) และความขงคับใจเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของความวิตกกังวลสูง ซึ่งทำให้เกิดความเกรงใจสูงหรือเกรงใจต่ำ แต่การที่เด็กไม่ได้รับการส่งเสริมความสามารถทางสมองจะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นลักษณะของความเกรงใจสูง ฉะนั้นความสามารถทางสติปัญญาน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประกิดกันความเข้มงวดกับความเกรงใจ

ตามลักษณะของการที่พ่อแม่เข้มงวดกับลูกคือ พ่อแม่จะต้องบังคับลูกและควบคุมลูกให้อยู่ในกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด จะทำให้เด็กมีความขงคับใจและแสดงความก้าวร้าว ซึ่งเป็นการพบของ มิลเลอร์ (Miller, 1946) ซึ่งสอดคล้องกับการพบของ แคนซีเกอร์ (Danziger, 1970) นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กจะไม่เป็นตัวของตัวเองซึ่งสอดคล้องกับการพบของ เอเยอร์ และเบอร์เนเตอร์ (Ayer and Berneuter, 1954) และวอตสัน (Watson, 1957)

เด็กถูกเข้มงวดมากจะแสดงความก้าวร้าว การที่เด็กแสดงความก้าวร้าวมากจะมีความเกรงใจน้อย (วิราพร เทพวีระพงศ์, 2514) ฉะนั้นความเข้มงวดจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประกิดกันความรุนแรงของการลงโทษกับความเกรงใจ

พ่อแม่ที่ทำการลงโทษเด็กอย่างรุนแรง เมื่อยังมีการทำโทษมากขึ้นก็ยิ่งทำให้เด็กแสดงความก้าวร้าวมากขึ้น จากการพบของ เซียร์ส (Sears, 1953) ค่าสหสัมพันธ์ของการลงโทษกับความก้าวร้าว $r = .56$ และการลงโทษทางกายมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว $r = .44$ (Gluek, 1953) นอกจากนี้การลงโทษสถานหนักนั้นเป็นการเพิ่ม

ความเครียดและความวิตกกังวลมากขึ้น (ปรีชา ชรรมา, 2515) และไม่ได้เป็นการระงับพฤติกรรมของเด็กโดยตรง (Sears, 1957)

จากการที่เด็กแสดงความก้าวร้าว มีความเกรงใจต่ำ (วิราพร เทพวิระพงศ์) และการพบของประสิทธิ์ บัวคลี่ คนที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีความเกรงใจสูงหรือต่ำ แต่ในกรณีนี้เด็กที่มีความวิตกกังวลสูงจะแสดงความก้าวร้าวในระยะต่อมา ฉะนั้นความรุนแรงของการลงโทษจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเพณีค่านิยมความก้าวร้าวกับความเกรงใจ

เมื่อแม่วิพากษ์วิจารณ์และให้คำแนะนำแก่ลูก เป็นลักษณะของแม่ที่ให้ประชาธิปไตยกับเด็ก ฉะนั้นเมื่อเด็กมีปัญหาคำ ๆ แม่ก็จะแนะนำให้เด็กกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจปัญหา ทำให้เป็นตัวของตัวเอง การที่เด็กเป็นตัวของตัวเองจะมีความเกรงใจต่ำ (วิราพร เทพวิระพงศ์) ฉะนั้นความก้าวร้าวของแม่จึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเพณีค่านิยมการปรับตัวของแม่กับความเกรงใจ

แม่ที่แสดงความเป็นมิตรและร่วมทุกข์ร่วมสุขกับลูกจะทำให้เด็กมีการับมือชอบดี มีความสัมพันธ์กับคนอื่นดีด้วย (Stott, 1968) ลักษณะการแสดงออกเช่นนี้เป็นการยอมรับเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการพบของ ไชมอนด์ (Symond, 1938) ที่ว่า เด็กที่พ่อแม่ยอมรับจะแสดงความเป็นมิตรกับผู้อื่นให้ความร่วมมือในการทำงาน เป็นผู้ที่มีอารมณ์มั่นคง นอกจากนี้ พอร์เตอร์ (Porter, 1967) พบว่าการปรับตัวของแม่ในชีวิตสมรสและการยอมรับเด็กมีค่าสหสัมพันธ์ .41

ฉะนั้นถ้าแม่มีการปรับตัวไม่ดี กรอบครัวก็จะไม่มีความราบรื่นเมื่อเด็กเกิดปัญหาต่าง ๆ ก็จะไม่กล้าที่จะปรึกษาผู้ใหญ่ ทำให้ไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นลักษณะของการเก็บกดที่ทำให้เกิดความเกรงใจ ด้วยเหตุนี้การปรับตัวของแม่จะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเพณีค่านิยมการเคลื่อนไหวในครอบครัวกับความเกรงใจ

ความสัมพันธ์ของครอบครัวมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าพ่อแม่มีความสัมพันธ์กันดี จะทำให้เด็กมีอารมณ์ดี เป็นการพบของ ريبเบิล (Ruble, 1955) ซึ่งสอดคล้องกับการพบของการ์เตอร์ (Carter, 1955) มุสเสน และกองเกอร์ (Mussen and Conger, 1956)

นอกจากนี้ แรดเก้ และบาลด์วิน (Radke, 1946, Baldwin, 1949) ถ้าพ่อแม่กับเด็ก มีกิจกรรมร่วมกันในบ้านทำให้ทุกคนมีความสัมพันธ์กันก็ การดำเนินงานนั้นทุกคนมีสิทธิออกความคิดเห็น ทำให้นโยบายในบ้านแจ่มชัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัสเซลล์ (Russell, 1957) และเฮิร์ลล็อก (Hurlock, 1964) ยังพบอีกว่า การที่แม่เข้ามามีส่วนร่วมกับลูกจะทำให้เด็กแสดงตัว นั่นคือเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น เด็กก็จะเป็นตัวของตัวเอง ทำให้มีความเกรงใจน้อย ฉะนั้นความเคลื่อนไหวในครอบครัวน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจในทางลบ

✓ สมมุติฐานที่เป็นกลาง (Null Hypothesis)

1. เด็กที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กที่มาจากครอบครัวจีนมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน
2. เด็กที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กที่มาจากครอบครัวจีนได้รับขบวนการสังคมประติบัติทั้ง 9 ด้านไม่แตกต่างกัน
3. สังคมประติบัติด้านความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย ความสามารถทางสติปัญญา ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าไปก้าวก่าย การปรับตัวของแม่ ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความเกรงใจ
4. ความเกรงใจของแม่ไม่มีความสัมพันธ์กับความเกรงใจของลูก

✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

(จากเอกสารที่เกี่ยวข้องและเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว พอที่จะสรุปเป็นสมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้ได้ ดังต่อไปนี้)

✓ 1. การศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจ

- 1.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน
- ✓ 1.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

1.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

1.4 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

2. การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณี 9 ด้าน

2.1 เด็กที่มาจากครอบครัวไทยกับเด็กที่มาจากครอบครัวจีน น่าจะได้รับขบวนการสังคมประเพณีที่แตกต่างกัน

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับขบวนการสังคมประเพณี

3.1 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความอบอุ่น

3.2 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นเจ้าของ

3.3 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเป็นประชาธิปไตย

3.4 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา

3.5 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเข้มงวด

3.6 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ

3.7 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการก้าวก่ายของแม่

3.8 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวของแม่

3.9 ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว

4. ศึกษาความสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจของลูก

4.1 ความเกรงใจของแม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเกรงใจของลูก
ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติในการตรวจสอบสมมุติฐานทั้งหมดไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

มวลประชากร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยมีลักษณะมวลประชากร ดังนี้คือ

1. เด็กที่มาจากครอบครัวไทย หมายถึงเด็กนักเรียนทั่ว ๆ ไปที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, ปีที่ 6 และปีที่ 7 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์แอนโทนี โรงเรียนสันติภาพของจังหวัดฉะเชิงเทราที่บิดามารดาเป็นคนไทย สัญชาติไทย
2. เด็กที่มาจากครอบครัวคนจีน หมายถึงเด็กนักเรียนทั่ว ๆ ไปที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, ปีที่ 6 และปีที่ 7 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์แอนโทนี โรงเรียนสันติภาพของจังหวัดฉะเชิงเทราที่บิดามารดาเป็นคนจีน สัญชาติจีน
3. คนไทย หมายถึงคนไทยที่มีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. คนจีน หมายถึงคนจีนที่มีเชื้อชาติจีน สัญชาติจีน ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7) ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์แอนโทนี และโรงเรียนสันติภาพ ของจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 100 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สัญชาติของบิดามารดา และสถานที่ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาแยกตามเพศ สัญชาติ
ของบิดามารดา และโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	เด็กที่มาจากครอบครัวไทย		เด็กที่มาจากครอบครัวจีน	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เซนต์หลุยส์	12	—	14	—
เซนต์แอนโทนี	—	15	—	16
สันติภาพ	13	10	11	9
รวม	25	25	25	25

เกณฑ์ในการ เลือกกลุ่มตัวอย่าง

เหตุที่เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวจังหวัดฉะเชิงเทรา เพราะว่าจังหวัดนี้เป็นสภาพสังคมชนบท คนส่วนใหญ่ในชนบทยังคงรักษาสันนิบาตธรรมเนียมประเพณีเดิมมากกว่าคนในเมืองหลวง นอกจากนี้สภาพชีวิตของคนเมืองหลวงต้องแข่งขันต่อสู้ กู้เงินเพื่อที่จะดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ทำให้ต้องพยายามปรับตัวเข้าหากัน ประกอบกับสังคมเมืองหลวงมีอิทธิพลประเพณี วัฒนธรรมของหลายเชื้อชาติ ศาสนา ทำให้ความเคร่งครัดในประเพณี วัฒนธรรมของคนไทยและคนจีนเปลี่ยนไป

เกณฑ์ในการ เลือกกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างจงใจ (Purposive Sampling) เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล เวลา และความร่วมมือที่จะได้รับจากโรงเรียนที่เลือกด้วย โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่มีการสอนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีนักเรียนมาจากครอบครัวคนจีน และครอบครัวคนไทย

2. เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และครูมองเห็นความสำคัญของการวิจัย และให้ความร่วมมือในการจัดการสอบ

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เด็กที่มาจากครอบครัวไทยเข้วัน

1. เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวไทย โดยที่บิดามารดามีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา และเด็กอยู่ในความดูแลของมารดาโดยตลอด
2. เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวคนไทย โดยที่บิดามารดามีเชื้อชาติจีน สัญชาติจีน มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา และเด็กอยู่ในความดูแลของมารดาโดยตลอด
3. มีความเต็มใจที่จะให้ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ถึงบ้าน
4. สถานที่อยู่ที่นักเรียนเขียนนั้นมีความถูกต้องชัดเจนเพียงพอที่ผู้วิจัยสามารถไปยังบ้านของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบความเกรงใจ

1.1 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติและคณะ ได้สร้างขึ้น เป็นแบบ Role Differential Scale มีข้อความทั้งหมด 70 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบุคคลในฐานต่าง ๆ กันคือ ในฐานที่ท่านเป็นศิษย์ปฏิบัติต่อครู ในฐานที่ท่านเป็นบุตรมีความสัมพันธ์กับบิดามารดา ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่สนิท ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่ไม่สนิท ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนบ้านที่สนิทกัน ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนบ้านที่ไม่สนิทกัน ในฐานที่ท่านเกี่ยวข้องกับบุคคล ในแต่ละบทบาทที่เกี่ยวข้องกับฐานแต่ละอย่างได้สร้างสถานการณ์ขึ้นเป็นข้อความ มีลักษณะกว้างตัวอย่าง

ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนกับเพื่อนที่สนิทสนม

- (0) รบกวนขณะที่เพื่อนกำลังนอนหลับ กล้า 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 ไม่กล้า
- (00) ถูกขอร้องให้ช่วยทำงานแต่เราไม่มีเวลา ปฏิเสธ 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 ไม่ปฏิเสธ

วิธีดำเนินการสอบ ให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่กำหนดสถานการณ์มาให้ และพิจารณาว่าตนมีความรู้สึกและปฏิบัติอย่างไร ตามบทบาทและสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน แล้วทำเครื่องหมายวงกลมรอบตัวเลขในมาตราส่วนในกระดาษคำตอบที่ให้ไว้

1.2 การตรวจให้คะแนน ข้อความในแบบทดสอบมี 2 ลักษณะ ข้อความใดที่การตอบรับแสดงถึงความไม่เกรงใจ ดังนั้นถ้าผู้ใดทำวงรอบตัวเลข 3, ให้ 1 คะแนน วงรอบเลข 2, 1, 0, -1, -2 และ -3 ให้ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 คะแนนตามลำดับ แต่ถ้าข้อความใดที่เป็นการตอบรับแสดงถึงความเกรงใจ ก็จะได้คะแนนตรงข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว คือ ถ้าวงรอบตัวเลข 3, 2, 1, 0, -1, -2, -3 จะได้คะแนน 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดใครได้คะแนนมาก แสดงว่ามีความเกรงใจมาก ใครได้คะแนนน้อยมีความเกรงใจน้อย

ผลการทดลองใช้ วิราพร เทพวีระวงศ์ (2514) ได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-Half) ของ สเปียร์แมนบราวน์ (Spearman-Brown) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9036 ($N = 225$)

2. แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์แบบวนการสังคมประกิจ

2.1 ลักษณะแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบ Fels Parents Behavior Rating Scale ของ Baldwin ซึ่ง มาลา วิรุณานนท์ และคณะ (2514) ได้แปลเป็นไทยและผู้นวิจัยได้นำมาดัดแปลง

แบบสัมภาษณ์นี้ประกอบด้วย 30 ข้อความ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก และบรรยากาศภายในบ้าน แบ่งออกเป็น 9 ด้าน ลักษณะ Scales แบ่งเป็น 5 Scales ดังนั้นผู้สัมภาษณ์จึงต้องใช้เทคนิคและความรอบคอบเป็นอย่างยิ่งในการสัมภาษณ์

ตัวอย่าง

ความเป็นประชาธิปไตย

การฟังเหตุผล
กฎที่ปฏิบัติ

ทำอะไรตามอารมณ์
เผด็จการ

ทำตามเหตุผล
ประชาธิปไตย

การกรวญให้คะแนน

เนื่องจากแบบฟอร์ม Rate ไปในทางเกี้ยวกันหมด ทางค่านชาวสุกแสดงถึงความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่มีอย่างนั้นมากที่สุด เช่น ในค่านความเป็นเจ้าของ จะมีตัวแปรอยู่ 2 ตัว ทางค่านชาวสุกคือ แม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด

คุณสมบัติของแบบสัมภาษณ์ขบวนการสังคมประภค

แบบสัมภาษณ์ขบวนการสังคมประภค ได้ดัดแปลงมาจาก Fels Research

Institute (Fels Parents Behavior Rating Scale ซึ่งแชมปนี (Champany) นักจิตวิทยาผู้หนึ่งเป็นผู้สร้างขึ้น เมื่อปี ค.ศ. 1931 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ โดยเด็กที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาแล้วให้ไปสังเกตตามบ้าน จะสะท้อนให้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กและพ่อแม่ ซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตและการปรับตัวของเด็ก

บาลควิน คาลฮอร์น และบรีส์ (Baldwin Kalhorn and Breese, 1945, 1949) ได้นำแบบสัมภาษณ์ของ Fels นี้ไปสำรวจ หารูปแบบของตัวแปรทั้ง 30 ตัว โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกัน (Intercorrelation) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างครอบครัว 124 ครอบครัว ผลจากการทดลองอันนี้พบว่า แบบฟอร์ม Rating Scale อันนี้จะครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะแสดงถึงความสัมพันธ์ และความเป็นอยู่ของครอบครัวได้จนเขาสามารถนำไปใช้สำหรับค้นหาสาเหตุและความหมายของคนไข้โรคจิต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบ Rating Scales ของ Fels นี้ไป Rate จากการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมของแม่และลูกที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยก่อนที่เริ่มงานสัมภาษณ์ควยตนเอง ผู้วิจัยได้ผ่านการอบรมแนะนำพร้อมทั้งสาธิตการสัมภาษณ์ และการ rate

จากอาจารย์ คร. นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ในการสังเกตและสัมภาษณ์แต่ละบ้าน ผู้วิจัยได้
 ร่วมกันสัมภาษณ์ และ Rate พร้อม ๆ กัน 3 คน โดยศึกษาร่วมกับนิสิตปริญญาโทที่ศึกษา
 และวิจัยในเรื่องขบวนการสังคมประเพณีเหมือนกัน แล้วจึงเอาผลของการ Rate เหล่านั้น
 มาหาค่าเฉลี่ยจึงจะได้เป็นผลของขบวนการสังคมประเพณีของครอบครัวนั้น ในกรณีที่ผลของการ
 Rate ได้ 3 คนแตกต่างกัน ก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์เหตุผลซึ่งกันและกันจนเป็นที่ตกลง
 จึงนับว่าผลจากการ Rate นี้มีความเชื่อมั่นสูง เป็นที่เชื่อถือได้

ขบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ใช้แบบทดสอบความเกรงใจ ไปสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษา (ป.5 - ป.7)
 จากโรงเรียนทั้ง 3 แห่งดังกล่าวมาแล้ว
2. แยกแบบทดสอบความเกรงใจที่สอนมานั้น ตามเพศ และศาสนา แล้วแบ่งเป็น
 4 กลุ่มคือ นักเรียนชายเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีน นักเรียนหญิงเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีน
3. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Randomness) สุ่มนักเรียนออกมากลุ่มละ 25 คน
 ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

นักเรียนที่เชื้อชาติไทยเป็นชาย	25 คน
นักเรียนที่เชื้อชาติไทยเป็นหญิง	25 คน
นักเรียนที่เชื้อชาติจีนเป็นชาย	25 คน
นักเรียนที่เชื้อชาติจีนเป็นหญิง	25 คน
4. ใช้แบบทดสอบเกรงใจอีกชุดหนึ่งและแบบฟอร์ม Rating Scale ใช้สังเกต
 และสัมภาษณ์ขบวนการสังคมประเพณี (Socialization Process) ไปสังเกตและสัมภาษณ์
 ความเกรงใจและขบวนการสังคมประเพณีของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ในข้อ 3
 การให้คะแนนถ้าทำเครื่องหมายในช่อง 1 ให้คะแนน 1 และให้คะแนน 2, 3, 4, 5
 ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ คะแนนรวมของตัวแปรย่อยของแต่ละบ้าน
 จะเป็นคะแนนขบวนการสังคมประเพณีของแต่ละบ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้คือ

1. ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สูตรดังนี้ (Garrett, 1966:143)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณในตัวแปรทั้งสอง

$\sum X \sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนของตัวแปรแต่ละตัว

$\sum X^2 \sum Y^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของตัวแปรแต่ละตัว

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ทหารายเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละตัวแปรในกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติอื่น ๆ ใช้สูตรดังนี้ (Guilford, 1950 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดที่แต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4..การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ใช้สูตร (Edwards, 1950 : 589)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน t-distribution

s_1^2 , s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละกลุ่ม

$\bar{X}_1$, $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่ม

N_1 , N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
s^2	แทน ความแปรปรวน (Variance)
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
D.F	แทน degree of freedom
KM.	แทน ความเกรงใจของแม่
KC.	แทน ความเกรงใจของลูก
WA.	แทน ความอบอุ่น
POS.	แทน ความเป็นเจ้าของ
DEM.	แทน ความเป็นประชาธิปไตย
INT.	แทน ความสามารถทางสติปัญญา
RES.	แทน ความเข้มงวด
SEV.	แทน ความรุนแรงของการลงโทษ
INF.	แทน ความก้าวกาย
ADJ.	แทน การปรับตัวของแม่
ACT.	แทน ความเคลื่อนไหวในครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายระเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้คือ

1. ศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจและสังคมประกิต 9 ด้านระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

1.1 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยและกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย

1.2 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

1.3 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

1.4 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

1.5 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

1.6 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน และกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

2. การหาความสัมพันธ์สัมพันธระหว่างความเกรงใจของลูก กับสังคมประกิต 9 ด้าน, และความเกรงใจของแม่ กับความเกรงใจของลูกในกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย

2.2 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย

2.3 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

2.4 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

การศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประภค 9 คำนของเค็กที่มาจาก
ครอบครัวไทยและเค็กที่มาจากครอบครัวจีน

สมมุติฐานที่เป็นกลาง (Null Hypothesis)

1. เค็กที่มาจากครอบครัวไทยและเค็กที่มาจากครอบครัวจีน มีความเกรงใจ
ไม่แตกต่างกัน
2. เค็กที่มาจากครอบครัวไทยและเค็กที่มาจากครอบครัวจีน ไม่มีความแตกต่าง
ในด้านความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย ความสามารถทางสติปัญญา
ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าไปก้าวก่าย การปรับตัวของแม่
และความเคลื่อนไหวในครอบครัว

สมมุติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. เค็กที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเค็กที่มาจากครอบครัวจีน
2. เค็กที่มาจากครอบครัวไทยและเค็กที่มาจากครอบครัวจีน มีความแตกต่าง
ในด้านความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย ความสามารถทางสติปัญญา
ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าไปก้าวก่าย การปรับตัวของแม่
และความเคลื่อนไหวในครอบครัว

ตาราง 2. เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประกิต 9 ด้าน ของเด็กชาย
ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย

- D.F= 48

ตัวแปร	เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย		เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย		t-test
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
KC.	266.8800	1812.5856	318.0800	1446.5536	-4.3936 **
WA.	23.4800	5.0496	26.5200	2.6496	-5.3673 **
POS.	13.0000	4.1600	13.5600	.9664	-1.2117
DEM.	8.6000	1.0400	9.0000	.7200	-1.4771
INT.	13.4000	1.2800	13.3200	1.4176	.2386
RES.	7.1600	1.8144	6.9600	1.5584	.5335
SEV.	7.0000	.8000	5.7600	6.5024	2.2480 *
INF.	7.0000	1.0400	6.2800	2.6816	1.8284 *
ADJ.	17.0400	2.0384	17.7600	6.1024	-1.2549
ACT.	19.6400	6.4704	19.6800	6.4576	- .0545

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า

1. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 4.3936$ $P < .01$)
2. เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 5.3673$ $P < .01$)
3. แม่ของ เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ลงโทษรุนแรงกว่าแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.2480$ $P < .05$)

4. แม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยก้าวท้าวมากกว่าแม่ของเด็กหญิง
ที่มาจากครอบครัวไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.8284$ $P < .05$)

ตาราง 3. เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประทิต 9 ด้านของเด็กชาย
ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

$$D.F = 48$$

ตัวแปร	เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย		เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน		t-test
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
KC.	266.8800	1812.5856	254.7600	1537.1424	1.0259
WA.	23.4800	5.0496	23.6000	5.6000	-.1801
POS.	13.0000	4.1600	12.8000	1.6000	.4082
DEM.	8.6000	1.0400	8.9600	.5984	-1.3778
INT.	13.4000	1.2800	13.1200	5.0656	.5445
RES.	7.1600	1.8144	6.7600	1.4624	1.0825
SEV.	7.0000	.8000	7.0400	1.0784	-.1459
INF.	7.0000	1.0400	7.1400	1.1904	.4687
ADJ.	17.0400	2.0384	16.2800	6.3616	1.2846
ACT.	19.6400	6.4704	20.2000	2.6400	-.9089

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า

เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจ และมีสังคมประทิต 9 ด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญกับเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

ตาราง 4. เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประภิต 9 ด้านของเด็กชาย
ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

D.F = 48

ตัวแปร	เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย		เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน		t-test
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
KC.	266.8800	1812.5856	276.6800	3783.2576	- .6418
WA.	23.4800	5.0496	24.7600	5.3824	-1.9415
POS.	13.0000	4.1600	12.5600	2.0064	.8680
DEM.	8.6000	1.0400	8.6400	1.5904	- .1208
INT.	13.4000	1.2800	13.0400	1.5584	1.0468
RES.	7.1600	1.8144	6.6800	.8576	1.4386
SEV.	7.0000	.8000	6.5200	.7296	1.9405 *
INF.	7.0000	1.0400	6.9600	2.1184	.1003
ADJ.	17.0400	2.0384	16.9200	4.9536	.2296
ACT.	19.6400	6.4704	19.3600	4.9504	.4059

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า

1. เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.9415$ $P < .05$)

2. แม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ลงโทษรุนแรงกว่าแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.9405$ $P < .05$)

ตาราง 5. เปรียบเทียบความแรง สังเกตประทิ 9 ด้านของเด็กหญิง
ที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

D.F. = 48

ตัวแปร	เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย		เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน		t-test
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
KC.	318.0800	1446.5536	254.7600	1537.1424	5.6790 **
WA.	26.5200	2.6496	23.6000	5.6000	4.9805 **
POS.	13.5600	.9664	12.8000	1.6000	2.3241 *
DEM.	9.0000	.7200	8.9600	.5984	.1707
INT.	13.3200	1.4176	13.1200	5.0656	.3848
RES.	6.9600	1.5584	6.7600	1.4624	.5637
SEV.	5.7600	6.5024	7.0400	1.0784	-2.2775 *
INF.	6.2800	2.6816	7.1400	1.1904	-2.1852 *
ADJ.	17.7600	6.1024	16.2800	6.3616	.7216
ACT.	19.6800	6.4576	20.2000	2.6400	-.8446

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า

1. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความแรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 5.6790$ $P < .01$)
2. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 4.9085$ $P < .05$)

3. แม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย แสดงความเป็นเจ้าของมากกว่าแม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.3241$ $P < .05$)

4. แม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ลงโทษลูกรุนแรงกว่าแม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.2775$ $P < .05$)

5. แม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ก้าวร้าวมากกว่าแม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.1852$ $P < .05$)

ตาราง 6. เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประทิก 9 ด้านของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

D.F = 48

ตัวแปร	เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย		เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน		t-test
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
KC.	318.0800	1446.5536	276.6800	3783.2576	2.8045 **
WA.	26.5200	2.6496	24.7600	5.3824	3.0423 **
POS.	13.5600	.9664	12.5600	2.0064	2.8413 **
DEM.	9.0000	.7200	8.6400	1.5904	1.1603
INT.	13.3200	1.4176	13.0400	1.5584	.7951
RES.	6.9600	1.5584	6.6800	.8576	.8825
SEV.	5.7600	6.5024	6.5200	.7296	.4462
INF.	6.2800	2.6816	6.9600	2.1184	1.5205
ADJ.	17.7600	6.1024	16.9200	4.9536	1.2631
ACT.	19.6800	6.4576	19.3600	4.9504	.4641

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 6 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

1. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.8045 \quad P < .01$)
2. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 3.0423 \quad P < .01$)
3. แม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย แสดงความเป็นเจ้าของมากกว่าแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.8413 \quad P < .01$)

ตาราง 7. เปรียบเทียบความเกรงใจ สังคมประภิต 9 ด้านของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

D.F. = 48

ตัวแปร	เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน		เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน		t-test
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
KC.	254.7600	1537.1424	276.6800	3783.2576	-1.5026
WA.	23.6000	5.6000	24.7600	5.3824	-1.6868*
POS.	12.8000	1.6000	12.5600	2.0064	.6319
DEM.	8.9600	.5984	8.6400	1.5904	1.0814
INT.	13.1200	5.0656	13.0400	1.5584	.1554
RES.	6.7600	1.4624	6.6800	.8576	.2626
SEV.	7.0400	1.0784	6.7200	.7296	1.1899
INF.	7.1400	1.1904	6.9600	2.1184	-.9747
ADJ.	16.2800	6.3616	16.9200	4.9536	-.9513
ACT.	20.2000	2.6400	19.3600	4.9504	.6864

* มีนัยสำคัญที่ .05

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตาราง 7 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.6868$ $P < .05$)

การหาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจกับสังคมประเทิก 9 ด้าน

สมมุติฐานที่เป็นกลาง (Null Hypothesis)

สังคมประเทิกด้านความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย
ความสามารถทางสติปัญญา ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าไปก้าวก่าย
การปรับตัวของแม่ ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความเกรงใจ

สมมุติฐานในการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความอบอุ่น
2. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นเจ้าของ
3. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเป็นประชาธิปไตย
4. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา
5. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเข้มงวด
6. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ
7. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการก้าวก่ายของแม่
8. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวของแม่
9. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว

ตาราง 8. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย

D.F. = 48

ตัวแปร	K.	WA.	POS.	DEM.	INT.	RES.	SEV.	INF.	ADJ.	ACT.
K.		.6612**	.1377	.1270	.2817	-.5657**	-.7605**	-.3531	-.4935*	-.3388
WA.			-.0873	.2583	.1133	-.5936**	-.3184	-.4887*	-.2055	-.0258
POS.				-.2115	-.0693	-.1165	-.3070	-.1538	-.3571	-.2236
DEM.					.4507*	-.0699	.1754	.1538	.5055**	.6230**
INT.						-.3307	-.0791	-.1387	.3120	.3975*
RES.							.7636**	.5736**	.5791**	.3254
SEV.								.4016*	.2204	.3505
INF.									.4319*	.5397**
ADJ.										.8961**
ACT.										

* ค่า r มีนัยสำคัญที่ .05

** ค่า r มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 8 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย แสดงให้เห็นว่า

1. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6612$) คือถ้าลูกเกรงใจมากแม่ได้ความอบอุ่นมาก
2. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5657$) คือถ้าลูกเกรงใจมากแม่ให้ความเข้มงวดน้อย
3. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.7605$) คือถ้าลูกมีความเกรงใจมากแม่ลงโทษลูกรุนแรงน้อย

4. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4905$) คือถ้าลูกมีความเกรงใจน้อย แม่มีการปรับตัวน้อย
5. ความอบอุ่น มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5936$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมากจะมีความเข้มงวดน้อย
6. ความอบอุ่น มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการก้าวกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4887$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมากจะมีการก้าวกายน้อย
7. ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการส่งเสริมทางสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .4507$) ถ้าแม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมากจะมีการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา
8. ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .5055$) คือถ้าแม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมาก แม่จะมีการปรับตัว
9. ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6230$) คือถ้าแม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมาก การเคลื่อนไหวในครอบครัวจะดี
10. การส่งเสริมสติปัญญา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .3975$) คือถ้าแม่ส่งเสริมสติปัญญา จะมีความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก
11. ความเข้มงวด มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7636$) คือถ้าแม่เข้มงวดมาก จงลงโทษรุนแรงมาก
12. ความเข้มงวด มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการก้าวกายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .5736$) คือถ้าแม่เข้มงวดมากจะก้าวกายเร็วของลูกมาก

13. ความเข้มงวด มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .5791$) ก็คือถ้าแม่เข้มงวดมาก แม่จะมีการปรับตัวมาก

14. ความรุนแรงของการลงโทษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการก้าวถอยของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4016$) ก็คือถ้าแม่ลงโทษรุนแรงมาก จะมีการก้าวถอยมาก

15. การก้าวถอยของแม่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4319$) คือถ้าแม่ก้าวถอยมากจะมีการปรับตัวมาก

16. การก้าวถอยของแม่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเคลื่อนไหวในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .5397$) คือถ้าแม่ก้าวถอยมาก จะมีความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก

17. การปรับตัวของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .8961$) ก็คือถ้าแม่มีการปรับตัวมากจะมีความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก

ตาราง 9. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย

D.F. = 48

ตัวแปร	K.	WA.	POS.	DEM.	INT.	RES.	SEV.	INF.	ADJ.	ACT.
K.	1	.7036**	.6450**	.0359	-.4851*	-.5427*	-.6453*	-.3650	-.5053*	-.3232
WA.		1	.6429**	-.0579	-.3812	-.4803*	-.5481*	-.6999**	-.2752	-.2517
POS.			1	-.0959	-.4607*	-.2010	-.4730*	-.4440*	-.2870	-.2527
DEM.				1	.3563	-.0755	-.1294	-.0576	.1336	.2968
INT.					1	.3276	.2888	.2721	.6013**	.3874
RES.						1	.6378**	.7447**	.4530*	.3264
SEV.							1	.4483*	.2132	.3770
INF.								1	.6472**	.6752**
ADJ.									1	.8352**
ACT.										1

* ค่า r มีนัยสำคัญที่ .05

** ค่า r มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 9 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา
มาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย แสดงให้เห็นว่า

1. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ($r = .7036$) คือถ้าลูกมีความเกรงใจมากจะได้รับความอบอุ่นจากแม่มาก

2. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6450$) คือถ้าลูกมีความเกรงใจมาก แม่จะแสดงความเป็น
เจ้าของมาก

3. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการส่งเสริมสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4851$) ถ้าลูกเกรงใจมาก แม่ส่งเสริมสติปัญญาน้อย

4. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5427$) ถ้าลูกเกรงใจมาก แม่เข้มงวดน้อย

5. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.6453$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่จะลงโทษลูกรุนแรงน้อย

6. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5053$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่จะมีการปรับตัวน้อย

7. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6429$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก จะแสดงความเป็นเจ้าของมาก

8. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4831$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก จะเข้มงวดน้อย

9. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5481$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก จะลงโทษลูกน้อย

10. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการก้าวกายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.6999$) ถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมากจะก้าวกายลูกน้อย

11. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสามารถทางสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4607$) คือถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก จะส่งเสริมสติปัญญาน้อย

12. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4730$) คือถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก ลงโทษลูกรุนแรงน้อย

13. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการก้าวกายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4440$) คือถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก ก้าวกายน้อย

14. การส่งเสริมสติปัญญามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6013$) คือถ้าแม่ส่งเสริมสติปัญญามาก แม่จะมีการปรับตัวมาก

15. ความเข้มงวดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6378$) คือถ้าแม่เข้มงวดมาก ลงโทษรุนแรงมาก

16. ความเข้มงวดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการก้าวกายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6378$) คือถ้าแม่เข้มงวดมาก ก้าวกายมาก

17. ความเข้มงวดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7447$) ถ้าแม่เข้มงวดมาก มีการปรับตัวมาก

18. ความรุนแรงของการลงโทษมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการก้าวกายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4483$) คือถ้าแม่ลงโทษรุนแรงมาก จะก้าวกายมาก

19. การก้าวกายของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .6472$) คือถ้าแม่ก้าวกายมาก แม่มีการปรับตัวมาก

20. การก้าวกายของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6752$) คือถ้าแม่ก้าวกายมากมีความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก

21. การปรับตัวของแม่มีความสัมพันธ์กับความเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .8352$) คือถ้าแม่มีการปรับตัวมากมีความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก

ตาราง 10. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

D.F. = 48

K.	WA.	POS.	DEM.	INT.	RES.	SEV.	INF.	ADJ.	ACT.
	**	**			**	*		*	
	.7241	.6870	.3281	.1812	-.6061	-.3927	-.2255	-.4511	-.1044
		.6281**	.3409	.0691	-.6206**	-.4167*	-.1642	.6286**	.3017
			.2371	.2192	-.5544**	-.0244	-.2840	.3567	.3792
				.1406	-.2668	-.2470	-.3962*	.3953*	.3201
					-.0482	-.1732	.0502	.1773	-.0066
						.3899*	.0861	-.2534	.1466
							.0127	-.3250	-.0759
								-.4430*	-.6363**
									.4451*

* ค่า r มีนัยสำคัญที่ .05

** ค่า r มีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 10 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน แสดงให้เห็นว่า

1. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7241$) คือถ้าลูกมีความเกรงใจมากจะได้รับความอบอุ่นมาก
2. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6870$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก
3. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.6061$) ถ้าลูกเกรงใจมาก แม่เข้มงวดมาก

4. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.3927$) คือถ้าลูกเกรงใจน้อย แม่ลงโทษรุนแรงมาก

5. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4511$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่มีการปรับตัวน้อย

6. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6281$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก แสดงความเป็นเจ้าของมาก

7. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.6206$) ถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก เข้มงวดน้อย

8. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4167$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก จะลงโทษลูกรุนแรงน้อย

9. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัว ของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6286$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก การปรับตัวของแม่มีมาก

10. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5544$) คือถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก เข้มงวดน้อย

11. ความเป็นประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการก้าวกายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.3962$) คือถ้าแม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมาก แม่ก้าวกายน้อย

12. ความเป็นประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .3953$) คือถ้าแม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมาก มีการปรับตัวมาก

13. ความเข้มงวดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .3899$) คือถ้าแม่เข้มงวดมาก ลงโทษลูกรุนแรงมาก

14. การก้าวกายของแม่ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4430$) คือถ้าแม่ก้าวกายมาก จะมีการปรับตัวน้อย

15. การก้าวกายของแม่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.6363$) คือถ้าแม่ก้าวกายมาก ความเคลื่อนไหวในครอบครัวมีน้อย

16. การปรับตัวของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4451$) คือถ้าแม่มีการปรับตัวมาก ความเคลื่อนไหวในครอบครัวมีน้อย

ตาราง 11. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

D.F. = 48

ตัวแปร	K.	WA.	POS.	DEM.	INT.	RES.	SEV.	INF.	ADJ.	ACT.
K.		.7126**	.7288**	.3013	.3326	.4139*	-.4349*	-.3620	-.4454*	-.2803
WA.			.6860**	.3310	.3558	.6904**	.4667*	-.7373**	.0970	-.0530
POS.				.2503	.2981	.4111*	.4205*	-.6846**	.1157	.1137
DEM.					.4411*	-.3836	-.3237	-.2180	.3460	.3028
INT.						.3817	.3682	-.3455	.3755	.2972
RES.							.4126*	-.3953	.3145	.2695
SEV.								-.2728	.3585	.3119
INF.									.0608	.1280
ADJ.										.7136**
ACT.										

* ค่า r มีนัยสำคัญที่ .05

** ค่า r มีนัยสำคัญที่ .01

ตารางที่ 11 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน แสดงให้เห็นว่า

1. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7126$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่ให้ความอบอุ่นมาก
2. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7288$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก
3. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้มงวดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4139$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่มีความเข้มงวดมาก
4. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4349$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่ลงโทษรุนแรงมาก
5. ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของแม่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .4454$) คือถ้าลูกเกรงใจมาก แม่มีการปรับตัวน้อย
6. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6860$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก แสดงความเป็นเจ้าของมาก
7. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้มงวดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6904$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก เข้มงวดมาก
8. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4667$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก จะลงโทษรุนแรงมาก
9. ความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการก้าวถอยของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7373$) คือถ้าแม่ให้ความอบอุ่นมาก แม่จะก้าวถอยน้อย
10. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4111$) คือถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก จะเข้มงวดมาก

11. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4205$) ก็ถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก จะลงโทษรุนแรงมาก

12. ความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการก้าวก่ายของแม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.6846$) ก็ถ้าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก จะก้าวก่ายน้อย

13. ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการส่งเสริมสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4411$) ก็ถ้าแม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยมาก จะส่งเสริมสติปัญญา

14. ความเข้มงวดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4126$) ก็ถ้าแม่เข้มงวดมาก จะลงโทษรุนแรงมาก

15. การปรับตัวของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7136$) ก็ถ้าแม่มีการปรับตัวมากจะมีความเคลื่อนไหวในครอบครัวมาก

ศึกษาความสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจของลูก

สมมุติฐานเป็นกลาง (Null Hypothesis)

1. ความเกรงใจของแม่ไม่มีความสัมพันธ์กับความเกรงใจของลูก

สมมุติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ความเกรงใจของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเกรงใจของลูก

ตาราง 12. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจ
ของลูก ในกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยและจีน

N = 25

	กลุ่มตัวอย่างครอบครัวไทย	ค่า r	กลุ่มตัวอย่างครอบครัวจีน	ค่า r
ชาย	KM. - KC.	.7488*	KM. - KC.	.7268**
หญิง	KM. - KC.	.7667*	KM. - KC.	.7168**

* r มีนัยสำคัญที่ .05

** r มีนัยสำคัญที่ .01

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า
แม่ของลูกชายหญิงในกลุ่มตัวอย่างทั้งไทยและจีน มีความเกรงใจสัมพันธ์กัน
ในทางบวกกับความเกรงใจของลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7488$,
 $r = .7667$, $r = .7268$, $r = .7168$) ก็ถ้าแม่มีความเกรงใจมาก ลูกมีความ
เกรงใจมากด้วย

บทที่ 5

การวิจัยโดยสังเขป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับขบวนการสังคมประเพณี ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงบุคลิกภาพของนักเรียน โดยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้เด็กมีความเกรงใจที่พอเหมาะกับการพัฒนาตัวเองให้อยู่ได้เป็นอย่างดีในสังคม และไม่ขัดขวางความคิดสร้างสรรค์ของตนเองด้วย ตลอดจนส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องแบบแผน ซึ่งก่อให้เกิดเยาวชนที่มีประสิทธิภาพตามที่สังคมต้องการ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงเป็นการศึกษาข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับความเกรงใจและสังคมประเพณี 9 ด้าน ตามสภาพปัจจุบันดังนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจระหว่างเด็กที่มาจากครอบครัวไทยและครอบครัวจีน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจของบุตรกับความเกรงใจของมารดา
3. เพื่อสำรวจลักษณะความสัมพันธ์ของความเกรงใจกับสังคมประเพณี 9 ด้านคือ ความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย ความสามารถทางสติปัญญา ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การเข้าไปก้าวก่าย การปรับตัวของแม่ และความเคลื่อนไหวในครอบครัว
4. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบรูปแบบของสังคมประเพณีของครอบครัวไทยกับครอบครัวไทยที่มีเชื้อสายจีน
5. เพื่อศึกษาว่าเพศชายกับเพศหญิงนั้นผ่านการอบรมตามรูปแบบของสังคมประเพณีต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, ปีที่ 6 และปีที่ 7 ของโรงเรียนเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์แอนโทนี และโรงเรียนสันติภาพ ของจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 100 คน แม่ของเด็ก จำนวนนี้ มาจากครอบครัวที่บิดามารดาเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย 50 คน ชาย 25 คน หญิง 25 คน และมาจากครอบครัวที่บิดามารดาเชื้อชาติจีน สัญชาติจีน 50 คน เป็นชาย 25 คน หญิง 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบความเกรงใจ เป็นแบบสอบถามที่ ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ และคณะได้สร้างขึ้น เป็นแบบ role differential scale มีข้อความทั้งหมด 70 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของบุคคลในฐานต่าง ๆ กันคือ ในฐานที่ท่านเป็นศิษย์ปฏิบัติต่อครู ในฐานที่ท่านเป็นบุตรมีความสัมพันธ์กับบิดามารดา ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่สนิทสนมกัน ในฐานที่ท่านเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่ไม่สนิท ในฐานที่เป็นเพื่อนบ้านที่สนิทกัน ในฐานที่เป็นเพื่อนบ้านที่ไม่สนิทกัน ในฐานตัวท่านกับผู้มีบุญคุณ ในแต่ละบทบาทที่เกี่ยวข้องกับฐานแต่ละอย่างได้สร้างสถานการณ์ขึ้นเป็นข้อความ

2. แบบสัมภาษณ์ขบวนการสังคมประกิจ เป็นแบบ Fels Parents Behavior Rating Scale ของ Baldwin ซึ่ง มาลา วิรุณานนท์ และคณะ (2514) ได้แปลเป็นภาษาไทยและผู้นวิจัยได้นำมาดัดแปลง

แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 30 ข้อความ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก และบรรยากาศภายในบ้าน แบ่งออกเป็น 9 ด้าน คือ ด้านความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ ความเป็นประชาธิปไตย การส่งเสริมทางสติปัญญา ความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การปรับตัวของแม่ และความเคลื่อนไหวในครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบทดสอบความเกรงใจ และแบบสัมภาษณ์สังคมประจักษ์ 9 ด้าน มาคำนวณหา
สิ่งต่อไปนี้

1. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของความเกรงใจ และสังคมประจักษ์แต่ละด้าน
ทั้ง 9 ด้าน ของเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยและครอบครัวจีน โดยใช้
t-test

2. หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจของแม่และความเกรงใจของลูก
ความเกรงใจกับสังคมประจักษ์แต่ละด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) ตอนเปรียบเทียบความเกรงใจ และสังคมประจักษ์ 9 ด้านของเด็กที่มาจาก
ครอบครัวไทยและจีน

เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจ

1. เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจาก
ครอบครัวจีน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.0259$)

2. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเด็กหญิงที่มาจาก
ครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.8045$)

3. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน มีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจาก
ครอบครัวไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .6418$)

4. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจาก
ครอบครัวจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.6790$)

5. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจาก
ครอบครัวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.3936$)

6. เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีนมีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจาก
ครอบครัวจีน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.5026$)

เปรียบเทียบสังคมประดิด 9 คำน

1. คำนความอบน

1.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน มีความอบนไม่แตกต่างกัน ($t = -.1801$)

1.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน มีความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.0423$)

1.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน มีความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -1.9415$)

1.4 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน มีความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.9805$)

1.5 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -5.3673$)

1.6 เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -1.6868$)

2. คำนความเป็นเจ้าของ

2.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.4082$)

2.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.8413$)

2.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .8680$)

2.4 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความอบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .2324$)

2.5 เด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความอบนแตกต่างกัน ($t = 1.2117$)

2.6 เด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเป็นเจ้าของ ไม่แตกต่างกัน ($t = .6319$)

3. ด้านความเป็นประชาธิปไตย

3.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเป็นประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ($t = -1.3778$)

3.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเป็นประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ($t = 1.1603$)

3.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเป็นประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ($t = -1.1208$)

3.4 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเป็นประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ($t = .1707$)

3.5 เด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความเป็นประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกัน ($t = -1.4771$)

3.6 เด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเป็นประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกัน ($t = 1.0814$)

4. ด้านการส่งเสริมสติปัญญา

4.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความส่งเสริมทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ($t = .5445$)

4.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความส่งเสริมทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ($t = .7951$)

4.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความส่งเสริมทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ($t = 1.0468$)

4.4 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความส่งเสริมทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ($t = .3848$)

4.5 เด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความส่งเสริมทางสติปัญญา ไม่แตกต่างกัน ($t = .2386$)

4.6 เด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับการส่งเสริมทางสติปัญญา ไม่แตกต่างกัน ($t = .1554$)

5. ด้านความเข้มงวด

5.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเข้มงวดไม่แตกต่างกัน ($t = 1.0825$)

5.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเข้มงวดไม่แตกต่างกัน ($t = .8825$)

5.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเข้มงวดไม่แตกต่างกัน ($t = 1.4386$)

5.4 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเข้มงวดไม่แตกต่างกัน ($t = .5637$)

5.5 เด็กหญิงและเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับความเข้มงวด ไม่แตกต่างกัน ($t = .5335$)

5.6 เด็กหญิงและเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับความเข้มงวด ไม่แตกต่างกัน ($t = .2626$)

6. ด้านความรุนแรงของการลงโทษ

6.1 แม่ของ เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของ เด็กชายที่มาจาก ครอบครัวจีน ลงโทษรุนแรงไม่แตกต่างกัน ($t = -.1459$)

6.2 แม่ของ เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของ เด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวจีน ลงโทษรุนแรงไม่แตกต่างกัน ($t = .4462$)

6.3 แม่ของ เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของ เด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวจีน ลงโทษรุนแรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.9405$)

6.4 แม่ของ เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของ เด็กชายที่มาจาก ครอบครัวจีน ลงโทษรุนแรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.2775$)

6.5 แม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ลงโทษเด็กชายรุนแรงกว่าเด็กหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.2480$)

6.6 แม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน มีความรุนแรงของการลงโทษเด็กชาย และเด็กหญิง ไม่แตกต่างกัน ($t = 1.1899$)

7. การกักขัง

7.1 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับการกักขัง ไม่แตกต่างกัน ($t = .4687$)

7.2 เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับการกักขัง ไม่แตกต่างกัน ($t = 1.5205$)

7.3 เด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ได้รับการกักขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.1852$)

7.4 เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ได้รับการกักขัง ไม่แตกต่างกัน ($t = .1003$)

7.5 แม่ของเด็กชายและแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย เข้าไปกักขัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.8284$)

7.6 แม่ของเด็กชายและแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน เข้าไปกักขัง ไม่แตกต่างกัน ($t = .9747$)

8. การปรับตัวของแม่

8.1 แม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของเด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวจีน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ($t = 1.2846$)

8.2 แม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของเด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวจีน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ($t = 1.2631$)

8.3 แม่ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของเด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวจีน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ($t = .2296$)

8.4 แม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และแม่ของเด็กชายที่มาจาก ครอบครัวจีน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ($t = .7216$)

8.5 แม่ของเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีการปรับตัว ไม่แตกต่างกัน ($t = -1.2549$)

8.6 แม่ของเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน มีการปรับตัว ไม่แตกต่างกัน ($t = .9513$)

9. ด้านความเคลื่อนไหวในครอบครัว

9.1 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ไม่แตกต่างกัน ($t = -.9089$)

9.2 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ไม่แตกต่างกัน ($t = .4641$)

9.3 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ไม่แตกต่างกัน ($t = .4059$)

9.4 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ไม่แตกต่างกัน ($t = -.8446$)

9.5 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวไทย ไม่แตกต่างกัน ($t = -.0545$)

9.6 ความเคลื่อนไหวในครอบครัว ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจาก ครอบครัวจีน ไม่แตกต่างกัน ($t = .6864$)

(2) ตอนหาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับสังคมประภิต 9 ด้าน

2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความอบอุ่น

2.11 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความอบอุ่น มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6612$)

2.12 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความอบอุ่น มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7036$)

2.13 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความอบอุ่น มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7241$)

2.14 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความอบอุ่น มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7126$)

2.20 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความเป็นเจ้าของ

2.21 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .1377$)

2.22 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6450$)

2.23 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .6870$)

2.24 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7288$)

2.30 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความเป็นประชาธิปไตย

2.31 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเป็นประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .1270$)

2.32 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเป็นประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .0359$)

2.33 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเป็นประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .3281$)

2.34 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเป็นประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .3013$)

2.40 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความสามารถทางสติปัญญา

2.41 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและการส่งเสริมทางสติปัญญา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .2817$)

2.42 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและการส่งเสริมทางสติปัญญา มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.4851$)

2.43 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและการส่งเสริมทางสติปัญญา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .1812$)

2.44 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและการส่งเสริมทางสติปัญญา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .3326$)

2.50 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความเข้มงวด

2.51 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเข้มงวด มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = - .5657$)

2.52 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเข้มงวด มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = - .5427$)

2.53 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเข้มงวดมีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = - .6061$)

2.54 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเข้มงวด มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4139$)

2.60 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความรุนแรงของการลงโทษ

2.61 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความรุนแรงของการลงโทษ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = - .7605$)

2.62 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความรุนแรงของการลงโทษ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = - .6453$)

2.63 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความรุนแรงของการลงโทษ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.3927$)

2.64 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความรุนแรงของการลงโทษ มีความสัมพันธ์กันเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4349$)

2.70 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับการก้าวกายของแม่

2.71 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและการก้าวกายของแม่ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .3531$)

2.72 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและการก้าวกายของแม่ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .3650$)

2.73 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและการก้าวกายของแม่ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .2255$)

2.74 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและการก้าวกายของแม่ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .3620$)

2.80 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับการปรับตัวของแม่

2.81 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและการปรับตัวของแม่ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = - .4935$)

2.82 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและการปรับตัวของแม่ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = - .5053$)

2.83 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและการปรับตัวของแม่ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = - .4511$)

2.84 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและการปรับตัวของแม่ มีความสัมพันธ์กันเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = - .4454$)

2.90 ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับความเคลื่อนไหวในครอบครัว

2.91 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเคลื่อนไหวในครอบครัว มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .3388$)

2.92 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย ความเกรงใจและความเคลื่อนไหวในครอบครัว มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .3232$)

2.93 กลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเคลื่อนไหวในครอบครัว มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .1044$)

2.94 กลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความเกรงใจและความเคลื่อนไหวในครอบครัว มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่นัยสำคัญทางสถิติ ($r = - .2803$)

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจของลูก

3.1 ความเกรงใจของแม่และความเกรงใจของเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7488$)

3.2 ความเกรงใจของแม่และความเกรงใจของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7667$)

3.3 ความเกรงใจของแม่และความเกรงใจของเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7268$)

3.4 ความเกรงใจของแม่และความเกรงใจของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .7168$)

ตาราง 13. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่ กับความเกรงใจของลูก
และความเกรงใจของลูกกับสังคมประเท 9 ด้าน

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่างครอบครัวไทย		กลุ่มตัวอย่างครอบครัวจีน	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
KM. - KC.	.7488*	.7667*	.7268*	.7168*
KC. - WA.	.6612*	.7036*	.7241*	.7126*
KC. - POS.	.1377	.6450*	.6870*	.7288*
KC. - DEM.	.1270	.0359	.3281	.3013
KC. - INT.	.2817	-.4851*	.1812	.3326
KC. - RES.	-.5657*	-.5427*	-.6061*	.4139*
KC. - SEV.	-.7605*	-.6453*	-.3927*	.4349*
KC. - INF.	-.3531	-.3650	-.2255	-.3620
KC. - ADJ.	-.4935*	-.5053*	-.4511*	-.4454*
KC. - ACT.	-.3388	-.3232	-.1044	-.2803

* ค่า r มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** ค่า r มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตาราง 14. ผลการเปรียบเทียบความเกรงใจและสังคมประภิต 9 ด้านระหว่างเด็ก
ที่มาจากครอบครัวไทย และครอบครัวจีน

กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร	ชายไทย		หญิงไทย		ชายจีน	
	ชายไทย	หญิงไทย	ชายไทย	หญิงไทย	ชายไทย	หญิงจีน
KC.	1.0259	2.8045**	-.6418	5.6790**	-4.3936**	-1.5026
WA.	-.1801	3.0423*	-1.9415*	4.9805	-5.3673	-1.6868
POS.	.4082	2.8413	.8680	2.3241*	-1.2117	.6319
DEM.	-1.3778	1.1603	-.1208	.1707	-1.4771	1.0814
INT.	.5445	.7951	1.0468	.3848	.2386	.1554
RES.	1.0825	.8825	1.4386	.5637	.5335	.2626
SEV.	-1.4300	.4462	1.9405*	-2.2775*	2.2480**	1.1899
INF.	.4687	1.5205	.1003	-2.1852*	1.8284*	.9747
ADJ.	1.2846	1.2631	.2296	.7216	-1.2549	-.9513
ACT.	-.9089	.4641	.4059	-.8446	-.0545	.6864

* ค่า r มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** ค่า r มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบทดสอบสัมภาระ
พฤติกรรมของพ่อแม่ยุคโลก

1. แบบสัมภาระนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เพราะผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและขบวนการสังเกตพฤติกรรมทั้ง 9 ด้าน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องขบวนการสังเกตพฤติกรรมของ ลอร์ และเจนกินส์ (Lorr & Jenkins, 1953) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบเช่นกันคือ

1.1 ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ความอบอุ่นและการแสดงความเป็นเจ้าของ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเกรงใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงกับองค์ประกอบของการส่งเสริมให้เด็กต้องคอยฟังพายุ

1.2 ความเป็นประชาธิปไตยและการส่งเสริมทางสติปัญญานั้น มีความสัมพันธ์กับความเกรงใจอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรของขบวนการสังเกตพฤติกรรม 2 ด้านนี้ตรงกับองค์ประกอบด้านความเป็นประชาธิปไตยของ ลอร์และเจนกินส์

1.3 ส่วนด้านความเข้มงวด ความรุนแรงของการลงโทษ การก้าวก่ายของแม่ การปรับตัวของแม่ และความเคลื่อนไหวในครอบครัว การปรับตัวของแม่และความเคลื่อนไหวภายในครอบครัว ซึ่งทุกตัวนี้มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเกรงใจ ตัวแปรเหล่านี้สอดคล้องกับองค์ประกอบของระบบการจัดและผลของการควบคุม

ฉะนั้นเมื่อใช้ความเกรงใจที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมาแบ่งตัวแปรสังเกตพฤติกรรมก็ได้อผลสอดคล้องกับที่กล่าวมาแล้ว ฉะนั้นจึงทำให้เชื่อได้ว่าแบบสัมภาระขบวนการสังเกตพฤติกรรมนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอีกประการหนึ่ง คือผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนมากได้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. การสหสัมพันธ์ที่ได้ แสดงให้เห็นถึงความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างคือ ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่น และความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการแสดงความเป็นเจ้าของ ($r = .7036, r = .6450$) ฉะนั้นความอบอุ่นและการแสดงความเป็นเจ้าของจะมีความสัมพันธ์เป็นบวกด้วย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้พบว่าความอบอุ่นมีความสัมพันธ์กับความเป็นเจ้าของจริง ($r = .6429$) ซึ่งผลให้การสนับสนุนเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าแบบสัมภาระนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจ

ผลการวิเคราะห์หขอมูลปรากฏว่า เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยมีความเกรงใจ

มากกว่าเด็กหญิงที่มาจกครอบครัวจีน ($t = 2.8045$ $P < .01$) และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจกครอบครัวจีน ($t = 5.6790$ $P < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครอบครัวไทยส่งเสริมให้เด็กหญิงมีสัมมาคารวะ เคารพเชื่อฟังผู้ที่มีอาวุโสกว่า มีมารยาทที่ดีงาม ส่งเสริมสัมภาพอ่อนโยน จึงทำให้เด็กหญิงที่มาจกครอบครัวไทย ไม่กล้าแสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริง เกิดการเก็บกด อันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของความเกรงใจ ทำให้เด็กหญิงที่มาจกครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าส่วนสภากครอบครัวจีนนั้นส่วนใหญ่มักมีอาชีพค้าขาย ทำให้เด็กมีโอกาสพบปะบุคคลอื่น และต้องช่วยประกอบการค้า เป็นผลให้เด็กกล้าที่จะแสดงออกอันเป็นลักษณะหนึ่งที่ลดระดับความเกรงใจ ดังนั้นเด็กหญิงที่มาจกครอบครัวไทยจึงมีความเกรงใจมากกว่าเด็กหญิงที่มาจกครอบครัวจีน ส่วนเด็กชายที่มาจกครอบครัวไทยมีแนวโน้มของความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจกครอบครัวจีนเพียงเล็กน้อย ($t = 1.0259$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครอบครัวไทย และครอบครัวจีนต่างก็ให้เด็กชายได้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้มีความกล้าในการคิด การกระทำ ดังนั้นความเกรงใจของเด็กชายที่มาจกครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจกครอบครัวจีน จึงแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ความเกรงใจระหว่างเด็กหญิงและเด็กชายปรากฏว่า เด็กหญิงที่มาจกครอบครัวไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจกครอบครัวไทย ($t = 4.3936$ $P < .01$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเพณีการยอมรับเลี้ยงดูของชาวไทยนั้น เด็กหญิงต้องปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากกว่าเด็กชายจึงทำให้เด็กหญิงที่มาจกครอบครัวไทย มีความเกรงใจมากกว่าเด็กชายที่มาจกครอบครัวไทย

เด็กหญิงที่มาจกครอบครัวจีน มีแนวโน้มของความเกรงใจมากกว่าเด็กชายเพียงเล็กน้อย ($t = 1.5026$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครอบครัวจีนส่วนใหญ่มักมีอาชีพค้าขาย ดังได้อภิปรายมาแล้ว จึงทำให้เด็กหญิงมีโอกาสได้พบปะกับบุคคลอื่น ๆ ทำให้มีความกล้าในการแสดงออก ซึ่งเป็นผลให้ความเกรงใจลดลง ส่วนเด็กชายนั้นได้รับอิสระในการคิดและแสดงออกอยู่แล้ว จึงเป็นผลให้ความเกรงใจระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบระหว่างความเกรงใจและสังคมประกิติ 9 ค่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชายและเด็กหญิงซึ่งมาจากครอบครัวไทย และมาจากครอบครัวจีน ($r = .6612, .7036, .7241, .7126, P < .01$) แสดงว่าความอบอุ่นมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจค่อนข้างสูง และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเกิดจากการให้ความอบอุ่น คือการที่แม่แสดงความรักใคร่ ความสนิทสนม ความใกล้ชิด และยอมรับการกระทำของลูก ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่า มีความผูกพันกับแม่มาก เป็นผลให้เด็กไม่มีความวิตกกังวลและความขงขี้ใจ เด็กจึงพยายามทำตัวให้เป็นคนดี เป็นที่รักใคร่ของแม่ ค่านิยมของไทยถือว่าเด็กจะเป็นคนดีได้ต้อง เป็นเด็กที่มีสัมมาการะ สุกภาพอ่อนน้อม และอยู่ในโอวาทของผู้ใหญ่ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของความเกรงใจ ดังนั้นจึงทำให้เด็กที่ได้รับความอบอุ่นมากมีความเกรงใจมาก ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ได้รับความอบอุ่นน้อยนั้น จะไม่ได้รับความรักความใกล้ชิดสนิทสนมจากแม่ ตลอดจนแม่ไม่ยอมรับการกระทำและการแสดงความคิดเห็นของลูกด้วย จึงทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเห็นห่าง มีความวิตกกังวลและความขงขี้ใจ จึงแสดงออกในลักษณะที่ต่อต้านหรือแสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริง อันเป็นลักษณะของผู้ที่มีความเกรงใจน้อย นั่นคือเด็กที่ได้รับความอบอุ่นมากจะมีความเกรงใจมาก ส่วนเด็กที่ได้รับความอบอุ่นน้อยจะมีความเกรงใจน้อย

เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ($t = 3.0423, P < .01$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครอบครัวจีนนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย และคำนึงถึงเรื่องฐานะเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้เพราะลักษณะแม่ในครอบครัวจีนต้องช่วยประกอบการค้าขายจึงทำให้ลูกมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกับแม่น้อยลง ส่วนครอบครัวไทยแม่หันหน้ามารับผิดชอบงานบ้านทั้งหมด จึงมีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดกับลูกทำให้มีความผูกพันกับลูกมากขึ้น ดังนั้นเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยจึงได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวจีน

จากผลการวิจัยพบว่าความอบอุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเกรงใจค่อนข้างสูง และเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยมีความอบอุ่นและความเกรงใจมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ในครอบครัวที่เป็นไทยและครอบครัวที่เป็นจีน เด็กหญิงได้รับความอบอุ่นมากกว่าเด็กชาย ($t = 5.3673, P < .01, t = 1.6868, P < .05$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

เด็กหญิงเป็นเพศอ่อนแอ ส่วนเด็กชายเป็นเพศแข็งแกร่ง แม้จะให้ค่าความใกล้เคียงกันกับเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย สำหรับเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยและจีนนั้น จะได้รับความอบอุ่นน้อยพอ ๆ กัน เพราะทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความอบอุ่นของเด็กชายครอบครัวไทยและจีนแล้วไม่นัยสำคัญทางสถิติ ($t = .1801$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในครอบครัวไทยและจีนมีความคิดเห็นว่า ธรรมชาติของเด็กชายนั้นมีความขี้บ่น, เข้มแข็งมากจึงให้ค่าความใกล้เคียงกันกับเด็กหญิง และความหนักเบาของการเกี้ยวของกันน้อยจึงทำให้เด็กชายได้รับความอบอุ่นน้อย และจากผลการศึกษายังพบอีกว่า เด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยและจีนมีความเกรงใจน้อยพอ ๆ กัน เพราะทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างในด้านความเกรงใจระหว่างเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยกับจีน พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือทั้งเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทยและจีน จะได้รับความอบอุ่นจึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเกรงใจน้อยด้วย

ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเป็นเจ้าของในกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และในกลุ่มเด็กหญิงเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน ($r = .6450, r = .7288, r = .6870 \quad P < .01$) จึงเป็นการแสดงว่าแม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก ลูกจะมีความเกรงใจมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ที่แสดงความเป็นเจ้าของมากจะให้ความช่วยเหลือ ให้ความคุ้มครองและแสดงความห่วงใยมาก ทำให้เด็กเกิดความอบอุ่น เมื่อเด็กมีความอบอุ่นมากจะมีความเกรงใจมาก ในทางตรงกันข้ามเด็กที่แม่แสดงความเป็นเจ้าของน้อยจะมีความอบอุ่นน้อย และมีความเกรงใจน้อยด้วย

เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยได้รับความเป็นเจ้าของมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ($t = 2.8413 \quad P < .01$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสังคมไทยเป็น สังคมประเพณีแบบไมตรีสัมพันธ์ ผู้ใหญ่ชอบทำอะไร ๆ ให้เด็กจนโตและไม่ส่งเสริมให้เด็กช่วยตัวเอง (วีรบุรุษ วิเชียรโชติ, 2516) การอบรมเลี้ยงดูลูกจึงเป็นแบบเลี้ยงไม่ให้โต คุ้มครองลูกมากเกินไป ซึ่งเป็นลักษณะของการที่แม่แสดงความเป็นเจ้าของมาก ส่วนสังคมจีนนั้น ลูกจะได้รับการฝึกให้ทำการค้าขายมาตั้งแต่เด็กเป็นการฝึกให้รู้จักพึ่งตนเองได้ นั่นก็แม่แสดงความเป็นเจ้าของน้อย ดังนั้นแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทยจึงแสดงความเป็นเจ้าของมากกว่าแม่ของเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน

ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้มงวดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

($r = -.5936$ $P < .01$, $r = -.4803$ $P < .05$, $r = -.6206$ $P < .01$) เป็นการแสดงว่าเด็กที่ได้รับความอบอุ่นมากจะถูกเขม่งวคนอยในกลุ่มที่กล่าวมาขึ้น เมื่อเด็กมีความอบอุ่นมากจะเกิดความเกรงใจมาก ฉะนั้นเด็กที่ได้รับความเขม่งวคนอยจึงมีความเกรงใจมาก ส่วนในกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวที่มีความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเขม่งว ($r = .4139$ $P < .05$) ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบอีกว่าเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวที่มีความเขม่งวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอบอุ่น ($r = .6904$ $P < .01$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคนจีนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย และแม่ฝึกให้ลูกพึ่งตนเองได้ เด็กจะไม่โกรธแม่เขม่งว และเมื่อเด็กพึ่งตนเองได้เด็กจะไม่ก้าวร้าว และนอกจากนี้ประเพณีเดิมขอครอบครัวจีนนั้นต้องเขม่งวให้เด็กถึงประพจน์ตามกฎเกณฑ์การที่แม่ของ ครอบครัวจีน เขม่งวกับเด็กนั้นทำให้เด็กขาดความกล้า ในการกระทำ การแสดงความคิด จึงทำให้เด็กหญิงในครอบครัวจีนเมื่อถูกเขม่งวแล้วจะมีความเกรงใจมาก

ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความรุนแรงของการลงโทษ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และกลุ่มเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

($r = -.7605$, $r = -.6453$ $P < .01$, $r = -.3927$ $P < .05$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการที่เด็กถูกเขม่งวมากจะถูกลงโทษรุนแรงมาก และความเขม่งวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ

($r = .7637$ $r = .6378$ $P < .01$, $r = .3899$ $P < .05$) จึงเป็นการแสดงว่าเด็กที่ถูกเขม่งวมากจะถูกลงโทษมากในกลุ่มนี้ แต่เด็กในกลุ่มดังกล่าวเมื่อถูกเขม่งวมาก จะได้รับความอบอุ่นมากดังที่อธิบายมาข้างต้น ทำให้มีความเกรงใจน้อย ฉะนั้นจึงเป็นผลให้เด็กที่ได้รับความรุนแรงของการลงโทษมากมีความเกรงใจน้อย ส่วนในกลุ่มเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีน ความรุนแรงของการลงโทษมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเกรงใจ ($r = .4349$ $P < .05$) ซึ่งขัดกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเขม่งวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรุนแรงของการลงโทษ ($r = .4126$ $P < .05$) ฉะนั้นจึงทำให้เด็กที่ได้รับความเขม่งวมากถูกลงโทษมาก ดังที่อธิบายมาแล้วว่า เด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีนนั้น มีความสัมพันธ์ระหว่างความเขม่งวกับความเกรงใจในทางบวก นั่นคือเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวจีนเมื่อถูกลงโทษมาก จะมีความเกรงใจมากด้วย

ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของแม่ ทั้งในกลุ่มตัวอย่าง เด็กชาย และเด็กหญิงที่มาจากรอบครัวไทย และที่มาจากรอบครัวจีน ($r = -.4935$, $r = .5053$, $r = -.4511$, $r = -.4454$ $P < .05$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปรับตัวของแม่นั้นพิจารณาในความสำเร็จของประสิทธิผล นโยบายภายในบ้าน การวางระเบียบวินัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเข้มงวดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ฉะนั้นแม่ที่มีการปรับตัวมากจะเข้มงวดกับลูกมากด้วย ดังที่พบว่า เด็กชายและเด็กหญิงไทยนั้น ความเข้มงวดมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของแม่ ($r = .5736$ $P < .01$, $r = .4530$ $P < .05$) ซึ่งอาจเนื่องมาจากการแม่เฝ้าระวังระเบียบวินัยไว้เพื่อให้ลูกทุกคนปฏิบัติตามให้เกิดผลสำเร็จนั้นเป็นแม่ที่มีการปรับตัวดี แต่เด็กไทยนั้นจะเกิดความขัดแย้ง (Conflict) ความถึงแกริบค เพราะคนไทยชอบหลีกเลี่ยงกฎ และถือว่าการทำตามใจเป็นไทยแท้ ผู้ที่หลีกเลี่ยงกฎคือคนที่ไม่เกรงใจ ด้วยเหตุนี้เด็กจึงทำตาม id ขอบตน มากกว่าทำตาม super ego ของสังคม (Nuanpen, 1968 : 184) ฉะนั้นเด็กจึงขาดความเกรงใจ และความเข้มงวดในครอบครัวไทยจะทำให้แม่มีการปรับตัวมากซึ่งเป็นผลทำให้เด็กมีความเกรงใจน้อย ส่วนในสภาพครอบครัวจีนนั้นแม่เฝ้าให้ลูกฟังตนเองได้ การที่แม่เน้นให้เด็กทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามนโยบายนั้นเป็นสิ่งที่เด็กพอใจ เพราะสภาพการกาของ คนจีนนั้นเป็นการเน้นผลสัมฤทธิ์ จึงทำให้เด็กมีความเกรงใจน้อย ฉะนั้นแม่ที่มีการปรับตัวมากในครอบครัวจีนจะทำให้เด็กมีความเกรงใจน้อยด้วย นั่นคือ การที่แม่มีการปรับตัวมากทั้งในครอบครัวไทยและครอบครัวจีนทำให้เด็กมีความเกรงใจน้อย

ส่วนสังคมประกิดค่านอื่น ๆ นั้น ไม่พบความสัมพันธ์กับความเกรงใจ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก

1. กลุ่มตัวอย่างเพียง 25 คนนั้น เป็นจำนวนไม่มากพอที่จะทำให้คะแนนของสังคมประกิดค่านแตกต่างกันได้
2. สังคมประกิดค่านอื่น ๆ เช่น การก้าวก่ายของแม่ ความเป็นประชาธิปไตย ไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเกรงใจ
3. วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อาจจะได้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริงนัก อาจเนื่องมาจากการรักษาหน้าของตนในกลุ่มตัวอย่าง

ความสัมพันธ์ของความเกรงใจของแม่กับความเกรงใจของลูก

ความเกรงใจของแม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเกรงใจของลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มตัวอย่างเด็กชายและเด็กหญิงที่มาจากครอบครัวไทย และมาจากครอบครัวจีน

($r = .7488$, $r = .7667$, $r = .7288$, $r = .7168$ $P < .01$)

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือถ้าลูกมีความเกรงใจมากแม่จะมีความเกรงใจมากด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อแม่มีค่านิยมในกรอบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป จึงแสดงพฤติกรรมไม่ตรงกับจุดประสงค์ และมักควบคุมพฤติกรรมให้สังคมยอมรับ ส่วนเด็กเองใกล้ชิดแม่ทุก ๆ วัน ความเชื่อและทัศนคติต่าง ๆ ของแม่จึงยังเป็นแบบฉบับให้กับลูก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Gardner, 1963 : 311) ที่ว่าแม่จะถ่ายทอดรูปแบบขบวนการจัดการของแม่ให้กับลูก ความเกรงใจเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของคนไทย ฉะนั้นเด็กจะได้เรียนรู้บุคลิกภาพเหล่านั้นจากแม่ด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. เพื่อหาความเชื่อมั่นของผลที่พบในการศึกษาคครั้งนี้ จึงควรมีการศึกษาเรื่องนี้ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่านี้
2. ในการศึกษาเรื่องขบวนการสังคมประภิต ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก ควรจะศึกษากับเด็กวัยก่อนเข้าเรียนทั้งนี้เพื่อช้จัดตัวแปรต่าง ๆ ทางค่าน โรงเรียน เพื่อน ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก ผลที่ได้จะชี้ถึงอิทธิพลของขบวนการสังคมประภิต ได้จริง ๆ
3. ในการ เปรียบเทียบขบวนการสังคมประภิต ควรจะได้มีการศึกษาและควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีอิทธิพลร่วมด้วย เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดา เป็นต้น
4. ในการศึกษาความสัมพันธ์ของขบวนการสังคมประภิตกับความเกรงใจ ควรจะได้มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีความเกรงใจสูง กลาง และต่ำ เพื่อที่จะได้รู้ว่าขบวนการสังคมประภิตแต่ละค่านทำให้เกิดความเกรงใจมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูให้ถูกต้องเพื่อให้เกิดความเกรงใจที่เหมาะสม
5. ในการ เก็บข้อมูลโดยวิธีการสังเกตและสัมภาษณ์การอบรมเลี้ยงดูของแม่นั้น ผู้สัมภาษณ์ควรจะได้มีการคลุกคลีกับครอบครัวเหล่านั้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่แท้จริง เพราะบางคนจะปิดบังสภาพความเป็นจริงบางอย่าง
6. ในการศึกษาเรื่องขบวนการสังคมประภิต ควรจะได้มีการสอบถามในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ ระหว่างแม่กับลูก โดยการนำไปได้คำตอบ เพื่อจะได้นำมาเทียบกับการสังเกตและการสัมภาษณ์ เพื่อข้อมูลจะได้แม่นยำและเที่ยงตรงยิ่งขึ้น
7. ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขบวนการสังคมประภิตกับบุคลิกภาพบางค่านของลูก ควรใช้ Regression Analysis ทดสอบว่าความสัมพันธ์ของแต่ละตัวสัมพันธ์เป็นเส้นตรงหรือไม่ ถ้าพบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแล้ว ก็สามารถจะทำนายบุคลิกภาพของลูกจากการอบรมเลี้ยงดูได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. พ่อแม่ควรให้ความสนใจในการอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างจริงจัง เพื่อให้เด็กมีบุคลิกภาพตามที่สังคมต้องการ ประเพณีวัฒนธรรมใดที่ขัดต่อการส่งเสริมบุคลิกภาพและการพัฒนาการของเด็กควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไข เช่น การที่พ่อแม่ของครอบครัวไทยที่ให้ความอบอุ่นมากเกินไปทำให้เด็กเกรงใจมาก
2. ในด้านการเรียนการสอนของ ครูควรปลูกฝังและแก้ไขบุคลิกภาพที่ไม่ดีบางอย่าง เพราะโรงเรียนมีอิทธิพลในการถ่ายทอดขนานการสังคมประกิตรองจากพ่อแม่ ฉะนั้นจึงควรเน้นในด้านบุคลิกภาพให้มากขึ้นเพื่อให้คนมีประสิทธิภาพในการทำงานยิ่งขึ้น
3. การรักษาเอกลักษณ์ของสังคมแต่ละสังคมนั้น ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะกับการพัฒนาประเทศ และให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จตุรพร จริยะนรวิชัย ความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรักและสถานภาพของแม่และลูก กับ "การยอมรับตนเอง" เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นปกติกับเด็กวัยรุ่นกระทำผิด ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514.
- ธำรง บัวศรี "แนวโน้มในการจัดการศึกษาของประเทศไทย" เอกสารการสัมมนาครูใหญ่ โครงการวิจัยผลสัมฤทธิ์ ภาคศึกษา 1. 2514, หน้า 81.
- ประสิทธิ์ บัวคลี การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนในต่างจังหวัด นักเรียนในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 148 หน้า.
- ปราณี สุขอุดม การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพระหว่างคนไทยและคนจีน ปรินิพนธ์ กศ.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 103 หน้า.
- ปราณีอุบลนั กัณเตร ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ และการปรับตัว ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 235 หน้า.
- เพราพรรณ ประพิตรภา การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล กับการอบรมสั่งสอน ของบิดามารดาตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทยและวัยรุ่นลูกจีน ปรินิพนธ์ กศ.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 98 หน้า.
- นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ปัญหาการพัฒนาบุคลิกภาพ "ม.ป.ท." ม.ป.ป." 13 หน้า โรเนียว.
- นิคม ถังกะพิภพ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทยและจีน ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2516, 125 หน้า.

มาลา วิรุณานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์แบบการรับรู้และการเลี้ยงดู
ในด้านการฝึกให้พึ่งตนเอง กับในด้านการฝึกการยับยั้งการพึ่งตนเอง เปรียบเทียบ
เด็กในนครหลวงกับเด็กในต่างจังหวัด ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 153 หน้า.

มัชฌิ์ นุนาค การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประติของบิคารมารคา กับบุคลิกภาพของ เด็ก
ในจังหวัดพระนครและต่างจังหวัด ปริญญานิพนธ์ คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ
 มหาวิทยาลัย 2515, 113 หน้า.

มุกดา ศรียงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เด็กไทยและ
เด็กจีน ปริญญานิพนธ์ คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย 2515, 113 หน้า.

ละม้ายมาศ ศรีทนต์ "การศึกษานักพัฒนาการจากแจ้งจิตวิทยา (พลังงูใจในทางเศรษฐกิจ)"
ทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนาประเทศ เรียบเรียงโดยอมร รักภักดิ์ และชัตติยา
 กรรณสุตร คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2508, 832 หน้า.

ละม้ายมาศ ศรีทนต์ และจรรยา สุวรรณทัต อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของ เด็กที่ตำบลนาป่า
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โรงพิมพ์รุสกา 2510, 184 หน้า.

วรรณี รักธรรม การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึก
รับผิดชอบของ เด็กไทย เชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 69 หน้า.

วิราพร เทพวีระพงศ์ ความเกรงใจกับพฤติกรรมการแก้ปัญหาในกลุ่ม ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 241 หน้า.

วิรัชพร วิเชียรโชติ โครงแบบแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาของไทย (โร เนียว) 17 หน้า.

วีรบุทร วิเชียรโชติ "สังคมไมตรีสัมพันธ์ กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา 2513
หน้า 33 - 34.

X วีรบุทร วิเชียรโชติ ทฤษฎีสังคมไมตรีสัมพันธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2516
14 หน้า.

วีรบุทร วิเชียรโชติ "สังคมไทยสมัยใหม่" พัฒนาสังคม 6 พิมพ์ที่บริษัทไทยพาณิชย์การจำกัด
พระนคร 2513, 145 หน้า.

วีรบุทร วิเชียรโชติ และนวลเพ็ญ วิเชียรโชติ รายงานการวิจัยเรื่องความเกรงใจในคนไทย
ฉบับที่ 1 ลักษณะธรรมชาติของความเกรงใจ 2513 (โรเนียว) 11 หน้า.

สมาคมทศวรรษศาสตร์แห่งประเทศไทย พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก พระนคร วิบูลย์กิจ,
2512.

แสวง ศรีเมฆรัตน์ "การพัฒนาพลเมืองในระบบประชาธิปไตย" วารสารสังคมศาสตร์
มกราคม 2513, 155 หน้า.

• สุลักษณ์ ศิวลักษณ์ เอกลักษณ์ของสังคมไทยในอนาคต สมาคมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม
กรุงเทพฯ 2515, 290 หน้า.

สุภา ลือศิริ จดหมายจากเมืองไทย โยคัม (นามแฝง) แพร์พิตยา 2514, 2 เล่ม.

Alexander, Engner D, The Relationship Between Self Concept, Self
Acceptance and School Marks Doctor's Thesis, University of
Michigan, 1962.

Baldwin, A.L., Theories of Child Development, New York, John Wiley
& Son, Inc., 1965.

Baldwin A.L., The Effect of Home Environment on Nursery School Behavior. Child Develop (1949) 20 : 49 - 62.

Blanchard, Wendell, Thailand, Hraf Press, New Haven, Connecticut, 1958, 528 pp.

Borgatta, Edgar F. Handbook of Personality Theory and Research Rand McNally & Company Chicago 1971.

Breckenridde Marian E. Vincent, E Lee, Child Development Physical and Psychological Growth Through Adolescence. 5th ed Philadelphia : Sarender Company, 1966.

Carter, D.C., The Influence of Family Relationships and Family Experience on Personality. Marriage fam Liv, 1954 16, 212 - 215.

Danziger, Kurt, Socialization, Penguin Books Ltd, England, 1971, 175 pp.

Fluigel, J.C, : The Psychoanalytic Study of the Family, London : International Psychoanalytical Library 1929, NO 3.

Gardner, Bruce D., Development in Early Childhood Harper & Row, New York, 1964.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Vakils, Feffer and Simons Private Ltd., 1967, 491 pp.

- Goslin, David A., Handbook of Socialization Theory and Research,
Rand McNally and Company Chicago 1971.
- G. Watson, "Some Personality Differences in Children Related to
Strict or Permissive Parental Discipline," Journal of
Psychology, 44 (1957), 227 - 249.
- Gesell, Arnold, Infant and Child in the Culture of To-day,
Hamish Hamilton Ltd., 1965, (p 3).
- Hurlock, Elizabeth B. Child Development 4th ed., McGraw-Hill
Book Company Inc., 776 pp.
- Jersild, Arthur T., Child Psychology, Sixth edition, Prentice-Hall
Inc., Englewood Cliffs, N. J., 1968, 610 pp.
- Kaplan, Bert, Studying Personality Cross-Culturally, Row Peterson
and Company, New York, 1961, 687 pp.
- Maier, Henry W. Three Theories of Child Development, New York :
Harper & Row 1959.
- M.E. Ayer and R. G. Bernreuter, "A Study of the Relationship
between Discipline and Personality Trait in Little Children,
Journal of Genetic Psychology 50 (1937) p. 163 - 170.
- Merrill Babara A Measurement of Mother Child Interaction J.
Abnormal Soc. Psychol. 1946 41, 37 - 49.
- Monroe, Walter S., Encyclopedia of Educational Research, The
Macmilland Co., New York, 1962, 185 pp.

Mussen, Paul Henry Child Development and Personality, Harper & Brothers : New York 1956, 560 pp.

Phillips, Herbert Phineas, The Patternign of Interpersonal Behavior in the Village of Bang Chan, Berkeley, University of California Press, 1965, 231 pp.

R.F Peck, and E. J. Havighurst, Child Development and Personality (2nd ed New York) John : Willey & Sons, Inc., 1963, p. 12.

Rebelsky Freda & Lynn Dorman, Child Development and Behavior, Alfred A. Knopf Inc., New York 1970, p.151.

Ribble, M.A. The Personality of The Young Child. New York Columbia, 1955.

Russell, I. L; Behavior Problems of Children from Broken and Intact Homes, J. educ. Social 1957.

Sears R. R. Whiting J. W. M. Nowlis, V., and Sears, P.S., Some Child Rearing Antecedent of Aggression and Dependency in Young Children, Genet. Psychol. Monogr. (1953) 47: 135 - 234.

Sears, Robert R. and Others, Pattern of Child Rearing, Row, Peterson and Company Inc., New York, 1957, 533 p.

Skinner, William C., Chinese Society in Thailand : An Analytical History, Cornell University Press, New York, 1957, 574 pp.

- S.M. Unger, "Antecedent of Personality Differences in Guilt Responsibility" Psychological Review, 10, 1962, p.357-358.
- Syed, Amna Knatoon "Patter of Parent Behavior Influencing Academic Achievement in The Junior High School" Dissertation abstracts International, XXII November, 1962, p.3097
- Watson, Robert I., Psychology of The Child, New York : John Wiley and Sons, Inc., 1959.

ภาพผนวก

ภาคผนวก ก.

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล

ตาราง 15. ค่าสถิติพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างเด็กชายที่มาจากครอบครัวไทย

$N = 25$

ตัวแปร	$\bar{X}$	S
KM.	233.9200	21.6091
KC.	266.8300	42.5745
WA.	23.4800	2.2471
POS.	13.0000	2.0396
DEM.	8.6000	1.0198
INT.	13.4000	1.1314
RES.	7.1600	1.3470
SEV.	7.0000	.8944
INF.	7.0000	1.0198
ADJ.	17.0400	1.4277
ACT.	19.6400	2.5437

ตาราง 16. ค่าสถิติพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงที่มาจากรอบครัวไทย

N = 25

ตัวแปร	$\bar{X}$	S
Km.	248.3606	28.0968
KC.	318.0800	38.0336
WA.	26.5200	1.6278
POS.	13.5600	.9831
DEM.	9.0000	.8485
INT.	13.3200	1.1906
RES.	6.9600	1.2484
SEV.	5.7600	2.5500
INF.	6.2800	1.6376
ADJ.	17.7600	2.4703
ACT.	19.6800	2.5412

ตาราง 17. ค่าสถิติพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างเด็กชายที่มาจากครอบครัวจีน

N = 25

ตัวแปร	$\bar{X}$	S
KM.	209.2300	46.6789
KC.	254.7600	39.2064
WA.	23.6000	2.3664
POS.	12.8000	1.2649
DEM.	8.9600	.7736
INT.	13.1200	2.2507
RES.	6.7600	1.2093
SEV.	7.0400	1.0385
INF.	7.1400	1.0911
ADJ.	16.2800	2.5222
ACT.	20.2000	1.6248

ตาราง 18. ค่าสถิติพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงที่มาจากรอบครัวจีน

N = 25

ตัวแปร	$\bar{X}$	S
KM.	222.4400	27.1044
KC.	276.6800	61.5082
WA.	24.7600	2.3200
POS.	12.5600	1.4165
DEM.	8.6400	1.2611
INT.	13.0400	1.2484
RES.	6.6800	.9261
SEV.	6.5200	.8542
INF.	6.9600	1.4555
ADJ.	16.9200	2.2257
ACT.	19.3600	2.2249

ကာကွယ်ရေး နှစ်.

โรงเรียน

ชื่อ นามสกุล

เชื้อชาติ ศาสนา

ชื่อบิดา เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ

ชื่อมารดา เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ

ชื่อผู้ปกครอง

ที่อยู่ บ้านเลขที่ หมู่ ถนน
หรือ
คลอง

ตำบล อำเภอ จังหวัด

สถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้บ้าน

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะพบในชีวิตประจำวัน เมื่อท่านประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร มากน้อยแค่ไหน

ตัวอย่าง ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ ท่านรู้สึกเกรงใจที่จะปฏิบัติตนเองของท่านในสถานการณ์ต่อไปนี้หรือไม่อย่างไร

ขอใช้เงินร่อยบาท

เกรงใจ | 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่เกรงใจ

ถ้าท่านทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบตัวเลข

- 3 หมายความว่า เกรงใจมากที่สุดจนไม่กล้าขอใช้
- 2 หมายความว่า เกรงใจพอสมควร
- 1 หมายความว่า เกรงใจบ้างเล็กน้อย
- 0 หมายความว่า รู้สึกกลางๆ กำลังกึ่งกันระหว่างเกรงใจกับไม่เกรงใจ
- 1 หมายความว่า ไม่เกรงใจบ้างเล็กน้อย
- 2 หมายความว่า ไม่เกรงใจพอสมควร
- 3 หมายความว่า ไม่เกรงใจมากที่สุด

แบบสอบถามนี้ไม่จำกัดเวลา แต่ก็อย่าเสียเวลาในการตอบแต่ละข้อให้มากนัก ถ้าท่านลังเลใจไม่ทราบจะตอบข้อใดก็ ขอเสนอให้ท่านเลือกตอบตามความคิดครั้งแรกที่ท่านปฏิบัติจริง ๆ อย่าไปนึกหลักวิชาใด ๆ หรือข้อที่ควรปฏิบัติ

ในแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบใดที่ถือว่าผิดหรือถูก เป็นแต่เพียงความคิดเห็น และไม่นำเอาไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล จะแสดงเพียงส่วนรวม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศเท่านั้น

จึงขอให้ท่านสบายใจที่จะตอบอย่างเสรีตามความนึกของท่านจริง ๆ

ก. ในฐานะที่ท่านเป็นศิษย์ปฏิบัติตนครู

1. เข้าห้องเรียนเมื่อครูสอนแล้ว กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
2. เข้าพบเมื่อต้องการติดต่อกุระส่วนตัว กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
3. ขอยืมสิ่งของ เงินทอง กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
4. เชื้อนให้ทราบเมื่อหมดเวลาสอน กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
5. หยุดเรียนโดยไม่ขออนุญาต กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
6. ทำผิดระเบียบของห้อง เช่นทำเสียงดัง กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
7. เข้าไปติดต่อกขอความช่วยเหลือขณะครู
กำลังทำงาน เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
8. เข้าไปตามเรื่องการเรียนรู้ขณะครู
กำลังติดต่อกุระ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
9. แสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งด้วยเหตุผล
ขณะกำลังเรียนในชั้น เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง

ข. ในฐานะที่ท่านเป็นบุตรมีความสัมพันธ์กับบิดามารดา

1. เมื่อมีความทุกข์ขอให้ช่วย ขอให้ช่วย

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ขอให้ช่วย
2. ขอเงิน ข้าวของ เครื่องใช้ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
3. ถักค่านความเห็น ไม่ยอมเชื่อฟัง กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า

- . ขอเงินเพิ่มอีกเมื่อเงินไม่พอใช้ ขอ

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ขอ
- . กลับบ้านผิดเวลาโดยไม่บอกล่วงหน้า เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . ทำให้ท่านผิดหวัง เสียใจ ไม่สบายใจ กระทำ

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กระทำ
- . พาเพื่อนมาสนุกสนานที่บ้าน เว้น กินเลี้ยง กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า

ค. ในฐานะที่ท่านเป็นเพื่อนปฏิบัติตัวเพื่อนที่สนิท

- . ขอความช่วยเหลือ กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . ขอยืมข้าวของ เงินทอง ขอยืม

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ขอยืม
- . คักเตือนตรง ๆ เมื่อเขาทำผิด คักเตือน

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่คักเตือน
- . เมื่อเราผิดคน เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . เมื่อมีความทุกข์ ปรึกษา

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ปรึกษา
- . รบกวนขณะที่เพื่อนกำลังนอนหลับ กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . ทำของของเพื่อนชำรุดเสียหาย เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . ขอความช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียน เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . ให้เพื่อนคอยขณะที่เราติดธุระ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . ให้เพื่อนทำงานส่วนตัวให้ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . ขอของคืนเมื่อเพื่อนขอยืมจากเรา กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ ต่อว่า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ต่อว่า

9. เมื่อความเห็นของเราไม่ตรงกับเขา โต้แย้ง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่โต้แย้ง
10. เมื่อถูกขอร้องให้ทำงานแต่เราไม่มีเวลา ปฏิเสธ

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ปฏิเสธ
11. หืมข้าวของไปใช้โดยไม่บอกล่วงหน้า เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง

ง. ในฐานะที่ท่านเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่ไม่สนิทสนม

2. ขอยืมข้าวของ เงินทอง กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
3. ให้เพื่อนทำงานส่วนตัวให้ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
4. รบกวนขณะที่เพื่อนกำลังหลับนอน กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
5. ทำของของเพื่อนชำรุดเสียหาย เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
6. ให้เพื่อนคอยขณะที่เรากำลังคิดอะไร เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
7. ขอของคืนเมื่อเพื่อนขอยืมจากเรา กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
8. เมื่อความเห็นของเราไม่ตรงกับเขา โต้แย้ง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่โต้แย้ง
9. เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ ตอว่า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ตอว่า
10. ขอความช่วยเหลือด้านการเรียน เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
11. เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยทำงานแต่เราไม่มีเวลา ปฏิเสธ

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ปฏิเสธ
- เมื่อเราผิดนัด เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- เมื่อมีความทุกข์ ประึกษา

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ปรึกษา

จ. ในฐานะที่เป็นเพื่อนบ้านที่สนิทสนมกัน

- . ขอความช่วยเหลือ กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . เมื่อเห็นเขาทำผิด ตักเตือน

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ตักเตือน
- . ขอยืมข้าวของเครื่องใช้ กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . ขอของคืนเมื่อเขายืมของเราไป กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . ถ้าเราทำเสียงดัง หรือเปิดวิทยุ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยเหลือแต่ไม่ว่าง ปฏิเสธ

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ปฏิเสธ
- . ในกรณีที่เราไม่เห็นด้วยกับความกตของเข โต้แย้ง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่โต้แย้ง

ฉ. ในฐานะเพื่อนบ้านที่ไม่สนิทสนมกัน

- . ขอความช่วยเหลือ กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . เมื่อเห็นเขาทำผิด ตักเตือน

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ตักเตือน
- . ขอยืมข้าวของเครื่องใช้ กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . ขอของคืนเมื่อเขายืมของเราไป กล้า

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่กล้า
- . ถ้าเราทำเสียงดังหรือเปิดวิทยุ เกรง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เกรง
- . เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยเหลือแต่เราไม่ว่าง ปฏิเสธ

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่ปฏิเสธ
- . ในกรณีที่เราไม่เห็นด้วยกับความกตของเข โต้แย้ง

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่โต้แย้ง

จ. ในฐานะตัวแทนกับผู้มีบุญคุณ

- . เมื่อมีความทุกข์ ปรีกษา 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่ปรีกษา
- . ขอความช่วยเหลือ กล้า 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่กล้า
- . ขอยืมข้าวของ เงินทอง กล้า 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่กล้า
- . ถักเตือนเมื่อเห็นเขาทำผิด ตักเตือน 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่ตักเตือน
- . แสดงความคิดเห็น โต้แย้งกวนทะเลาะ โต้แย้ง 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่โต้แย้ง
- . แสดงความโกรธเมื่อเราไม่พอใจเขา กระทำ 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่กระทำ
- . หากความผิดหรือทำความเสียหายมาให้เขา เกรง 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่เกรง

ข. ในฐานะที่ท่านเป็นรุ่นน้องปฏิบัติการณ์

- . ขอความช่วยเหลือ กระทำ 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่กระทำ
- . เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ ต่อว่า 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่ต่อว่า
- . เมื่อความคิดเห็นไม่ตรงกัน โต้แย้ง 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่โต้แย้ง
- . ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือเมื่อถูกขอร้อง กล้า 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่กล้า
- . เมื่อเห็นเขาทำผิด ตักเตือน 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่ตักเตือน
- . ขอของคืนเมื่อเขายืมของเราไป กล้า 3 | 2 | 1 | 0 | -1 | -2 | -3 | ไม่กล้า

แบบสัมภาษณ์สังคมประจักษ์

1. ความอบอุ่น

เอาเด็กเป็นศูนย์กลาง เอาเด็กเป็นรอง
 การยอมรับ ไม่ยอมรับความคิดเห็น
 การยอมรับการกระทำ ทอกล้าง
 การแสดงความรักใคร่ มุ่งร้าย
 ความสนิทสนม ปลอบโยนให้ผู้อื่นเกลียด
 ความหนักเบาของความเกี่ยวข้อง เฉยชา

เอาเด็กเป็นศูนย์กลาง
 ยอมรับความคิดเห็น
 ทุ่มเทให้ อุทิศตัวให้
 ความรัก
 ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม
 แข็งขัน

2. ความเป็นเจ้าของ

ช่วยประหนึ่งลูกเป็นทารก ไม่ช่วย
 การปกป้องรักษา ให้เผชิญสิ่งต่างๆเอาเอง
 ความห่วงใย ทำทองไม่รู้ร้อน

ช่วยมากเกินไป
 ให้ความปกป้อง
 วิตกกังวล

3. ความเป็นประชาธิปไตย

การฟังเหตุผล ทำอะไรตามอารมณ์
 กฎที่ปฏิบัติ เหยียดการ

ทำตามเหตุผล
 ประชาธิปไตย

4. ความสามารถทางสติปัญญา

ช่วยให้สติปัญญาเพิ่มขึ้น ถ่วงให้ช้า
 ความพร้อมในการอธิบาย ชักขวางความอยากรู้อยากเห็น
 การให้ความเข้าใจ ไม่แจ่มชัด

เร่งได้เพิ่ม
 สนองความอยากรู้อยากเห็น
 ไวที่จะเข้าใจถูก
 (ในก้นสติปัญญา)

5. <u>ความเข้มงวด</u>						เข้มงวด
เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ						บังคับ
การบังคับในการให้คำแนะนำ						ทำก็ไม่ได้ก็ไม่ทำก็ไม่ได้
6. <u>ความรุนแรงของการลงโทษ</u>						
เงื่อนไขพร้อมที่จะบังคับให้เกิดผล						หย่อนยาน
ความเข้มงวดของการลงโทษ						เบา
7. <u>การเข้าไปก้าวก่าย</u>						
พร้อมที่จะวิพากษ์วิจารณ์						ไม่วิพากษ์วิจารณ์
ปริมาณการให้ข้อเสนอแนะ						ไม่แนะนำ
8. <u>การปรับตัวของแม่</u>						
ปรับตัว						ไม่
ความราบรื่นในครอบครัว						มีความขัดแย้ง
ประสิทธิภาพของนโยบาย						ไม่สำเร็จ
การวางระเบียบวินัย						ขัดแย้งกัน
9. <u>ความเคลื่อนไหวในครอบครัว</u>						
ความมีชีวิตชีวาในบ้าน						ไม่มีชีวิตชีวา
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว						จำกัดขอบเขต
						ความสัมพันธ์
ความยาวนานของการเกี่ยวข้อง						ระยะสั้น
ความแจ่มชัดของนโยบายในบ้าน						ไม่แจ่มกระจ่าง
เกี่ยวกับทางคำอารมณ์						ไม่มีเหตุผล

ตัวชี้วัดแบบสัมพัทธ์เขมรนครสังคัมประภี

1. เวลาไปซื้อเสื้อผ้าลูก ส่วนมากท่านเลือกเองหรือให้ลูกเป็นผู้เลือก ?
2. ท่านเก็บเงินซื้อของเล่นหรือสิ่งของต่างๆให้ลูกแม้จะต้องการเงินนั้นสำหรับซื้อของตนเองหรือไม่ ?
3. เวลาพ่อแม่ไปว่าง เคยปล่อยให้ลูกเล่นกับของเล่นตามลำพังหรือไม่ ?
4. ท่านคิดว่าลูกควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในบ้านหรือไม่ ?
5. ขณะที่ท่านคุยกับพ่อบาน ลูกของท่านแสดงความคิดเห็นว่าท่านจะกล่าวหรือยอมให้แสดงความคิดเห็นได้ ?
6. เวลาออกไปนอกบ้านหรือไปธุระเคยซื้อขนมมาฝากบ้างหรือไม่ ?
7. เวลาอยู่บ้านลูก 1 มาคุยกับท่านบ้างไหม ?
8. เวลารับประทานอาหารทุกคนในบ้านทานพร้อมกันหรือไม่ ? บ่อยเพียงใด ?
9. ลูกของท่านแนะนำเรื่องราวของเพื่อนมาคุยให้ท่านฟังบ้างไหม ? ท่านรู้สึกรำคาญไหม ? หรือเคยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ลูกมาคุยด้วยหรือไม่ ?
10. เคยรวบเหลือลูกเวลาแต่งตัวไปโรงเรียนบ้างไหม ?
11. เมื่อลูกอายุได้ 3 - 4 ขวบท่านยังคงช่วยป้อนข้าวหรือแต่งตัวให้หรือไม่ ?
12. อนุญาตให้ลูกไปเล่นนอกบ้านได้หรือไม่ ? เพราะเหตุใด ?
13. เคยห้ามลูกไม่ให้ไปเล่นกับเด็กที่ท่านไม่ชอบมาหรือไม่ ? เพราะเหตุใด ?
14. ท่านคิดว่าความกึกก้องของผู้ใหญ่ลูกต้องกวดของเด็กเสมอหรือไม่ ? เพราะเหตุใด ?
15. ก่อนลูกท่านเข้าโรงเรียนท่านเคยสอนหนังสือให้ลูกหรือไม่ ?
16. เคยซื้อหนังสือให้ลูกอ่านบ้างไหม ?
17. เวลาลูกถามการบ้านท่านทำอย่างไร ?
18. ถ้าท่านอธิบายการบ้านให้ลูกฟังแล้วแต่ลูกไม่เข้าใจท่านทำอย่างไร ?
19. ถ้าลูกร้องของเล่นจนเสียหยาบท่านทำอย่างไร ?
20. ท่านเคยสอนให้ลูกเก็บของเข้าให้เป็นที่ เป็นระเบียบหรือไม่ ?
21. ลูกของท่านขออนุญาตทุกครั้งก่อนออกนอกบ้านหรือไม่ ? ถ้าไม่ขออนุญาตเวลากลับมาท่านทำอย่างไร ?
22. ท่านเคยสั่งห้ามเด็กไม่ให้ออกมาอยู่เมื่อมีแขกมาเยี่ยมบ้านท่านบ้างไหม ? ถ้าเด็กไม่ปฏิบัติตามจะทำอย่างไร ?
23. ขณะที่ลูกกำลังช่วยท่านทำงานบ้าน ถ้ามีเพื่อนมาชวนไปเที่ยวท่านอนุญาตไหม ? หรือให้ทำงานให้เสร็จก่อน ?

24. ท่านเคยทำโทษลูกของท่านอย่างแรงที่สุดไหม ? ด้วยวิธีใด ?
25. ถ้าลูกของท่านกลับบ้านผิดเวลาโดยไม่ได้อากีให้ทราบล่วงหน้าท่านทำอย่างไร ?
26. ท่านเคยตีลูกเวลาทำเรื่องไร้เดียงสาหรือไม่ ?
27. ท่านคิดว่าท่านจะทำโทษลูกของท่านหนักขึ้นถ้าทำผิดซ้ำหรือไม่ ?
28. เมื่อลูกท่านกับเพื่อนของเขาตกลงจะกระทำในสิ่งที่ท่านไม่เห็นด้วยท่านจะให้คำแนะนำหรือแสดงความกึกเห็นใจเรื่องนั้นหรือไม่ ?
29. ท่านเคยมีความรู้สึกรำคาญลูกของท่านบ้างไหม ? ในกรณีใดบ้าง ?
30. ท่านเคยมีเรื่องขัดแย้งกับลูกในครอบครัวหรือไม่ ? ถ้ามีท่านแก้ปัญหาอย่างไร ?
31. เมื่อท่านแบ่งหน้าที่ให้ลูก ๆ ช่วยทำงานบ้าน ลูก ๆ เห็นด้วยหรือไม่ ?
32. เมื่อเด็กโกรธหน้าทีให้ช่วยทำงานบ้านเด็กได้ทำตามนั้นหรือไม่ ?
33. ท่านเคยไม่เห็นด้วยกับกฎเกณฑ์ภายในบ้านหรือไม่ ? ท่านมีวิธีแก้ไขอย่างไร ?
34. ท่านเคยพูดเล่นกับลูก ๆ บ่อยหรือไม่ ?
35. ท่านเคยพาลูกไปเที่ยวนอกบ้านหรือไม่ ? บ่อยครั้งเพียงใด ?
36. ท่านมีการปรึกษารับกับลูกในครอบครัวหรือพูดคุยกันเป็นประจำหรือไม่ ?
37. ท่านเคยปรึกษารับในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนและอนาคตของลูกท่านหรือไม่ ?
38. ท่านเคยตีลูกของท่านด้วยความโมโหหรือไม่ ?

— — — — —